

Ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Αγώνας ενάντια στο νέο αντεργατικό έκτρωμα

Ανάσα δεν αφήνει αυτό το σύστημα να πάρουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία. Απ' το πειθαρχικό στο δημόσιο, στον νόμο για τις διαγραφές φοιτητών και τα πειθαρχικά στα πανεπιστήμια, έως το νέο αντεργατικό «νομοσχέδιο Κεραμέως». Και δεν θα μας αφήσουν να πάρουμε άλλη ανάσα αν δεν τους σταματήσουμε εμείς. Αν δεν βγούμε στους δρό-

μους ν' ανατρέψουμε την πολιτική τους και τα νέα μέτρα τους. Αυτή μπορεί να είναι η μόνη ρεαλιστική διέξοδος για τα εκατομμύρια των εργαζομένων και λαού, οι οποίοι καλούνται να σκύψουν το κεφάλι και να πουν κι ευχαριστώ στην κυβέρνηση η οποία νομοθετεί «αυτά που ζητάνε οι εργαζόμενοι» (όπως λέει η κυβερνητική προπαγάνδα). Αυτή η επιλογή, της

πάλης, της οργάνωσης και του αγώνα, είναι η μόνη επιλογή η οποία μπορεί να βάλει φραγμό στην ανεξέλεγκτη πορεία ισοπέδωσης των δικαιωμάτων και κάθε σταθεράς που είχε ο εργαζόμενος λαός έως τώρα. Αυτή η επιλογή απαιτεί την όσο πιο πλατιά, μαζική και οργανωμένη παρουσία των εργαζομένων στην Απεργία την 1η του Οκτώβρη.

συνέχεια στη σελίδα 2

Οικόπεδα νότια της Κρήτης
Λύνονται τα γεωστρατηγικά ζητήματα
με την κατάθεση μιας προσφοράς;

Σε κάθε εξαρτημένη χώρα η εξόρυξη υδρογονανθράκων τη μετατρέπει αυτόματα σε θέατρο άγριας λεηλασίας και πεδίο σφοδρού ανταγωνισμού αντιτιθέμενων συμφερόντων. Μόνο να δούμε τους πολέμους που προκλήθηκαν και το βιοτικό επίπεδο των λαών χωρών που εξορύσσουν υδρογονάνθρακες, φτάνει.

σελ. 5

Η νεολαία αυτού του κόσμου δεν χωρά
στο μέλλον που της ετοιμάζουν

σελ. 15

Από παντού αναδύεται η οσμή
του πολέμου!

σελ. 20

Γαλλία

Απεργίες και διαδηλώσεις για το νέο μνημόνιο!
Με άγρια καταστολή απαντά ο Μακρόν

σελ. 21

Γάζα
Το Ισραήλ προχωρά στην «τελική λύση» με την στήριξη των ΗΠΑ-ΕΕ
Διαρκής κινητοποίηση για να σταματήσει το ιστορικό έγκλημα!

GLOBAL SUMUD FLOTILLA

Πώς θα σπάσει ο αποκλεισμός στη Γάζα;
ή Ποιος θα τερματίσει τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού;

σελ. 12, 13

Ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Αγώνας ενάντια στο νέο αντεργατικό έκτρωμα

συνέχεια από σελ. 1

Είναι δεδομένο γι' αυτό το σύστημα και τα κόμματα που το εκπροσωπούν ότι η επίθεση αυτή δεν μπορεί να σταματήσει, δεν μπορεί να μπει σε παύση. Οι παγκόσμιες εξελίξεις αυτό υποδεικνύουν. Απ' τον πόλεμο στην Ουκρανία και την πιο άμεση εμπλοκή του ΝΑΤΟ, έως την Παλαιστίνη και την εισβολή στη Γάζα απ' τους σιωνιστές δολοφόνους. Ότι δηλαδή τα πολεμικά σχέδια των ισχυρών για το μοίρασμα του κόσμου θέλουν θυσίες απ' τους εργάτες και τους εργαζόμενους. Χρειάζονται να ματώσουν στη δουλειά και να χάσουν κάθε δικαίωμα και κατάκτηση οι εργαζόμενοι για να ενισχυθούν τα πολεμικά μέτωπα και οι επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών. Χρειάζονται εργαζόμενους και νεολαία να γίνουν κρέας για τα κανόνια τους.

Το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο Κεραμέως θα λειτουργήσει σαν πολυεργαλείο για να μπορέσει να διευκολύνει όσο πιο πολύ μπορεί τους εργοδότες και το κε-

φάλαιο στο σύνολό του στο να ξεζουμίζουν όποτε, όσο και όπως θέλουν τους εργαζόμενους. Απ' τις 13 ώρες δουλειά, τη δουλειά-λάστιχο με τις συμβάσεις μη-δενικών ωρών και τη λεγόμενη διευθέτηση ωραρίου σε εβδομαδιαία βάση, μέχρι το σπάσιμο των αδειών, το χτύπημα στο 5ήμερο-8ωρο και τις απλήρωτες ώρες δουλειάς. Αυτό το έκτρωμα που φέρνει η κυβέρνηση της ΝΔ για ψήφιση και δεν έχει καμία διάθεση να το κοντράρει κανένα κόμμα της Βουλής, είναι ακόμα ένα βήμα επέλασης στα εργασιακά δικαιώματα, τους μισθούς και τη ζωή της εργατικής τάξης. Αυτό το νομοσχέδιο περνάει με τις ευλογίες των ιμπεριαλιστών της ΕΕ. Αυτών που προσπαθεί να μας πείσει το σύστημα ότι θα μας εξυγιάνουν, από τα «σκάνδαλα» του ΟΠΕΚΕΠΕ μέχρι το έγκλημα των Τεμπών. Κανένας όμως απ' τα κόμματα της Βουλής δεν λέει ότι η εργατική τάξη και η νεολαία μπορούν να μπλοκάρουν την επίθεση αυτή, μπορούν

ν' ανατρέψουν νόμους και νομοσχέδια και να κερδίσουν δικαιώματα με την πάλη τους και την οργάνωσή τους, χωρίς αυταπάτες για σωτήρες, καλές κυβερνήσεις, λύσεις απ' τη Βουλή και την ΕΕ.

Απ' το καλοκαίρι ξεκίνησε η κυβέρνηση την προπαγάνδα για το νομοσχέδιο που «οι εργαζόμενοι δεν θα απολυθούν αν δεν δεχτούν τις διατάξεις του» (λες κι οι εργοδότες χρειάζεται να δώσουν λόγο για ν' απολύσουν κάποιον από τότε που ψηφίστηκε ο νόμος Χατζηδάκη) και που «οι εργαζόμενοι το ζήτησαν». Είναι μάλλον οι ίδιοι εργαζόμενοι όπως κι οι τυχαίοι φοιτητές (ΔΑΠίτες) που περιφέρονται στα τηλεοπτικά πάνελ κι ευχαριστούν την κυβέρνηση για τις ευκαιρίες που τους δίνει. Αυτή την προπαγάνδα, που συνόδευσε τις πρώτες εξαγγελίες της Κεραμέως, κανείς δεν σήκωσε το γάντι να την απαντήσει. Δεν το σήκωσε σίγουρα η καθεστωτική ΓΣΕΕ, η οποία το μόνο κακό που είδε στο νομοσχέδιο αρχικά ήταν οι

διατάξεις για την «εβδομαδιαία διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου». Στη συνέχεια βέβαια, βλέποντας ότι έχει χάσει κάθε δυνατότητα να είναι ο επίσημος συννομιλητής του συστήματος για τα εργασιακά, ζητάει την απόσυρση του νομοσχεδίου και απαιτεί «ουσιαστική φορολογική μεταρρύθμιση και ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αντιμετώπιση της ακρίβειας». Τόσο ταξικά! Λες και η ακρίβεια είναι κάτι ουδέτερο το οποίο έπεσε απ' τον ουρανό σε κυβέρνηση και εργαζόμενους και δεν είναι πολιτική επιλογή, λες και το κεφάλαιο και τα κόμματά του θα νομοθετήσουν την... αναιρέσή τους με «φορολογικές μεταρρυθμίσεις» που θα είναι «δίκαιες» για τους εργαζόμενους και θα «φορολογούν το μεγάλο κεφάλαιο». Ακόμα κι η απεργία που προκήρυξε η ΓΣΕΕ για να μην εκτεθεί για ακόμα μια φορά με την απραξία της, συνοδεύεται με την πλήρη υποταγή και έγινε όταν η κοινωνική κατακραυγή για το νομοσχέ- ▶

Απάνθρωπες συνθήκες κράτησης προσφύγων και μεταναστών στην Αγυιά Χανίων

Επερνούν πλέον τους 1.100 οι πρόσφυγες και μετανάστες που διαμένουν στο πρώην Εκθεσιακό Κέντρο της Αγυιάς Χανίων, το οποίο υποτίθεται ότι έχει μετατραπεί σε πρόσκαιρο χώρο υποδοχής.

Στην πραγματικότητα ο χώρος χρησιμοποιείται για να στοιβάζονται κυριολεκτικά οι εξαθλιωμένοι που φτάνουν με χίλια βάσανα ως τις ακτές της Γαύδου ή της Κρήτης.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, θύματα των πολέμων και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, γίνονται ξανά θύματα της πολιτικής της φασιστικοποίησης, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Οι θύτες τους είναι και δικοί μας καταπιεστές. Οι εχθροί τους είναι και δικοί μας εχθροί. Ο ελληνικός λαός όχι μόνο δεν έχει τίποτα να χωρίσει μαζί τους, αλλά έχει να κερδίσει τα πάντα αν ενώσει τη φωνή του με τη δική τους για να παλέψει μαζί τους για το κοινό καλύτερο αύριο.

Για το ζήτημα της Αγυιάς, η ΚΟ Χανίων του ΚΚΕ(μ-λ) έβγαλε την παρακάτω ανακοίνωση:

Να αφεθούν άμεσα ελεύθεροι με όλα τα απαραίτητα μέσα διαβίωσης

Τις τελευταίες ημέρες εκατοντάδες πρόσφυγες και μετανάστες στοιβάζον-

ται στην Αγυιά Χανίων με άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Πάνω από 1.100 άνθρωποι παραμένουν σε καθεστώς διοικητικής κράτησης σε ένα πρώην εκθεσιακό κέντρο, το οποίο πρόχειρα έχει μετατραπεί σε στρατόπεδο κράτησης χωρίς καμία υποδομή.

Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει τους κατatreγμένους σαν ζώα. Τους κρατά μαντρωμένους χωρίς μέσα και μέτρα υγιεινής, με ανύπαρκτη καθαριότητα (ελάχιστες τουαλέτες, χωρίς ντους), ανεπαρκή εξοπλισμό. Δεν έχουν πρόσβαση σε φάρμακα και χρόνια αγωγή

**ΕΝΙΟΧΥΣΤΕ
την έκδοση**

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR3201107110000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ.3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkempl.gr

► διο είχε ήδη πάρει διαστάσεις.

Απ' την άλλη, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ. που έχουν σημαντικές δυνάμεις σε σωματεία, εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες, δεν έκαναν κανένα ουσιαστικό βήμα ενίσχυσης της πάλης και δημιουργίας όρων απάντησης στην επίθεση. Ουσιαστικά κάλεσαν σε μία απογευματινή συγκέντρωση στο Σύνταγμα και κρύφτηκαν πίσω απ' την απεργία της ΓΣΕΕ, διοργανώνοντας και μια σύσκεψη σωματείων πριν λίγες μέρες. Τόσους μήνες καμία πρωτοβουλία δεν πήραν στη βάση των εργαζομένων, αντίθετα κινήθηκαν στη λογική των σφραγίδων των σωματείων και των εκπροσώπων. Καμία μαζική διαδικασία δεν έκαναν στα σωματεία και τους συλλόγους, καμία συνέλευση δεν κάλεσαν τόσους μήνες και τώρα προετοιμάζουν την απεργία με τη λογική του «να μείνει ο νόμος στα χαρτιά» και «να μην εφαρμοστεί». Αίτημα το οποίο έθεσαν απ' την πρώτη στιγμή, υπονομεύοντας έτσι την πάλη για απόσυρση του νομοσχεδίου και αβαντάροντας τα κυβερνητικά επιχειρήματα που λένε ότι ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί αν δεν συμφωνούν και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Στο ίδιο μήκος κύματος ακινησίας οι δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, οι οποίες εδώ και μήνες βρίσκονται σε φανερή

αμηχανία να πάρουν οποιαδήποτε πρωτοβουλία απέναντι στο αντεργατικό νομοσχέδιο και συνεχίζουν να κωλυσιεργούν για οποιαδήποτε κίνηση. Ενδεικτικό είναι ότι έγινε σύσκεψη σωματείων την προηγούμενη εβδομάδα και αποφάσισε κινήτοποίηση για τις 23/9 και, την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, μια ανακοίνωση για τα αποτελέσματα της σύσκεψης δεν έχει βγει.

Η απεργία της 1ης Οκτώβρη δεν πρέπει να προσπεραστεί σαν μια ακόμα απεργία τη μέρα ψήφισης ενός νόμου. Αυτό θέλουν οι βασικές δυνάμεις σήμερα, απ' την κυβέρνηση και την επίσημη αντιπολίτευση μέχρι τη ΓΣΕΕ, που την κάλεσε, και την ΑΔΕΔΥ, που ακολούθησε. Πρέπει να είναι μια μέρα πάλης, όπως και έγινε με την απεργία για το έγκλημα στα Τέμπη στις 28/2 αλλά και σε αρκετές άλλες περιπτώσεις, η οποία θα τραντάξει συθέμελα το αστικό πολιτικό σύστημα. Να είναι η αφορμή και η αρχή να ξετυλιχτεί ο αγώνας των εργαζομένων ενάντια στο αντεργατικό έκτρωμα και να προχωρήσουν οι εργαζόμενοι σε νέες κινητοποιήσεις απαιτώντας την απόσυρσή του. Αυτή η αντίληψη πρέπει να οικοδομηθεί. Η αντίληψη ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να νικήσουν και να κερδίσουν ζωή με δικαιώματα.

που λαμβάνουν (διαβητικοί, υπερτασικοί), ενώ, λόγω των συνθηκών, έχουν αρχίσει να νοσούν από μεταδοτικές δερματικές λοιμώξεις.

Η εικόνα ενός προχειρογραμμένου σημειώματος σε χαρτόνι, που γλιστρά ανάμεσα στα κάγκελα, μαρτυρά την κατάσταση: «...Το φαϊ δεν είναι αρκετό, θα πεθάνουμε από την πείνα»!

Η απάνθρωπη μεταχείριση των ξεριζωμένων τους οδήγησε, και δικαίως, σε αντιδράσεις, οι οποίες καταστάληκαν με τη βία από την αστυνομία.

Με τον νέο αντιμεταναστευτικό νόμο του ακροδεξιού υπουργού Μετανάστευσης, Πλεύρη οι μετανάστες (ακόμα και οι πρόσφυγες με τα δικά τους δεδομένα) θεωρούνται και αντιμετωπίζονται ως κρατούμενοι, έως να εξεταστεί η υπόθεσή τους. Ενώ, αρμοδιότητα μεταφοράς και φύλαξης έχει πλέον η ΕΛ.ΑΣ και όχι το Υπουργείο Μεταναστευσης. Έτσι, στην «αποθήκη ψυχών» της Αγυιάς, παραμένουν, πολλοί ακόμα και για μήνες, χωρίς δικαίωμα επικοινωνίας με συγγενείς ή νομική υποστήριξη (τους κατασχέθηκαν τα κινητά τηλέφωνα).

Είναι αποκαλυπτικό πως οι ρατσιστικές και ξενοφοβικές «στριγκλίες» για δήθεν εισβολή καταρρίπτονται από τα δικά τους δεδομένα, που εμφανίζουν ίδιες ροές το 2024 με το 2025. Η κυβερνητική πολιτική χρησιμοποιεί το μεταναστευτικό για να διευρύνει το κλίμα φασιστικοποίησης απέναντι στον λαό. Στόχο έχουν να αποπροσανατολίσουν από την επίθεση που διεξάγεται απέναντι στα δικαιώματά μας, να σπείρουν ρατσιστικό δη-

λητήριο και να τρομοκρατήσουν πρόσφυγες και ντόπιους. Στο ίδιο πλαίσιο αποφυλακίζεται και ο φασίστας Μικαλολιάκος εξαργυρώνοντας τις υπηρεσίες που προσέφερε.

Τα σκληρά μέτρα απέναντι σε πρόσφυγες και μετανάστες χτυπούν συνολικά τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και του λαού μας. Το κεφάλαιο τους θέλει φθηνό εργατικό δυναμικό, χωρίς απαιτήσεις, με σκυμμένο το κεφάλι, παράδειγμα προς τους ντόπιους εργάτες και εργαζόμενους.

Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε με τους κολασμένους της γης! Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους είναι δεμένη με την πάλη των ντόπιων για την απόκρουση της επίθεσης και τη διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών εργασίας και ζωής. Ο εχθρός μας είναι κοινός. Να παλέψουμε μαζί, ενάντια στους ιμπεριαλιστές που διαλύουν με επεμβάσεις τις πατρίδες τους και ρημάζουν και τον δικό μας τόπο, ενώ προετοιμάζονται για τον έναν ακόμα παγκόσμιο πόλεμο.

- Άσυλο- Ελεύθερη Μετακίνηση
- Πλήρης Ιατροφαρμακευτική Περίθαλψη-Δουλειά με Δικαιώματα σε πρόσφυγες και μετανάστες

- Καμία εμπλοκή στα ιμπεριαλιστικά σχέδια! Έξω οι ΝΑΤΟϊκές βάσεις από τη χώρα!

- Κοινός αγώνας ντόπιων και ξένων ενάντια στο πόλεμο και των ιμπεριαλισμό, για ζωή και δουλειά με δικαιώματα

Κομματική Οργάνωση Χανίων
ΚΚΕ(μ-λ)
17-9-2025

Αποψη

Οι εξαγγελίες του Μητσοτάκη στη ΔΕΘ, παρά το γεγονός ότι είχε επιλέξει να επενδύσει πολιτικά σε αυτές όλο το προηγούμενο διάστημα, πολύ γρήγορα αποδείχτηκε ότι κάθε άλλο παρά στάθηκαν ικανές να ανακόψουν τη συνεχιζόμενη φθορά της κυβέρνησης της ΝΔ και την αποστροφή που νιώθει για αυτή η μεγάλη πλειονότητα των εργατικών και λαϊκών μαζών. Δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, μιας και ο λαός βιώνει από πρώτο χέρι τις συνέπειες της αντιλαϊκής επιδρομής στους όρους της δουλειάς και της ζωής του και καθόλου δεν πείθεται από τα ψίχουλα της κυβέρνησης, ενώ αντιλαμβάνεται πολύ καλά ότι ακόμα και αυτά έχουν προκύψει από την τεράστια λεηλασία που έχει υποστεί το εισόδημά του και αποτελούν, μάλιστα, μονάχα ένα μικρό μέρος της.

Μπορεί, λοιπόν, η αστική αντιπολίτευση να βρίσκεται σε περιδίνηση και να μην έχει σημειωθεί το παραμικρό βήμα στην κατεύθυνση οικοδόμησης μιας εναλλακτικής κυβερνητικής λύσης, αλλά η ΝΔ έχει χάσει προ πολλού τη δυνατότητα να αξιοποιεί αυτό το

μέτωπα που αφορούν τα προβλήματα και τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει η ντόπια εξαρτημένη άρχουσα τάξη, με σημαντικότερη τη διάσταση της συνεχούς αμφισβήττησης του γεωπολιτικού ρόλου που διεκδικεί στην περιοχή, παρά το γεγονός ότι έχει μετατρέψει πρόθυμα το σύνολο της επικράτειας σε πλατφόρμα εξόρμησης των αμερικανοΝΑΤΟϊκών. Πριν προλάβουν να καταλαγιάσουν οι κυβερνητικοί πανηγυρισμοί για το ενδιαφέρον της Chevron για τα οικόπεδα νοτιώς της Κρήτης, άλλωστε, προέκυψε νέο επεισόδιο όξυνσης της ελληνοτουρκικής αντιπαράθεσης με τις τουρκικές NAVTEX και την προοπτική εξόδου του «Πίρι Ρέις», που με δυσκολία κρατήθηκε σε χαμηλούς τόνους, ενόψει και της σχεδιαζόμενης -υπό αμερικανική καθοδήγηση- συνάντησης με τον Ερντογάν.

Η ΝΔ καλείται διαρκώς να διαχειριστεί τους κλυδωνισμούς που παράγει για τον εγκώριο αστισμό η ένταση στις σχέσεις μεταξύ των ιμπεριαλιστών πατρώνων σε ΗΠΑ και ΕΕ και η ανατροπή των ισορροπιών της διπλής εξάρτησης. Σε αυτό το πλαίσιο, η συνεχιζόμενη πίεση από την ευρωπαϊκή πλευρά μέσω της υπόθεσης του ΟΠΕΚΕΠΕ και η απειλή μιας νέας δικογραφίας συνιστούν έναν διαρκή πονοκέφαλο για τον Μητσοτάκη και το επιτελείο του.

Στη βάση όλων των παραπάνω, διαιωνί-

Νέα Δημοκρατία

Σταθερότητα στην αντιλαϊκή επίθεση μέσα σε ένα περιβάλλον αστάθειας και αδιεξόδων

γεγονός για να παρουσιάζεται ως ακλόνητη, κάτι που επιβεβαιώνεται -μεταξύ άλλων- και από τη μόνιμη πλέον δημοσκοπική της καθήλωση των τελευταίων μηνών. Η συσσωρευμένη οργή και αγανάκτηση, που αναδείχτηκε με τη μαζική εμφάνιση του λαϊκού παράγοντα στο προσκήνιο με αφορμή και αιτία το έγκλημα στα Τέμπη, αποτελεί μια μόνιμη «σταθερά» για το απαξιωμένο στις συνειδήσεις των μαζών αστικό πολιτικό σκηνικό συνολικά, και ακόμα περισσότερο για την κυβερνητική παράταξη.

Μπροστά σε αυτά τα προβλήματα για την κυβέρνησή του, καθώς και στην πανθομολογούμενη πλέον απομάκρυνση κάθε προοπτικής διεκδίκησης της αυτοδυναμίας στις επόμενες εκλογές, δεν είναι να απορεί κανείς που ο Μητσοτάκης επέλεξε στην κεντρική του ομιλία στη ΔΕΘ να προκρίνει ένα «συναινετικό» προφίλ και να ρίξει γέφυρες με μια σειρά από αναφορές του προς το ΠΑΣΟΚ, προβάλλοντας τέσσερα σημεία για πιθανές «συγκλίσεις», που όλα αφορούν πτυχές της αντιλαϊκής επίθεσης και της υποταγής στις κατευθύνσεις των ιμπεριαλιστικών αφεντικών. Γνωρίζοντας, μάλιστα, τα σοβαρά αδιέξοδα και τις αυξημένες απαιτήσεις του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου, που θα κληθεί να διαχειριστεί το αστικό πολιτικό σύστημα όλη την επόμενη περίοδο, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο μέχρι και για κυβερνήσεις συνεργασίας. Στην ίδια κατεύθυνση, του προσεταιρισμού του λεγόμενου «κεντρώου» χώρου, κινήθηκε και με τη μεταγραφή του... ακροκεντρώου Λοβέρδου στις τάξεις της ΝΔ. Παράλληλα, βέβαια, η όλο και πιο επιθετική και φασίζουσα ρητορική των κυβερνητικών στελεχών, καθώς και η πρόσφατη απόφαση αποφυλάκισης του φασίστα Μικαλολιάκου, καθιστούν σαφές προς κάθε κατεύθυνση ότι η ΝΔ εξακολουθεί να απευθύνεται και με το παραπάνω και προς τα ακροδεξιά ακροατήρια, όντας πιστή, άλλωστε, στον ρόλο που έχει αναλάβει για την ένταση της φασιστικοποίησης της δημόσιας και πολιτικής ζωής.

Την ίδια στιγμή, είναι φανερό πως η κυβέρνηση της ΝΔ έχει ανοιχτά όλα τα βασικά

ζονταν οι εσωτερικές γκρίνιες στη ΝΔ και οι αντιπαραθέσεις εντός της ευρύτερης δεξιάς «πολυκατοικίας». Άρχισαν εκ νέου οι ερωτήσεις ομάδων Βουλευτών της, που ασκούν εμμέσως κριτική προς την κυβέρνηση, ενώ όλοι αναμένουν τις επόμενες κινήσεις Καραμανλή και Σαμαρά, καθώς και το τι θα γίνει με τα σενάρια για συγκρότηση κόμματος από τον δεύτερο. Ακόμα περισσότερο, αμφισβητείται μέχρι και ο ίδιος ο Μητσοτάκης, με ενίσχυση των φωνών που προτείνουν αντικατάστασή του «εν κινήσει» από νέο πρόσωπο. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το ότι κλήθηκε, εξάλλου, να ξορκίσει ξανά αυτές τις φήμες στην πρόσφατη συνέντευξη που έδωσε στον Χατζηνικολάου. Είχε προηγηθεί, άλλωστε, το προσεκτικό άνοιγμα προς τους δύο πρώην πρωθυπουργούς κατά τη συνέντευξη τύπου στη ΔΕΘ, η διακίνηση της πρότασης για προώθηση του «καραμανλικού» Χαρακόπουλου στη θέση του νέου γραμματέα της κοινοβουλευτικής ομάδας, ενώ επιστρατεύτηκε μέχρι και ο πρόεδρος της δημοκρατίας, Τασούλας, για να επισείσει την απειλή της ακυβερνησίας και της απώλειας της σταθερότητας της χώρας.

Σε συνθήκες σοβαρών αδιεξόδων για τη ντόπια αστική τάξη, η κυβέρνηση της ΝΔ δεν σταματά ούτε στιγμή να δίνει διαπιστευτήρια στα ξένα και ντόπια κέντρα εξουσίας που τη στηρίζουν. Τόσο με την άνευ όρων συμμόρφωσή της στην ατζέντα των Αμερικάνων, που εκφράστηκε ξεδιάντροπα από τον Μητσοτάκη με την άρνηση του όρου «γενοκτονία» σε σχέση με τη σφαγή που έχει εξαπολύσει το κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ στον λαό της Παλαιστίνης, όσο και με το προχώρημα του αντιλαϊκού της έργου, με εμβληματικό για τα συμφέροντα του κεφαλαίου το νομοσχέδιο της Κεραμέως. Η κατηγορηματικότητα με την οποία ο Μητσοτάκης στη συνέντευξή του, άλλωστε, έθεσε το ζήτημα του κινδύνου «δημοσιονομικού εκτροχιασμού» και νέων μνημονίων, δεν είναι μόνο μια υπενθύμιση προς τους δυσαρεστημένους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές για τις υπηρεσίες που προσφέρει η ΝΔ, αλλά και ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς τον λαό για αυτά που τον περιμένουν.

ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης Δρομολόγια μόνο για... Λευκούς;

«Οι αλλοδαποί θα ταξιδεύουν βράδυ». Αυτή ήταν η απάντηση του υπεύθυνου των ΚΤΕΛ σε πολίτη που διαμαρτυρήθηκε για την άρνηση να κοπεί εισιτήριο σε έναν Αφρικανό, για το δρομολόγιο Αθήνας - Θεσσαλονίκης. Βγήκε μάλιστα στην επιφάνεια πως βραδινό δρομολόγιο του ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης, με λεωφορείο που μοιάζει με τουριστικό, μεταφέρει, εδώ και χρόνια, αποκλειστικά Αφρικανούς, Πακιστανούς και άλλους μετανάστες, το οποίο μάλιστα, αντιμετωπίζει συχνά - πυκνά αστυνομικά μπλόκα και ελέγχους. Το γεγονός ότι αυτά αποκαλύφθηκαν με αφορμή ανάρτηση του Βουλευτή της Νέας Αριστεράς, Νάσου Ηλιόπουλου δεν μπορεί να αποκρύψει το ότι η «τύχη» και η ζωή των προσφύγων και των μεταναστών καθόλου καλύτερες δεν ήταν την περίοδο που στο τιμόνι της αστικής διαχείρισης βρίσκονταν ο ΣΥΡΙΖΑ. Ας θυμηθούμε και τον εγκλεισμό τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και την επιδίωξη αποφυγής σύνδεσής τους με τον ελλαδικό πληθυσμό, σε κινητοποιήσεις αλληλεγγύης και όχι μόνο...

Όντως οι καταστάσεις αυτές θυμίζουν «αμερικάνικο Νότο» του 19ου αιώνα, όπως αναφέρθηκε, ή την εποχή της Ρόζας Παρκς ή του απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική. Ο ρατσισμός όμως δεν είναι, απλά και μόνο, μια έκφραση μιας «κολλημένης» υπεραντιδραστικής δεξιότητας αντίληψης. Η υλική βάση της ρατσιστικής πολιτικής και όσων αυτή παράγει βρίσκεται στην επιδίωξη της άρχουσας τάξης να στρέψει τους εργάτες, τους εργαζόμενους και το λαό απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, απέναντι στους άλλους λαούς. Βρίσκεται στην προσπάθεια να απενοχοποιήσει τον εαυτό της, το σύστημά της, την πολιτική της και τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά, να αποκρύψει και να συσκοτίσει τους πραγματικούς υπεύθυνους για τη δυστυχία των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων και να «φορτώσει» τις ευθύνες σε άλλα λαϊκά και καταπιεζόμενα κομμάτια. Κι αυτό εκφράζεται με πάρα πολλούς τρόπους. Με τη διάκριση, με την περιθωριοποίηση, με τη βία, με τους ολοένα και αντιδραστικότερους νόμους, με τις απελάσεις, ακόμα και με δολοφονίες...

Σύνταγμα, 13/9 Τους συνέλαβαν όλους! Και τους Παλαιστίνιους και τον ισραηλινό «τουρίστα»... λοχία, που τους επιτέθηκε

Το Σάββατο, 13/9, ένας ισραηλινός «τουρίστας», ο Hadar, λοχίας στην «Ταξιαρχία Golan», μια μονάδα πεζικού των μονάδων του ισραηλινού στρατού IDF που έχει εμπλακεί σε εγκλήματα πολέμου, επιτίθεται σε τρεις Παλαιστίνιους που βρίσκονται καθημερινά στο Σύνταγμα, κρατώντας παλαι-

δημοκρατικά δικαιώματα

Αποφυλακίζουν τον αρχιναζί 12 χρόνια μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Πίσω απ' την προκλητικότητα της απόφασης αποφυλάκισης του επικεφαλής της Χρυσής Αυγής, Νίκου Μιχαολιάκου, «για λόγους υγείας», λίγες μέρες πριν από την 12η επέτειο της δολοφονίας του αγωνιστή Παύλου Φύσσα, βρίσκεται η χρησιμότητα τέτοιων προσώπων και μορφωμάτων για το σάπιο σύστημα της εξάρτησης, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Για την επιβολή της αντιδραστικής του πολιτικής ενάντια στο λαό και στη νεολαία. Μια πολιτική φασιστικοποιημένη, που επιδιώκει να περάσει μεσαιωνικά αντεργατικά νομοσχέδια, που διώκει εκπαιδευτικούς και συνδικαλιστές, αλλά και την αλληλεγγύη στον ηρωικό παλαιστινιακό λαό, που στερεί απ' τη νεολαία το δικαίωμα στις σπουδές, στη δουλειά, στη ζωή την ίδια, που μπλέκει το λαό μας στα σχέδια πολέμου των μεγάλων αφεντικών, των ιμπεριαλιστών.

Η χρησιμότητα αυτή για το σύστημα έχει πολλές πλευρές. Πιο προφανής, αυτή της τρομοκρατήσης. Δεν ήταν τυχαίο το γεγονός ότι η δράση της Χρυσής Αυγής, η δολοφονία του Παύλου Φύσσα, αλλά και η έξαρση της παρακρατικής φασιστικής βίας (δολοφονία Σαχζάτ Λουκμάν, επίθεση των «Ταγμάτων Εφόδου» στους αιγύπτιους αλιεργάτες, σε ναυτεργάτες του ΠΑΜΕ, στο Πέραμα, ενάντια σε μετανάστες, σε μέλη αριστερών οργανώσεων και σε στέκια της αναρχίας) έγινε σε μια περίοδο μεγάλων λαϊκών ξεσπασμάτων ενάντια στην πολιτική των «μνημονίων» και όξυνσης της αντιλαϊκής πολιτικής, αλλά και της κρατικής τρομοκρατίας, βίας και καταστολής. Την περίοδο των «Πλατειών» (2010-2012), της μεγάλης απεργίας της Χαλυβουργίας, των κινητοποιήσεων στην Κερατέα και στη Χαλκιδική, της κατάληψης της ΕΡΤ. Η χρησιμότητά τους βρίσκεται, ταυτόχρονα, στην επιδίωξη να κρύψουν τους πραγματικούς υπεύθυνους για τα δεινά του λαού -το ντόπιο εξαρτημένο καπιταλιστικό σύστημα- και να στρέψουν τους εργαζόμενους και το λαό ενάντια σε πρόσφυγες, μετανάστες και σε άλλους (γειτονικούς ή μη) λαούς. Βρίσκεται, επίσης, στη δυνατότητα μελλοντικής τους αξιοποίησης στο κυρίαρχο πολιτικό σκηνικό. Ας μην ξεχνάμε και την περίπτωση Βορίδη, που απ' τις... περιπολίες με τα τσεκούρια βρέθηκε σε υπουργικές θέσεις... Τώρα αποφυλακίζουν τον Μιχαολιάκο, όπως έκαναν και με μια σειρά στελέχη του φασιστικού μορφώματος, αλλά και με τους πρωταίτιους και φυσικούς αυτουργούς μιας σειράς παλαιότερων κρατικών και παρακρατικών δολοφονιών αγωνιστών (Μελίστας, Καλαμπόκας), για να στείλουν, επιπλέον, ακόμα ένα μήνυμα. Πως οι πολιτικοί -ακόμα και φυσικοί- αυτουργοί τους θα «πέφτουν στα μαλακά» ή και θα απελευθερώνονται απ' το αστικό ταξικό δικαστικό σύστημα. Δεν παύουν όμως πάντα να φοβούνται τη λαϊκή οργή! Ο αντιφασίστας μουσικός Παύλος Φύσσας μαχαιρώθηκε απ' το ενεργούμενο της Χρυσής Αυγής, Γιώργο Ρουπακιά, στις 18 Σεπτέμβρη του '13, στο Κερατσίνι, κατ' εντολή των καθοδηγητών του. Τα καθεστωτικά ΜΜΕ προσπάθησαν, αμέσως, μάταια, να «αποπολιτικοποιήσουν» τη δολοφονία και να την παρουσιάσουν σαν αποτέλεσμα μιας συμπλοκής για... το ποδόσφαιρο. Βλέπετε, οι πολιτικοί ιθύνοντες διαισθάνονταν το ξέσπασμα της οργής που θα ακολουθούσε. Σήμερα, τόσα χρόνια μετά, εξακολουθούν στην επέτειο να πλημμυρίζουν οι δρόμοι σ' ολόκληρη τη χώρα, δείχνοντας ξανά τίνος υπόθεση είναι η συντριβή του φασισμού. Είναι υπόθεση του λαού, της εργατικής τάξης, της νεολαίας, να τον τσακίσουν και όχι να το... «περιμένουν» από κυβερνήσεις, μηχανισμούς ή απ' το κυρίαρχο δικαστικό σύστημα. Και να τιμήσουν και μ' αυτό τον τρόπο αγωνιστές σαν τον Παύλο.

στινιακές σημαίες, σε χώρο δίπλα στο σημείο που έχουν γραφτεί τα ονόματα των δολοφονημένων των Τεμπών. Βρέθηκαν εκεί για να θρηνήσουν τους συγγενείς τους που δολοφονήθηκαν απ' το σιωνιστικό κράτος και για να διαμαρτυρηθούν για τη συνεχιζόμενη γενοκτονία. Μαζί του, και μια Ισραηλινή. Ο λοχίας τους απειλεί πως... «θα τους σκοτώσει - και στη Γάζα και παντού» και τους πήρε τις παλαιστινιακές σημαίες. Με ανάλογο «τσαμπουκά», μάλιστα, όπως της «παρέας» των σιωνιστών που έσκιζε τα αυτοκόλλητα υπέρ της Παλαιστίνης στους τοίχους της ταβέρνας «Αξιώτισσα» στη Νάξο ή των άλλων ισραηλινών «τουριστών» στα νησιά, που απειλούσαν έλληνες αλληλεγγυούς πως «θα τους σκοτώσουν τα παιδιά» κοκ... Ακολουθεί συμπλοκή και σύλληψη όλων. Η αστυνομία κατάσχεσε τις σημαίες των Παλαιστίνιων με τα κοντάρια (τα οποία θεωρήθηκαν... όπλα) και τους παρέπεμψε σε δίκη για τη Δευτέρα 15/9 με την κατηγορία της «επικίνδυνης σωματικής βλάβης με ρατσιστικά χαρακτηριστικά»! Στο λοχία και στην Ισραηλινή που «συνέδραμε» το «έργο» τους απαγγέλθηκαν κατηγορίες για «απλή σωματική βλάβη και απειλή με ρατσιστικά κίνητρα» (sic) και για «εξύβριση με ρατσιστικά στοιχεία», αντίστοιχα.

Η δίκη των τριών Παλαιστίνιων αναβλήθηκε τελικά για τις 23/9, ενώ πλήθος αγωνιστών είχε συγκεντρωθεί στα δικαστήρια για συμπαράσταση. Όλα αυτά τα αποβράσματα του σιωνισμού «παίνουν αέρα» απ' την κυρίαρχη πολιτική του ντόπιου συστήματος και της κυβέρνησης, που συντάσσεται με τους δολοφόνους των ΗΠΑ-Ισραήλ και ιδιαίτερα με τα αμερικανοΝΑΤΟϊκά αφεντικά της. Τα κυβερνητικά και άλλα συστημικά κηρύγματα περί «αντισημιτισμού» και ρατσισμού (!!!) δεν πιάνουν. Ο λαός και η νεολαία της χώρας μας βρίσκονται απέναντί τους. Και το δείχνουν όλο και πιο μαζικά, στους δρόμους και στις πλατείες, στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, σε κάθε δυνατότητα που τους δίνεται.

Γαύδος Η παραχάραξη ενός βίντεο...

Ενώ, 600, περίπου, νέοι πρόσφυγες έφτασαν τις προηγούμενες ημέρες απ' τη Λιβύη στην Κρήτη, τα καθεστωτικά ΜΜΕ ξαναέκαναν τη διαστρέβλωση τους... Σε βίντεο που κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο, κι έγινε... «viral», παρουσιάζουν «ντόπιους» λουόμενους, στη Γαύδο, να σπρώχνουν βάρκα με πρόσφυγες, σαν να τους διώχνουν, με τον ανάλογο σχολιασμό. Σε μια προσπάθεια να παρουσιαστεί πως οι κάτοικοι δυσανασχετούν... Στην πραγματικότητα, τους έλεγαν να πάνε προς το λιμάνι και τους βοηθούσαν να ξεκολλήσει η βάρκα... Κατά τα άλλα, η φυλάκισή τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και η περιθωριοποίησή τους καλά κρατούν.

Οικόπεδα νότια της Κρήτης

Λύνονται τα γεωστρατηγικά ζητήματα με την κατάθεση μιας προσφοράς;

Στις 10 Σεπτεμβρίου, με τη λήξη της προθεσμίας υποβολής προσφορών (με ποιο τίμημα;) του σχετικού διεθνούς διαγωνισμού, ανακοινώθηκε η συμμετοχή μιας επί τούτου συσταθείσας κοινοπραξίας, αυτής της αμερικανικής πολυεθνικής Chevron και της ντόπιας Helleniq Energy, με ποσοστά 70%-30% αντίστοιχα. Η ελληνική κυβέρνηση, σε πανηγυρικούς τόνους, έσπευσε να χαιρετίσει το γεγονός, χαρακτηρίζοντάς το ως «έμπρακτη απόδειξη της στρατηγικής εταιρικής σχέσης ΗΠΑ-Ελλάδας, κίνηση κατοχύρωσης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και de facto αναβάθμιση της χώρας μας στην νοτιοανατολική Μεσόγειο». Μια μέρα μετά, κατέφθασε στην Αθήνα ο υπουργός Εσωτερικών των ΗΠΑ αρμόδιος για θέματα ενέργειας, Νταγκ Μπέργκαμ, που έγινε δεκτός σαν στο σπίτι του από τον Μητσοτάκη.

Μέρες πριν είχε... «διαρρεύσει» το αποτέλεσμα του διαγωνισμού (που μάλιστα πραγματοποιήθηκε μετά την προηγούμενη «εκδήλωση ενδιαφέροντος» της αμερικανικής εταιρείας)! Η κυβέρνηση της ΝΔ και σύσσωμος ο αστικός πολιτικός κόσμος χαιρέτισαν το γεγονός, με το ΠΑΣΟΚ, μάλιστα, να καυχιέται ότι «έβαλε τα θεμέλια», επί υπουργίας Μανιάτη, για την εξέλιξη αυτή. Όλοι μαζί, πλέον, περιμένουν τη... ροή φυσικού αερίου, ίσως και πετρελαίου, σε τουλάχιστον πέντε με επτά χρόνια από σήμερα. Ταυτόχρονα, ποντάρνοντας στον αμερικανικό παράγοντα, ευελπιστούν να στριμώξουν στο σχετικά άμεσο χρονικό διάστημα, ποιον άλλον, την τουρκική άρχουσα τάξη που όλοι περιμένουν ότι θα αντιδράσει.

Όσον αφορά την ύπαρξη ή μη εκμεταλλεύσιμων υδρογονανθράκων στη συγκεκριμένη περιοχή νοτιοανατολικά της Κρήτης, παραμένει ερωτηματικό αν όντως υπάρχουν. Ακόμη κι αν δεχτούμε προοπτικά ένα τέτοιο ενδεχόμενο, το πιθανότερο είναι να αποτελέσει πηγή νέων βασάνων για το λαό μας και τους γειτονικούς λαούς, στο βαθμό που η χώρα μας παραμένει βαθειά εξαρτημένη (και) από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Άλλωστε, σε κάθε εξαρτημένη χώρα η εξόρυξη υδρογονανθράκων τη μετατρέπει αυτόματα σε θέατρο άγριας λεηλασίας και πεδίο σφοδρού ανταγωνισμού αντιτιθέμενων συμφερόντων. Μόνο να δούμε τους πολέμους που προκλήθηκαν και το βιοτικό επίπεδο των λαών χωρών που εξορύσσουν υδρογονάνθρακες, φτάνει.

Ωστόσο, αυτό που «παίζεται» την τρέχουσα συγκυρία είναι το κέρδιμα πόντων της ντόπιας ολιγαρχίας του πλούτου έναντι της τουρκικής. Η εκτίμηση ότι η παρουσία της Chevron θα αποτελέσει αποτρεπτικό παράγοντα για την υλοποίηση του Τουρκολιβυκού Συμφώνου, μέρος του οποίου επικαλύπτει την ελληνική χωροθέτηση, θεωρείται από την ελληνική πλευρά βάσιμη. Μάλιστα, γίνεται λόγος για «ράπισμα στην γαλάζια πατρίδα του Ερντογάν». Παράλληλα, υπενθυμίζονται οι made in USA τριμερείς με Κύπρο, Ισραήλ και Αίγυπτο ως επιπλέον κινήσεις «απομόνωσης» της Άγκυρας στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο. Τα δεδομένα, πάντως, που υπάρχουν μόνο ως απομόνωση της Τουρκίας στην ευρύτερη περιοχή δεν μπορούν να εκλαμβάνονται. Άλλωστε, προκαλούν κατά καιρούς την εκδήλωση τριγμών και στο αστικό πολιτικό σύστημα της χώρας μας.

Σε μια παράλληλη προσπάθεια και με «προϊκα» την προσφορά της Chevron,

επιχειρείται από ελληνικής πλευράς η «αναθήρμανση» των σχέσεων τόσο με την κυβέρνηση της Τρίπολης στη Λιβύη όσο και με το δεύτερο κέντρο εξουσίας στη Βεγγάζη. Αυτό που τους «ενώνει» είναι, φυσικά, η παρουσία της αμερικανικής πολυεθνικής που προεξοφλείται, μετά τα ελληνικής οριοθέτησης οικόπεδα νότια της Κρήτης, και στα ανάλογα λιβυκής βόρεια της Λιβύης. Στις αρχές Σεπτεμβρίου, όμως, η Ελλάδα κατέθεσε ρηματική διακοίνωση στον ΟΗΕ κατά της Λιβύης και του Τουρκολιβυκού Συμφώνου, απορρίπτοντας τη λιβυκή οριοθέτηση. Σε αυτήν, εν κατακλείδι, καλείται η Τρίπολη να διαπραγματευτεί με την Αθήνα τις εφαιπόμενες θαλάσσιες ζώνες, σύμφωνα με το πρότυπο της σχετικής Ελληνοαιγυπτιακής και Ελληνοϊταλικής Συμφωνίας. Δεν ήταν και ο καλύτερος τρόπος υποδοχής του λίβυου ΥΠΕΞ στη συνάντηση με τον έλληνα ομόλογό του στην Αθήνα στις 17/9.

Πέρα από τις τυμπανοκρουσίες των ελληνικών αστικών ΜΜΕ, πάντως, αξίζει να δει κανείς τις δηλώσεις τόσο του έλληνα πρωθυπουργού όσο και του αμερικανού υπουργού Εσωτερικών μετά το πέρας της συνάντησής τους. Στο διπλωματικά «παράδοξο» ένας πρωθυπουργός και όχι ο καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός να δέχεται έναν υπουργό, εκφράστηκαν όλες οι αστικές μωροφιλοδοξίες για τη χώρα μας, που τη θέλουν πολυεπίπεδο «κόμβο» στην ευρύτερη περιοχή, «εξαγωγέα ενέργειας» και «πάροχο ενεργειακής ασφάλειας»! Έτσι λέγεται στις μέρες μας ο διακομιστής-μεταπράτης προ-

ϊόντων και υπηρεσιών, έτσι ονομάζεται η ιμπεριαλιστική εξάρτηση και η αμερικανοδουλία στην εποχή μας. Με τη θεωρούμενη στήριξη στις πλάτες των ΗΠΑ λέγονται οι πιο απίθανες εκφράσεις! Ο Μητσοτάκης, μάλιστα, δεν παρέλειψε να «πετάξει σπόντες» και για τις διάφορες... ζεύξεις (βλέπε καλώδιο ηλεκτρικής διασύνδεσης Ιταλίας-Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ) στις οποίες ευελπιστεί η Αθήνα.

Η επίσκεψη Μπέργκαμ, ωστόσο, αφορούσε βασικά τη χρησιμότητα της Ρεβουθούσας και της Αλεξανδρούπολης για τους ενεργειακούς γεωπολιτικούς σχεδιασμούς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Συνδυάστηκε με τον ανατολικό κάθετο άξονα μεταφοράς αμερικανικού LNG, μέσω Ελλάδας, στις χώρες ολόκληρης της ανατολικής Ευρώπης ως την Ουκρανία. Με την «οριστική και τελεσίδικη απεξάρτηση» της Ευρώπης από τους ρωσικούς υδρογονάνθρακες. Η μεταφορά υγροποιημένου φυσικού αερίου (και πετρελαίου, βέβαια) είναι τομέας στον οποίο δραστηριοποιείται έντονα το εφοπλιστικό κεφάλαιο ελληνικής καταγωγής. Γι' αυτό έταξε νέες μπίζνες στους πάντα πρόθυμους, με το αζημίωτο, εφοπλιστές. Απέφυγε, πάντως, οποιαδήποτε αναφορά στο περιβόητο καλώδιο, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό την πολιτική των ΗΠΑ που τουλάχιστον δεν δείχνουν να επείγονται. Εν αντιθέσει με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές που πιέζουν για την επίτευξη του έργου.

Όπως και να ερμηνεύεται από την Αθήνα η κατάθεση προσφοράς από τη Chevron, δεν αποτελεί δημιουργία τετε-

λεσμένων απέναντι στην Άγκυρα. Πολύ περισσότερο που, όπως γράφεται, επίκειται ανάλογη κατάθεση προσφοράς και προς τη Λιβύη και, εμμέσως, αναγνώριση ρόλου και στην Τουρκία. Οι αμερικανοί εκμεταλλευτές και φονιάδες θέλουν, σε κάθε περίπτωση, να έχουν τον πρώτο λόγο. Γι' αυτό και δημιουργούν συνθήκες «μια κρύο και μια ζέστη» στους υποτακτικούς τους. Όλοι οι αστοί αναλυτές προεξοφλούν κίνηση της Άγκυρας που, χωρίς να έρθει σε ευθεία αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ, θα παρέμβει στις εξελίξεις. Ορισμένοι, μάλιστα, κάνουν λόγο για «άλλα» πεδία αντιπαράθεσης, όπως το καλώδιο, το Αιγαίο ή την Κύπρο, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου ακόμη και για δημιουργία έντασης μέσω ενός θερμού επεισοδίου.

Μπορεί η έλευση μιας αμερικανικής πολυεθνικής να υποδηλώνει τη στήριξη του ιμπεριαλιστικού κράτους των ΗΠΑ στις κινήσεις της. Σε καμία περίπτωση, ωστόσο, δεν αποτελεί «κατοχύρωση των κυριαρχικών δικαιωμάτων» καμιάς χώρας, εν προκειμένω της Ελλάδας. Και γιατί οι ιμπεριαλιστές ενδιαφέρονται αποκλειστικά για τα δικά τους «κυριαρχικά δικαιώματα» σε μια περιοχή και διότι «αναβαθμίσεις» και «υποβαθμίσεις» εναλλάσσονται, με στόχο τον πρώτο και τελευταίο λόγο να έχει πάντα ο... «αξιολογητής». Πάει πολύ, ωστόσο, αυτές οι κινήσεις υποτέλειας να παρουσιάζονται ως «εγγύηση της κυριαρχίας μιας χώρας» από αυτούς που έχουν καταλύσει κάθε έννοια κυριαρχίας της!

ΣΥΡΙΖΑ

Διαπιστευτήρια στα αφεντικά του και πρόθυμος σε κάθε μετάλλαξη για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους

Την «πρόταση και το όραμα» του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ για μια «Προοδευτική Ελλάδα» λάνσαρε ο Σ. Φάμελλος στη φετινή ΔΕΘ, επιδιώκοντας να ανακόψει την ελεύθερη πτώση του πρώην κυβερνητικού κόμματος. «Τι τα θες;», που λέει και ο λαός μας. Το λεγόμενο «rebranding» του Α. Τσίπρα και τα σενάρια που κυκλοφορούν για τη δημιουργία νέου κόμματος, αλλά και η ομιλία του στη Θεσσαλονίκη μια μέρα πριν την εμφάνιση του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ, τίναξαν στον αέρα όλη την προετοιμασία του τμήματος μάρκετινγκ της Κουμουνδούρου.

Έκφραση αυτής της αποτυχίας να αξιοποιηθεί η ΔΕΘ για την ανάκαμψη του ΣΥΡΙΖΑ, την ίδια στιγμή που ο Κ. Μητσοτάκης με τις εξαγγελίες του διόγκωνε τη λαϊκή οργή, ήταν το γεγονός ότι στη συνέντευξη τύπου που παραχώρησε ο Σ. Φάμελλος, ο καταιγισμός των ερωτήσεων ανέδειξε ως επίδικο ζήτημα τον Α. Τσίπρα και τις μελλοντικές του κινήσεις. Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι το «σύστημα» Μητσοτάκη και τα ελεγχόμενα ΜΜΕ δρώντας προβοκατόρικα έριξαν τη σκιά του Α. Τσίπρα στον ΣΥΡΙΖΑ, για να μην φτάσει το «όραμα» στον λαό. Ακόμη και αν δεχτούμε αυτόν τον ισχυ-

ρισμό, δεν είναι ούτε η μόνη ούτε πολύ περισσότερο η καθοριστική πλευρά.

Αυτό που κυριάρχησε εξέφρασε η συνέντευξη τύπου τόσο με τις ερωτήσεις όσο και με τις απαντήσεις που δοθήκαν ήταν η επιβεβαίωση της από καιρού εκτίμησής μας ότι ο κύκλος του ΣΥΡΙΖΑ, ως αστικού κόμματος διακυβέρνησης που επιτέλεσε τον ρόλο και τον σκοπό του για τα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού και του ντόπιου κεφαλαίου, είχε κλείσει οριστικά. Ταυτόχρονα, όμως, μέσα από μια ατελέσφορη και αδιέξοδη προσπάθεια στην οποία καταγράφεται η αδυναμία του συστήματος να στηθεί ο δεύτερος πυλώνας αστικής διαχείρισης, εξέφρασε ότι απαιτείται ένα «rebranding» του συνόλου των δυνάμεων που θα παίξουν σε αυτό το αστικό πεδίο.

Ο κομιστής Α. Τσίπρας προσφέρει εκ νέου τις υπηρεσίες του στο σύστημα, ανοίγοντας νέο δρόμο για την ανασύσταση, αναδιαμόρφωση και αναπροσαρμογή του αστικού πολιτικού σκηνικού στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται στον ντόπιο εξαρτημένο καπιταλισμό, αποδεικνύοντας παράλληλα ότι ο αστικός εκφυλισμός ενός πρώην ρεφορμιστή (και του κόμματός του, παλαιού ή νέου) δεν έχει πάτο. Ανεξαρτήτως, λοιπόν, αν

θα ευδοκιμήσουν τα σενάρια γύρω από τον Α. Τσίπρα, που προωθούνται από κάποια κέντρα εξουσίας, το μήνυμα έχει φτάσει σε όλους τους παραλήπτες. Όχι μόνο στις δυνάμεις της αστικής αντιπολίτευσης κάθε απόχρωσης και κατεύθυνσης, αλλά και στη ΝΔ, στην οποία η πολιτική κρίση ήδη έχει προκαλέσει σοβαρές ρηγματώσεις.

Ο Σ. Φάμελλος διαβεβαίωσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να κάνει πράξη το «όραμα της Προοδευτικής Ελλάδας», αφού έχοντας την κυβερνητική εμπειρία μπορεί να βάλει τη χώρα σε έναν «εντελώς διαφορετικό δρόμο για την πατρίδα μας, για την κοινωνία και την οικονομία. [...] Κάτι που αποδείξαμε ότι μπορεί να γίνει την περίοδο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, όταν βγάλαμε όλοι μας, με τη δουλειά μας, την Ελλάδα από τη χρεοκοπία, από τα μνημόνια».

Ουσιαστικά ο Σ. Φάμελλος, όση σάλτσα και αν περικύσει στο μενού που μας σερβίρει, δίνει τα διαπιστευτήριά του στα ιμπεριαλιστικά αφεντικά και το ντόπιο κεφάλαιο, προς τα ξένα και ντόπια κέντρα εξουσίας, ότι θέλει και μπορεί να υπηρετήσει και να διασφαλίσει τα συμφέροντά τους.

Γι' αυτόν τον λόγο δεσμεύεται ότι θα «τιμήσουμε τις παρακαταθήκες της προοδευτικής παράταξης και της Αριστεράς. Τους αγώνες, τις θυσίες, τις αξίες και το έργο της κυβέρνησης του Αλέξη Τσίπρα του 2015-2019».

Ανέλαβε, μάλιστα, να διανθίσει το δόγμα «ανήκουμε στη Δύση» με τον δικό του τρόπο. Από τη μια, πίνοντας νερό στο όνομα της ΕΕ και «λαμβάνοντας υπόψη και το πλαίσιο πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προτείνει...» υποσχέσεις του αέρα που αντιστοιχούν στην φλυαρία του 5%, μπας και μπορέσει να νεκραναστήσει αυταπάτες. Γίνεται, όμως, αρκετά σαφές, όταν ξεκαθαρίζει ότι «η Προοδευτική Ελλάδα είναι σίγουρο ότι απαιτεί και πολύ μεγάλες μεταρρυθμίσεις, που να έχουν ευρωπαϊκή σφραγίδα, να αντιστοιχούν στο ευρωπαϊκό κεκτημένο».

Από την άλλη, πίνοντας νερό στο όνομα των ΗΠΑ, θέτει τον στόχο για μια «πολυδιάστατη, ενεργητική και φιλειρηνική εξωτερική πολιτική, όπως αυτή που υλοποίησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το 2015-2019, με κορυφαίο παράδειγμα τη Συμφωνία των Πρεσπών». Τόσο «πολυδιάστατη» που κατάπιε αμάσητο το αμερικανοΝΑΤΟϊκό σχέδιο σφραγίσματος των Δ. Βαλκανίων από τη ρωσική επιρροή. Αλλά και τόσο «δική μας εξωτερική πολιτική» όσο αυτή «της κυβέρνησης 2015-2019, που διαμορφώθηκε και διατυπώθηκε με πρωτοβουλίες δικές μας, της χώρας μας, σε συνέχεια με τις εθνικές γραμμές, που δίνει και κέρδη. [...] Η συμφωνία 3+1 στην Ανατολική Μεσόγειο ήταν κέρδος». Αυτή είναι η «Προοδευτική Ελλάδα» του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ, με τη στρατηγική συνεργασία με το σιωνιστικό μόρφωμα του Ισραήλ, εν μέσω γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού, υπηρετώντας τον γεωπολιτικό σχεδιασμό των ΗΠΑ στη Μ. Ανατολή και την ΝΑ Μεσόγειο. Επιβεβαιώνει ότι η μόνη «εθνική γραμμή σε συνέχεια» είναι η υποτέλεια της αστικής τάξης και του πολιτικού της προσωπικού στον ιμπεριαλισμό.

Η ιμπεριαλιστική εξάρτηση και τα συμφέροντα του κεφαλαίου σε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, για τις οποίες ο Σ. Φάμελλος δεν έβγαλε κουβέντα, είναι οι κατευθυντήριες γραμμές της αστικής διαχείρισης για κάθε κυβέρνηση στη χώρα μας. Ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε ότι μπορεί να τις υπηρετήσει. Ωστόσο, σήμερα δηλώνει επιπρόσθετα, μέσα και από την αναγνώριση του Α. Τσίπρα ως «πολύτιμο κεφάλαιο και για τον ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ και για την Ελλάδα, είναι πολύτιμος συμπαραστάτης και στην προσπάθεια για την Προοδευτική Ελλάδα» την πρόθεση για το δικό του «rebranding», για τον σκοπό αυτό. Μάλιστα, συνεχίζουν να το κάνουν σπιλώνοντας την Αριστερά και τους αγώνες του λαού μας. Αυτοί, βέβαια, είναι ικανοί για όλα. Ο λαός μπορεί να τους βάλει στη θέση τους, στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας.

Θεσσαλονίκη

Δυναμική διαδήλωση στα εγκαίνια της 89ης ΔΕΘ

Το Σάββατο 6/9, στα εγκαίνια της 89ης Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, πραγματοποιήθηκε μαζική πορεία χιλιάδων διαδηλωτών στους δρόμους της πόλης, κόντρα στις προσπάθειες της κυβέρνησης και του πρωθυπουργού να οργανώσουν μια φέεστα παραπληροφόρησης και εξωραϊσμού της πολιτικής τους από το βήμα της ΔΕΘ.

Καταγγέλθηκε από χιλιάδες εργαζόμενους και νεολαίους η πολιτική της κυβέρνησης και του συστήματος που ετοιμάζονται να περάσουν ένα νέο αντεργατικό τερατούργημα, κάνοντας ακόμα πιο μαύρο τον εργασιακό μεσαίωνα του εξαρτημένου καπιταλιστικού συστήματος στη χώρα μας. Που ψήφισαν το νέο πειθαρχικό δίκαιο ενάντια στους δημόσιους υπαλλήλους για να «σπάσουν»

την αντίσταση στην αξιολόγηση και όχι μόνο. Που εντείνουν την πολιτική της λιτότητας, της ακρίβειας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης για τα λαϊκά στρώματα. Που μπλέκουν τη χώρα στα πολεμικά σφαγεία των ιμπεριαλιστών στην Ουκρανία και την κάνουν συνένοχη της σιωνιστικής-φασιστικής γενοκτονίας του ηρωικού παλαιστινιακού λαού.

Δυναμική ήταν η πορεία που ξεκίνησε από την Καμάρα, στην οποία συμμετείχε η οργάνωση του ΚΚΕ(μ-λ), η Κομμουνιστική Απελευθέρωση, αναρχικές συλλογικότητες καθώς και εκπαιδευτικά σωματεία. Στο πλαίσιο αυτής της πορείας, ενισχυμένο και ιδιαίτερα μαχητικό ήταν το μπλοκ που συγκρότησαν το ΚΚΕ(μ-λ) και οι Αγωνιστικές Κινήσεις. Κυριάρχησαν αντικυβερνητικά και αντιιμπεριαλιστικά συνθήματα, καταγγέλ-

θηκαν οι πολιτικές της ανάθεσης και της ταξικής συνεργασίας που προωθούν οι ρεφορμιστικές δυνάμεις και προβλήθηκε η κατεύθυνση της αντίστασης και της διεκδίκησης, της αναμέτρησης με το σύστημα και τις δυνάμεις του ως η μόνη πραγματική και ελπιδοφόρα για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, των εργαζόμενων, της νεολαίας και του λαού μας. Μοιράστηκαν προκηρύξεις τόσο με αφορμή τη ΔΕΘ όσο και για το Παλαιστινιακό, διακινήθηκαν με επιτυχία η «Προλεταριακή Σημαία» και η εφημερίδα της Ταξικής Πορείας.

Ιδιαίτερη και έντονη ήταν, μπροστά από το πανό του ΚΚΕ(μ-λ), η παρουσία της παλαιστινιακής κοινότητας. Οι αγωνιστές-αγωνίστριες από την Παλαιστίνη έδωσαν το δικό τους χρώμα στη διαδήλωση. Ένωσαν τις φωνές τους με τους

υπόλοιπους αγωνιστές-διαδηλωτές ενάντια στις σφαγές και τη γενοκτονία των σιωνιστών και υπέρ του ηρωικού παλαιστινιακού λαού που δεν λυγίζει και αγωνίζεται για πατρίδα και ελευθερία.

Ακόμα δύο συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν στις 6/9 στη Θεσσαλονίκη. Η μία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και του ΣΥΡΙΖΑ και των πολιτικών του διασπάσεων, η οποία ξεκίνησε από το Άγαλμα Βενιζέλου. Για ακόμη μία φορά τη μαζικοποίησαν και δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Το ΠΑΜΕ, όπως συνηθίζει τα τελευταία χρόνια, πραγματοποίησε συγκέντρωση και πορεία ξεκινώντας από την πλατεία της ΧΑΝΘ. Εκεί παραβρέθηκαν και γονείς των θυμάτων των Τεμπών που για πολλοστή φορά κατήγγειλαν αυτό το έγκλημα που στοίχισε τη ζωή σε τόσους αθώους.

Τα μέτρα της ΔΕΘ

Όταν η αντιλαϊκή πολιτική παράγει... πλεονάσματα

Από την ΔΕΘ, στις 6 και 7 του Σεπτεμβρίου, ο Μητσοτάκης εξήγγειλε «οριζόντια μέτρα» για πάνω από 4 εκατομμύρια πολίτες της χώρας κόστους 1,7 δισ. ευρώ, τα οποία θα τεθούν σε εφαρμογή από το Γενάρη του 2026.

Η προπαγανδιστική μηχανή της κυβέρνησης, του μεγαλύτερου μέρους των ΜΜΕ και των παρατρεχάμενων δημοσιολόγων έκαναν λόγο για τη «μεγαλύτερη φορολογική μεταρρύθμιση της μεταπολίτευσης», για μία παρέμβαση που «ενισχύει τους νέους και την οικογένεια», με «πρόσημο εθνικό, αναπτυξιακό, διαγενεακό» και άλλα τέτοια ηχηρά που προσπαθούν να συσκοτίσουν την ουσία αυτών των μέτρων και τον αντίκτυπό τους στους εργαζόμενους. Ακόμη περισσότερο, να παρουσιάσουν μία «μαγική εικόνα» της κατάστασης που βιώνει ο εργαζόμενος λαός από τα αλλεπάλληλα κύματα της αντιλαϊκής επίθεσης που συνεχίζει να δέχεται.

Επειδή λοιπόν ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του λένε και ξαναλένε ότι τα μέτρα της ΔΕΘ είναι «οριζόντια», αφορούν δηλαδή τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία (εργαζόμενους, συνταξιούχους, αγρότες, επαγγελματίες), με «φορολογικές ελαφρύνσεις που θα ενισχύσουν το εισόδημά τους», ας κάνουμε και εμείς μία «οριζόντια» διαίρεση του ποσού του 1,7 δισ. ευρώ με τα 4 εκατομμύρια λαού που θα «ωφεληθεί». Το ποσό που προκύπτει είναι το... ιλιγγιώδες των 425 ευρώ τον χρόνο ή των 35 ευρώ τον μήνα. Και, όπως είπε ο Μητσοτάκης μιλώντας στο Χαϊδάρη στις 10/9, «Αυτά είναι τα χρήματα τα οποία διαθέτουμε για το 2026. Δεν είναι λίγα, αλλά δεν είναι και ατελείωτα», θέλοντας τάχα να απολογηθεί που δεν μπορεί να δώσει περισσότερα, αλλά κυρίως να αντιμετωπίσει τη μεγάλη δυσαρέσκεια του κόσμου που εκφράζεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις για τα μέτρα της ΔΕΘ. Ο εργαζόμενος κόσμος αντιλαμβάνεται αμέσως ότι αποτελούν μία κοροϊδία η οποία δεν μπορεί

να τον βοηθήσει στο ελάχιστο να αντιμετωπίσει τη δύσκολη κατάσταση που βιώνει και «δεν βγαίνει ο μήνας».

Αλλά, εκτός από την «οριζόντια» διαίρεση που αποκαλύπτει το μέγεθος της κοροϊδίας της «μεγαλύτερης φορολογικής μεταρρύθμισης», ας δούμε και κάποια αντιπροσωπευτικά παραδείγματα «ωφελομένων», που αφορούν πολλές εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενων. Νέος, νέα έως 25 ετών με 10.000 ευρώ εισόδημα το χρόνο θα έχει «ωφέλεια» 123 ευρώ το χρόνο (10,25 το μήνα). Εργαζόμενος, εργαζόμενη με 2 παιδιά και εισόδημα έως 20.000 το χρόνο θα έχει «ωφέλεια» 600 ευρώ το χρόνο (50,00 το μήνα). Με αυτά τα ποσά, που «δεν είναι λίγα», όπως λέει ο Μητσοτάκης, η εργατική - λαϊκή οικογένεια και οι νέοι θα αντιμετωπίσουν τη λαίλαπα της καπιταλιστικής ακρίβειας και τη φοροληστεία που τους γονατίζει καθημερινά.

Τα μέτρα της ΔΕΘ περιτυλίγονται με το αφήγημα της «επιστροφής κοινωνικού μερίσματος» από το δημοσιονομικό χώρο που δημιουργούν τα πρωτογενή πλεονάσματα του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού. Με τη διευκρίνιση βέβαια ότι αυτά θα ισχύσουν από το Γενάρη του 2026, που αυτό σημαίνει ότι κάποιες κατηγορίες (αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι) θα δουν την «ωφέλεια» το 2027, με την υποβολή των φορολογικών τους δηλώσεων.

Αλλά τι είναι τα πρωτογενή πλεονάσματα και πώς δημιουργούνται; Πρωτογενές πλεόνασμα του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού είναι η διαφορά ανάμεσα στα τακτικά έσοδα του κράτους (κυ-

ρίως έσοδα από φόρους) μείον τις τακτικές δαπάνες για βασικές λειτουργίες (υγεία, εκπαίδευση, κοινωνική ασφάλιση) αλλά και για εξοπλισμούς.

Το πρωτογενές πλεόνασμα του 2024 έφτασε στα 11,4 δισ. ευρώ (στο 4,8% του ΑΕΠ), κάνοντας ρεκόρ υπερπλεονάσματος 5,6 δισ. ευρώ, όπου το υπερπλεόνασμα είναι αυτό που προκύπτει πάνω από τους στόχους του προϋπολογισμού. Ήδη στο πρώτο εξάμηνο του 2025 καταγράφεται υπερπλεόνασμα 2,3 δισ. ευρώ και αναμένεται ακόμα μεγαλύτερη αύξησή του μέχρι το τέλος του χρόνου. Από όλον αυτό το χορό των δισ. ευρώ, αυτό που περισσεύει για τον εργαζόμενο λαό είναι μόλις 1,7 δισ. καθώς τα υπόλοιπα είναι προορισμένα να πάνε

είτε στην αποπληρωμή του χρέους είτε στους εξοπλισμούς.

Η διασφάλιση της παραγωγής πρωτογενών πλεονασμάτων αποτελεί δέσμευση της κυβέρνησης της ΝΔ από τις αρχές του 2024 προς την ΕΕ, στο πλαίσιο του νέου «Συμφώνου Σταθερότητας» και συνέχεια των δεσμεύσεων της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ για πρωτογενή πλεονάσματα 2,6% το χρόνο μέχρι το... 2060!!!

Κατά τα άλλα, είμαστε εκτός μνημονίων.

Η κυβέρνηση διαλαλεί σε όλους τους τόνους ότι η παραγωγή τόσο των πρωτογενών πλεονασμάτων όσο και των υπερπλεονασμάτων προέρχεται από τη «δημοσιονομική πειθαρχία» που επιδεικνύει στην εκτέλεση του προϋπολογισμού όσο και από την «πάταξη της φοροδιαφυγής». Για να αποκρύψει το γεγονός ότι από τη μία πλευρά υπάρχει «κόφτης δαπανών», με αποτέλεσμα να έχουμε «υποεκτέλεση» του προϋπολογισμού στις δαπάνες κατά 2,75 δισ. ευρώ το 2024 και μόνο στο πρώτο τρίμηνο του 2025 άλλα 2,6 δισ. ευρώ. Από την άλλη πλευρά, η «πάταξη της φοροδιαφυγής» δεν είναι τίποτα άλλο από την εκτόξευση των κρατικών φορολογικών εσόδων, ιδιαίτερα στους άδικους έμμεσους φόρους (ΦΠΑ, Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης) από τα αλλεπάλληλα κύματα ακρίβειας σε τρόφιμα, ενέργεια, καύσιμα κ.λπ., όπως αποδεικνύουν και τα τεράστια κέρδη των αντίστοιχων καπιταλιστικών επιχειρήσεων στους παραπάνω τομείς.

Τα μέτρα της ΔΕΘ και η εξαπάτηση - κοροϊδία που τα συνοδεύουν έχουν «κοντά ποδάρια» απήχησης μέσα στον εργαζόμενο λαό παρά τις «φιλότιμες» προσπάθειες όλου του προπαγανδιστικού συρφετού του συστήματος. Αυτός είναι και ο λόγος που η κυβέρνηση της ΝΔ «παίρνει τα μέτρα της» για να αντιμετωπίσει τις αγωνιστικές διαθέσεις των εργαζόμενων και της νεολαίας σε όλα τα επίπεδα.

«Συνεχίζουμε στον δρόμο που χάραξαν οι αγώνες μας»

Πανελλαδική Σύσκεψη των Αγωνιστικών Κινήσεων Εκπαιδευτικών

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 13 Σεπτέμβρη η ετήσια Πανελλαδική Σύσκεψη των Αγωνιστικών Κινήσεων Εκπαιδευτικών. Δεκάδες συναγωνιστές/στριες εκπαιδευτικοί από όλη την Ελλάδα συμμετείχαν και συνέβαλαν με κοινό στόχο την οργάνωση της πάλης και τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στην αντιεκπαιδευτική και αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική.

Η σύσκεψη άνοιξε με δύο εισηγήσεις, που προχώρησαν σε απολογισμό της δύσκολης και κρίσιμης περασμένης χρονιάς, ανέδειξαν τα οξυμένα προβλήματα της σημερινής πραγματικότητας και κατέθεσαν πρόταση μάχης για την οργάνωση του αγώνα ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς.

Ακολούθησε πλούσια συζήτηση, για μια περίοδο όπου η επίθεση της κυβέρνησης και του συστήματος ξεδιπλώνεται σε όλα τα μέτωπα, με τον λαό και τη νεολαία να βιώνουν καθημερινά τις συνέπειες μιας πολιτικής που γεννά φτώχεια, ανεργία, τρομοκρατία, καταστολή. Το αντεργατικό νομοσχέδιο που θεσμοθετεί τη 13ωρη εργασία, ο νέος πειθαρχικός νόμος για τους δημοσίους υπαλλήλους, το χτύπημα σε δικαιώματα και κατακτήσεις, αλλά και η προετοιμασία ενός γενικευμένου πολέμου συνθέτουν ένα σκηνικό ασφυκτικής επίθεσης απέναντι στους εργαζόμενους, τη νεολαία, τον λαό. Εκπαιδευτικοί και μαθητές δεν θα μπορούσαν παρά να αποτελούν βασικό στόχο του συστήματος, ως μέρος ενός ενιαίου σχεδίου, που επιδιώκει να διαμορφώσει φοβισμένους εκπαιδευτικούς και παραιτημένους μαθητές, χωρίς φωνή, χωρίς δικαιώματα, χωρίς προοπτική.

Ιδιαίτερος προβληματισμός υπήρχε και για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, που έχουν υποταχθεί πλήρως στη «νομιμότητα» της κυβέρνησης, αποφεύγοντας κάθε πραγματικό αγώνα ενάντια στη βάρβαρη πολιτική, επιλέγοντας τον συμβιβασμό και τη συνδιαλλαγή. Αλλά και για την κυρίαρχη γραμμή των σωματείων, που με πρακτικές κατακερματισμού του αγώνα, λογικές ανάθεσης στους «ειδικούς» του συνδικαλισμού, δικαίωση μέσω δικαστικών οδών, με την αντικατάσταση των γενικών συνελεύσεων από ομάδες νίβερ και την καλλιέργεια κοινοβουλευτικών αυταπατών, έχει διαλύσει τα μέτωπα πάλης και έχει οδηγήσει τον κλάδο σε υποχώρηση και αδράνεια.

Ξεχωριστή θέση στη συζήτηση είχαν ζητήματα που για τις **Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών** αποτελούν **Βασικά μέτωπα πάλης**:

- Η **αξιολόγηση** των εκπαιδευτικών ως ένα αντιδραστικό εργαλείο της κυβέρνησης και του συστήματος, που στοχεύει στην πειθαρχηση, την υποταγή και την τρομοκράτησή τους, ώστε να μετατραπούν σε πειθήνιους κρατικούς υπαλλήλους και να λειτουργούν ως ιμάντες μεταβίβασης της κυρίαρχης πολιτικής στους μαθητές. Αν και η κυβέρνηση έχει προχωρήσει σημαντικά στην εφαρμογή της, δεν έχει καταφέρει να την επιβάλει, η μάχη παραμένει ανοιχτή και κρίσιμη.

- Το **νέο πειθαρχικό δίκαιο**, ένα ακόμη βήμα στην αντιδραστική πολιτική, με στόχο τη συντριβή κάθε φωνής αντίστασης και διεκδίκησης. Με πρόφαση την «αξιολόγηση», επιδιώκουν να επιβάλουν ένα καθεστώς φόβου και υποταγής στους δημόσιους υπαλλήλους. Χτυπούν τη μονιμότητα, τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και την ελευθερία λόγου. Οι ποινές, οι διώξεις φρονηματικού χαρα-

κτήρα και η επιτάχυνση των διαδικασιών πειθαρχικής εξόντωσης στοχεύουν στον πλήρη έλεγχο και την υποταγή. Η **αργία της Χρύσας Χοτζόγλου** εξακολουθεί να αποτελεί βασική αιχμή, όπως και οι απειλές για επιβολή αργίας, απόλυσης και πειθαρχικών διώξεων σε εκπαιδευτικούς που συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση.

- Η **όξυνση των ταξικών φραγμών** (μέσω Ωνάσειων σχολείων, Τεχνικά Γυμνάσια-αναμορφωτήρια, ΙΒ, Εθνικό Απολυτήριο, Πρότυπων σχολείων, Τράπεζας Θεμάτων, ΕΒΕ κ.λπ.) αποκλείει τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών από την εκπαίδευση. Το σχολείο και οι σπουδές γίνονται άπιαστο όνειρο, ενώ προετοιμάζουν τη νεολαία για τον εργασιακό μεσαίωνα και την προοπτική του πολέμου.

- Οι **καθηλωμένοι μισθοί** την ώρα που η ακρίβεια σαρώνει κάθε πτυχή της καθημερινότητας. Για τους αναπληρωτές, η κατάσταση είναι ακόμη πιο δύσκολη, αφού αναγκάζονται να μετακινούνται συνεχώς.

- Να **δυναμώσει η αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό και την ηρωική του αντίσταση**. Να **δυναμώσει η αντιπολεμική-αντιιμπεριαλιστική πάλη**, ενάντια στη γενοκτονία του λαού της Παλαιστίνης, στην προετοιμασία γενικευμένου πολέμου και τη σφαγή των λαών. Να

σταθούμε απέναντι στο σιωνιστικό κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και στους ντόπιους υποτακτικούς τους.

Απέναντι στην επίθεση του συστήματος, η Πρόταση Μάχης των ΑΚΕ έχει ως βασικό στόχο την οργάνωση μαζικών συνελεύσεων, τη συγκρότηση απεργιακών ταμείων και επιτροπών αγώνα. Τον σχεδιασμό εξωστρεφών δράσεων και τη δημιουργία κινηματικών γεγονότων. Την πάλη για συγκρότηση ενιαίου μετώπου

με σωματεία, φοιτητές, μαθητές, γονείς. Η δυναμική υπάρχει, ο λαός το έδειξε στις μεγάλες κινητοποιήσεις για το έγκλημα στα Τέμπη, για την αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό, αλλά και ενάντια στην αργία της Χρύσας. Απαιτείται άμεση συγκρότηση των όρων ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΜΑΧΗΣ για την ανατροπή της βάρβαρης, αντιλαϊκής πολιτικής.

**Ψηφίστηκαν οι αποφάσεις της Σύσκεψης και τα εισηγητικά κείμενα θα εκδοθούν το επόμενο διάστημα.*

Ανακοινώσεις ΔΕΘ

Ψίχουλα για τους εργαζόμενους στο δημόσιο, αυξήσεις στους ένστολους

Ο πρωθυπουργός στη ΔΕΘ εξήγει «πανηγυρικά» φοροελαφρύνσεις και αυξήσεις για τους εργαζόμενους, τους νέους, τους συνταξιούχους και τους δημοσίους υπαλλήλους.

Θα προσπεράσουμε τη χαρακτηριστική άνεση και το θράσος με το οποίο η **κυβέρνηση -και κάθε κυβέρνηση- «μοιράζει» τον Σεπτέμβρη τον κόπο του λαού, τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι, την υπεραξία της εργασίας τους που υφαρπάζει το κεφάλαιο** κάτω απ' τους πιο εκμεταλλευτικούς όρους και μάλιστα απαιτώντας συναίνεση και, γιατί όχι, ευχαριστίες.

Θα μείνουμε στις εξαγγελίες που μιλούν δήθεν για φοροελαφρύνσεις και αυξήσεις. Ειδικά αν κάποιος είναι κάτω των 25 ετών, με ατομικό εισόδημα έως 20.000 ευρώ και 4 παιδιά και άνω φοροαπαλλάσσεται!! Αν, δε, τα συνδυάζει όλα αυτά και ζει και σε ακριτικό νησί, θα είναι «διπλά» ωφελούμενος, καθώς θα δει και μείωση του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ. Αυτά εξήγγειλε με θράσος ο πρωθυπουργός!

Όσο για τους δημοσίους υπαλλήλους, το ταμείο είναι φτωχό και σίγουρα ελλειμματικό. Μείωση 2%, κατά μέσο όρο, του φορολογικού συντελεστή. Μια μείωση υπαρκτή, αλλά μηδαμινή και για λίγους. Αν, δε, συνυπολογιστεί η ακρίβεια και το κύμα ανατιμήσεων που δεν υποχωρεί, **τα ψίχουλα των 100-200 ευρώ τον χρόνο(!) εξανεμι-**

ζονται. Όσο βέβαια τα εισοδήματα ανεβαίνουν, για τα στελέχη του δημοσίου, τους γενικούς γραμματείς, δικαστικούς κλπ. το όφελος μεγαλώνει.

Καμία, λοιπόν, ουσιαστική αύξηση για τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Εκτός βέβαια αν θεωρηθούν αυξήσεις η προσαρμογή της «αποζημίωσης αλλοδαπής υπηρεσίας» και του «επιδόματος ειδικών συνθηκών», που αφορούν μερικές εκατοντάδες υπαλλήλους του υπουργείου Εξωτερικών, η χορήγηση 2 μισθολογικών κλιμακίων για τους ελάχιστους αποφοίτους των 5ετούς διάρκειας σχολών και το αφορολόγητο του «επιδόματος βιβλιοθήκης» των μελών ΔΕΠ.

Και βέβαια στο έρωτημα περί της επαναφοράς του 13ου και 14ου μισθού, για άλλη μια φορά, επιστρατεύθηκε ο «κοινωνικός αυτοματισμός» και η κυβέρνηση, κατά τα λεγόμενα του πρωθυπουργού, προτίμησε να «ευνοήσει» 4.000.000 φορολογούμενους και όχι κάποιες χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους. Όσο δε για την ακρίβεια που καλπάζει και τους πολεμικούς προϋπολογισμούς, κουβέντα!

Για τους ένστολους όμως, οι αυξήσεις είναι πραγματικές και γενναίες, με όφελος 100-200 ευρώ τον μήνα. Εκεί οι δημοσιονομικές αντοχές είναι χαλαρές και πάντα στην υπηρεσία του συστήματος. Είναι προφανές ότι η νέα περίοδος της προετοιμασίας των όρων για έναν γενικευμένο πόλεμο επιβάλλουν θωράκισή του απ' τον

βασικό του ταξικό αντίπαλο, τον λαό και τους εργαζόμενους, και αυτό γίνεται μόνο με ισχυρές δυνάμεις καταστολής και στρατό.

Οι εξαγγελίες του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ είναι κοροϊδία, ειδικά όταν έρχονται λίγες μόλις ημέρες μετά την ψήφιση του νέου πειθαρχικού στο δημόσιο, που θέλει να επιβάλει φήμωση και τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς. **Η συμμετοχή των εργαζομένων στη γενική απεργία ΓΣΕΕ- ΑΔΕΔΥ την 1η Οκτώβρη είναι επιβεβλημένη.** Το νέο εργασιακό νομοσχέδιο με το 13ωρο, τους εργαζόμενους-λάστιχο, την κατάργηση του 5ήμερου-8ώρου αφορούν και στους εργαζόμενους στο δημόσιο. Θέλει να τους μετατρέψει σε δούλους, διαθέσιμους στην εργοδοσία για εκμετάλλευση κάθε μέρα και κάθε ώρα και μάλιστα κακοπληρωμένους. Τα αιτήματα για να μην περάσει το αντεργατικό τερατούργημα και για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς μπορούν να ενοποιήσουν όλους τους εργαζόμενους, πέρα απ' τις τεχνητές αντιθέσεις μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα που καλλιεργεί εσκεμμένα το σύστημα. Στην πραγματικότητα, πέρα απ' το γεγονός ότι ένας εργαζόμενος που σήμερα δουλεύει στον ιδιωτικό τομέα μπορεί αύριο να βρεθεί στον δημόσιο, οι όροι δουλειάς στη μια και στην άλλη «πλευρά» είναι μόνιμα συνδεδεμένοι. Το σύστημα επιδιώκει το «διαίρει» ώστε να χτυπάει ό,τι έχει κατακτήσει ένα μέρος των εργαζομένων, για να «βασίλει» στο σύνολό τους.

Νοσοκομεία για τον λαό και τους εργαζόμενούς τους και όχι για τα κέρδη του κεφαλαίου

Μετά τις δηλώσεις του πρωθυπουργού και του υπουργού Υγείας στην εκδήλωση, στο πλαίσιο της ΔΕΘ, με τον διφορούμενο τίτλο: «Το ΕΣΥ άλλαξε», γίνεται αντιληπτό ότι η **δωρεάν περίθαλψη και τα νοσοκομεία παραμένουν στο στόχαστρο της κυβέρνησης με προτεραιότητα.**

Βαφτίζοντας γκρίνια και μιζέρια όποια φωνή αντιδρά στα τερατουργήματά τους και υποτιμώντας ακόμη και τους ίδιους τους υγειονομικούς, **ο πρωθυπουργός και ο υπουργός πούλησαν φρούμαρα** για εκσυγχρονισμό και τεχνολογίες, για ανακαινίσεις και εύκολη πρόσβαση με εφαρμογές στο κινητό, για αύξηση του προσωπικού και για μείωση των αναμονών. Και αφού είπαν ότι το ΕΣΥ ανήκει στους Έλληνες, απάντησαν με ειρωνείες και ουρλιαχτά σε ενοχλητικές ερωτήσεις από μικροβιολόγους μικρών διαγνωστικών εργαστηρίων, οι οποίοι είναι στα πρόθυρα της χρεωκοπίας. Φυσικά δεν υπήρξε καμία αναφορά σε αυξήσεις στους μισθούς και στα βαρέα και ανθυγιεινά, που τάχα υποσχέθηκε στους νοσηλευτές.

Σε αντίθεση με τα λεγόμενά τους όμως, τα δεδομένα της Eurostat τον Αύγουστο του 2025 δείχνουν ότι πάνω απ' το 20% του πληθυσμού της Ελλάδας δεν λαμβάνει την απαραίτητη ιατρική φροντίδα, σημαντικά υψηλότερο απ' τον μέσο όρο των χωρών της ΕΕ. Μάλιστα, ως βασική αιτία για τις ανικανοποίητες ανάγκες αναφέρεται το **κόστος της φροντίδας** απ' το 12,1% του πληθυσμού (μ.ό. ΕΕ 2,5%), ποσοστό που σχεδόν τριπλασιάζεται (32,3%) όταν αφορά φτωχότερα στρώματα. Αυτά συμβαίνουν σε μια εποχή, όπου απ' το 2021 ο πληθυσμός με χρόνιο πρόβλημα υγείας κινείται σταθερά πάνω απ' το 24%. **Τη στιγμή, λοιπόν, που οι ανάγκες του λαού για περίθαλψη αυξάνονται, οι φραγμοί που μπαίνουν είναι ακριβότεροι και πιο ταξικοί, όσον αφορά στην πρόσβαση, στη διάγνωση αλλά στη θεραπεία.**

Επίσης, όσον αφορά τις αυξήσεις στον αριθμό του προσωπικού, ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος παρουσίασε έναν αναλυτικό πίνακα όπου καταμετρώνται προσλήψεις, μεταθέσεις, συνταξιοδοτήσεις και παραιτήσεις για τους πρώτους 8 μήνες του 2025. Τα αθροίσματα του πίνακα για κάθε μήνα **αποδεικνύουν το αρνητικό ισοζύγιο όσον αφορά τις προσλήψεις και τις αποχωρήσεις απ' το ΕΣΥ.** Έτσι κι αλλιώς όμως, η πραγματικότητα είναι πως μεγάλο ποσοστό των οργανικών θέσεων όλων των νοσοκομείων της Ελλάδας παραμένει κενό και μάλιστα χωρίς να υπάρχει η διάθεση απ' την κυβέρνηση να καλυφθεί. Εξάλλου η απάντηση του Μαρινάκη για το τραγικό γεγονός στην Αίγινα ήταν ότι η ύπαρξη 4ου οδηγού ασθενοφόρου θα ήταν ασυνέπεια προς την ΕΕ.

Όσον αφορά τα ηλεκτρονικά ραντεβού, την ψηφιοποίηση, τις εφαρμογές, τα 5ψήφια τηλεφώνα, αποτελούν **φανφάρες σ' ένα σύστημα που πνίγεται λόγω ελλείψεων**, αφού η μόνιμη επωδός είναι να καλέσουμε ξανά τον άλλον μήνα και φυσικά οι εφημερίες μεγάλων νοσοκομείων συνεχίζουν να κλείνουν με ράντζα.

Πριν από λίγο καιρό, ο Άδωνις Γεωργιάδης έβγαине στα κανάλια κουνώντας τα αποτελέσματα ενός ερωτηματολογίου και αγνοώντας τη Eurostat, παλιότερες μελέτες του ΟΟΣΑ κ.ά., θεωρώντας

πως ο κόσμος θα πιστέψει αυτό ως απόδειξη βελτίωσης της κατάστασης του ΕΣΥ. Ένα ερωτηματολόγιο που αποτελείται από σημμένες ερωτήσεις και προσεγγίζει τον ασθενή ως πελάτη επιχείρησης παρά ως ασθενή. Έτσι κι αλλιώς, αυτή είναι κι η προσέγγιση της κυβέρνησης αλλά και των εντεταλμένων διοικήτων της για τη λειτουργία των νοσοκομείων. Ακόμη και όσον αφορά τον ηλεκτρονικό φάκελο και την ψηφιοποίηση των αρχείων, το ζητούμενο είναι η λειτουργία του νοσοκομείου με κριτήρια κέρδους. Η λογική κόστους-οφέλους διατρέχει όλον τον πυρήνα των μεταρρυθμίσεων και έχει αρχίσει ήδη να γίνεται πιεστική, ιδίως για τα μικρά περιφερειακά νοσοκομεία. Τα DRG, οι χρεώσεις ιατρικών πράξεων, οι πληρότητες των κλινικών είναι τα ζητήματα που ανακινούνται απ' τους διοικητές ώστε η «επιχείρηση» που διοικούν να είναι βιώ-

σιμη -ή και όχι. Ανεξάρτητα απ' το αν ο ασθενής θα μπορεί ή όχι να βρίσκει την υγεία του. Γι' αυτόν τον λόγο εξάλλου είναι διατεθειμένοι να πάψουν τη χρήση ενός μηχανήματος -αναγκαίο κατά τα άλλα- αν αυτό είναι δαπανηρό.

Ο λόγος ύπαρξης όμως των νοσοκομείων δεν είναι να αποφέρει κέρδη στο κράτος και να έχει θετικούς ισολογισμούς. **Ο λόγος ύπαρξής τους είναι να έχει δωρεάν περίθαλψη ο λαός και οι εργαζόμενοι που με την υπεραξία που παράγουν βάζουν σε λειτουργία την οικονομική ζωή και τα ίδια τα νοσοκομεία. Επίσης το δικαίωμα στη ζωή για όλους θα έπρεπε να είναι αδιαμφισβήτητο** ασχέτως απ' τα ποσοστά κέρδους. Αλλά αυτά είναι ψιλά γράμματα για το σύστημα και τους πολιτικούς του εκπροσώπους...

Το ζήτημα της υποστελέχωσης λοιπόν, είναι ενδεχομένως το πιο σημαντικό όσον αφορά τις δυσκολίες της καθη-

μερινότητας στα νοσοκομεία. Οι ουρές στις λίστες (που ούτε τα δήθεν χιλιάδες απογευματινά χειρουργεία τις αποσυμφόρησαν-αφού δεν μπορούσαν και να πραγματοποιηθούν), οι αναμονές και η εντατικοποίηση, **όλα έχουν τη βάση τους σ' ένα σύστημα στο οποίο λείπει το ανθρώπινο δυναμικό.**

Από αυτές επίσης τις ελλείψεις με τα επακόλουθά τους, δημιουργούνται και πολλές αντιθέσεις ανάμεσα στους εργαζόμενους αλλά και μεταξύ των εργαζομένων και των ασθενών. Για την επαναστατική αριστερά όμως πρέπει τα πράγματα να είναι ξεκάθαρα κόντρα στις συμβιβασμένες λογικές της ηγεσίας της ΠΟΕΔΗΝ. Το αίτημα που θα ενώσει εργαζόμενους-υγειονομικούς και ασθενείς είναι οι μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, οι οποίες θα βοηθήσουν στον αγώνα για ίση πλήρη και δωρεάν περίθαλψη και πρόσβαση για όλους.

Απολύσεις στην Hellenic Train

Στο πλαίσιο «αναδιοργάνωσης της υπηρεσίας» η Hellenic Train προχώρησε μέσα στον Αύγουστο σε 5 συνολικά απολύσεις χωρίς καμία, έστω και για τα προσχήματα, αιτιολόγηση. Οι απολύσεις αφορούν έναν τεχνικό, έναν εργαζόμενο στις διοικητικές υπηρεσίες και τρεις μηχανοδηγούς, δύο από τους οποίους βρίσκονταν λίγο πριν τη συνταξιοδότηση, έχοντας μάλιστα 40χρονη εμπειρία, πολύτιμη σχετικά με τα ζητήματα ασφαλείας, ενώ ήταν παράλληλα και εκπαιδευτές. Εμπειρία που θα χαθεί μέσα σε μια στιγμή μετά απ' τις, χωρίς καμία προειδοποίηση, απολύσεις.

Μετά απ' τις παραστάσεις διαμαρτυρίας που πραγματοποιήθηκαν τον προηγούμενο μήνα, το σωματείο των μηχανοδηγών Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης (ΠΕΠΕ) αποφάσισε απεργία στις 11/9 απαιτώντας την επαναπρόσληψη όλων των εργαζομένων. Το σωματείο κάνει λόγο για εκδικητικές απολύσεις, που στόχο έχουν την τρομοκράτηση και την επίδειξη πυγμής από πλευράς διοίκησης. Εξάλλου δεν είναι η πρώτη

φορά που η Hellenic Train προχωράει σε μια τέτοια κίνηση. Παραμονή της περασμένης Πρωτομαγιάς είχε απολύσει εκδικητικά τον πρόεδρο του σωματείου Κ. Γενιδούνια, ο οποίος κέρδισε τελικά την επαναπρόσληψή του μετά απ' την πίεση που άσκησαν οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων. Θυμίζουμε επίσης και τις 200 απολύσεις τον Μάρτη, μετά το λουκέτο σε 34 εκδοτήρια σιδηροδρομικών σταθμών σε όλη τη χώρα.

Φαίνεται πως η Hellenic Train βρίσκεται σε φάση αναδιάρθρωσης, με κύριο και βασικό κριτήριο τη μεγιστοποίηση των κερδών. Τα λουκέτα και οι απολύσεις, πέρα απ' τον εκδικητικό χαρακτήρα, είναι μέρος μιας συνολικής αναπροσαρμογής της λειτουργίας της επιχείρησης που σκοπεύει να διατηρήσει για τον εαυτό της τα πιο κερδοφόρα κομμάτια να και παραχωρήσει τα υπόλοιπα σε εργολαβίες.

Την ίδια στιγμή οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν τις απαράδεκτες συνθήκες εργασίας, με εξαντλητικά ωράρια, δουλειά σε μέρες ρεπό και μη χορήγηση αδειών, πλάι στην απουσία μέτρων

ασφαλείας τα οποία αφορούν προφανώς και το επιβατικό κοινό. 2,5 χρόνια μετά το έγκλημα των Τεμπών με τους 57 νεκρούς και η υποβάθμιση των σιδηροδρόμων βαθαίνει. Σχεδόν καθημερινό φαινόμενο έχουν γίνει οι βλάβες, οι ακινητοποιήσεις των συρμών, τα προβλήματα στις φωτοσημάνσεις και η υπολειτουργία των συστημάτων ασφαλείας.

Τα μικρά ή και μεγαλύτερα ακόμα ατυχήματα που συμβαίνουν τακτικά, δείχνουν πως τίποτα δεν έχει αλλάξει ουσιαστικά στον ελληνικό σιδηρόδρομο. Πώς θα μπορούσε άλλωστε, όταν η κυβέρνηση έχει δώσει λευκή επιταγή στη Hellenic Train να διαχειρίζεται το δίκτυο κατά πώς τη βολεύει, μειώνοντας συνεχώς το κόστος και θυσιάζοντας δικαιώματα και ασφάλεια στον βωμό των κερδών.

Οι νικηφόρες κινητοποιήσεις των εργαζομένων αποτελούν βασικό όρο όχι μονάχα για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας τους, αλλά και για την λήψη των κατάλληλων μέτρων προστασίας τόσο για τους ίδιους όσο και για τους επιβάτες.

60 ώρες δουλειά τη βδομάδα απαιτεί ο συνιδρυτής της Google

Απέναντι στο σύστημα της εκμετάλλευσης η πάλη των εργαζομένων

«**60** ώρες την εβδομάδα είναι το ιδανικό σημείο της παραγωγικότητας»

δήλωσε ο συνιδρυτής της Google Σεργκέι Μπριν, σ' ένα εσωτερικό σημείωμα που απέστειλε στους εργαζόμενους που εργάζονται στο Gemini, τη σειρά AI της Google. Ο Μπριν αναφέρει ότι προκειμένου να κερδηθεί απ' την Google η κούρσα των επιχειρήσεων για την ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης (AI), όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να «επιταχύνουν τις προσπάθειές τους» ενώ ξεκαθάρισε ότι, για την εργοδοσία, οι εργαζόμενοι που δουλεύουν λιγότερες από 60 ώρες την εβδομάδα είναι αντιπαραγωγικοί και αποθαρρυντικοί για τους συναδέλφους τους καθώς επιβραδύνουν τις δυνατότητες της Google να προσπεράσει τον ανταγωνισμό της για την ανάπτυξη της AI.

Ταυτόχρονα, πριν από μερικές μέρες ο ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ Δημήτρης Κουτσούμπας (αλλά και η ΚΝΕ σε βίντεο που κυκλοφορεί στο ίντερνετ) δηλώνουν ότι το «ρεαλιστικό» με βάση την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, και συγκεκριμένα της τεχνητής νοημοσύνης, είναι να μειωθεί ο εργάσιμος χρόνος. Γι' αυτό άλλωστε και προωθούν το αίτημα «50ήμερο - 7ωρο - 35ωρο». Επειδή είναι **ρεαλιστικό!**

Το συμπέρασμα που μπορεί να βγάλει κανείς συνδέοντας το εσωτερικό σημείωμα του Μπριν με τις δηλώσεις Κουτσούμπα είναι η ύπαρξη μιας φοβερής αντίθεσης! Απ' τη μια πλευρά, το κεφάλαιο δηλώνει ευθαρσώς ότι η ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης γίνεται **αφορμή για τσάκιμα του 8ώρου** και περαιτέρω επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων διεθνώς. Απ' την άλλη, το ΚΚΕ βλέπει τα εργασιακά δικαιώματα να περνάνε αποκλειστικά και μόνο απ' το πρίσμα της «ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων», καθιστώντας τα όχι ζήτημα συγκρότησης μαζικού εργατικού κινήματος που θα τα υπερασπίζεται και θα τα διεκδικεί αλλά ζήτημα ρεαλισμού του τι μπορεί να «δώσει» αυτό το σύστημα με βάση τις «αντικειμενικές» (;) δυνατότητες που αναπτύσσει.

Την ίδια ώρα βέβαια που κάποιοι βλέπουν ως εφικτή -απ' την πλευρά του συστήματος πάντα!- τη μείωση του εργάσιμου χρόνου λόγω της τεχνολογικής ανάπτυξης, οι μεγάλες εταιρείες τεχνολογίας και πληροφορικής διεθνώς, και σ' έναν βαθμό στη χώρα μας, προχωρούν σε μαζικές απολύσεις εδώ κι ένα ολόκληρο διάστημα, με σκοπό την εντατικοποίηση για τη μεγιστοποίηση των κερδών τους. Ταυτόχρονα, η εργοδοσία και το σύστημα τσακίζουν το δικαίωμα στο 5ήμερο-8ωρο, με αποκορύφωμα στη χώρα μας το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που έχει καταθέσει η κυβέρνηση, νομιμοποιώντας τις 13 ώρες δουλειά σ' έναν εργοδότη!

Είναι, λοιπόν, ξεκάθαρη η «προοπτική» που προσπαθεί να επιβάλει το σύστημα της εκμετάλλευσης. Δουλειά ήλιο με ήλιο, απολύτως ελαστικοποιημένη και φυσικά ούτε σκέψη για πλήρη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα. Προτοιμάζει, άλλωστε, το έδαφος για ολοένα και περισσότερο ξεζούμισμα και υποταγή των εργαζομένων στις ανάγκες του κεφαλαίου, για να είναι και σύντομα έτοιμοι να γίνουν κρέας για τα κανόνια των ιμπεριαλιστών.

Η προοπτική για τους εργαζόμενους όμως δεν είναι αυτή, και σίγουρα δεν αφορά «ρεαλισμούς» για το τι μπορεί να

δώσει το κεφάλαιο. Μόνη προοπτική για τους εργαζόμενους, τη στιγμή που το σύστημα υπόσχεται μόνο εξαθλίωση και φτώχεια, είναι η συγκρότηση και η ανάπτυξη ενός μαζικού εργατικού κινήματος που, στο σήμερα, θα υπερασπιστεί το 5ήμερο - 8ωρο, θα διεκδικήσει πλήρη και σταθερή δουλειά για όλους και συλλογικές συμβάσεις με πραγματικές αυξήσεις που να καλύπτουν το κόστος

ζωής. Και σε μια πορεία, θα θέσει με πραγματικούς όρους την κατεύθυνση ο εργαζόμενος λαός να γίνει αφέντης του τόπου και κόπου του. Για να ανοίξει αυτή η προοπτική, είναι ανάγκη να δοθεί η μάχη ενάντια στην αντεργατική πολιτική, με σημερινή αιχμή το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που γκρεμίζει κατακτήσεις και δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αγώνες. Με μαζικές συνε-

λεύσεις στα σωματεία, με συζητήσεις στους χώρους δουλειάς, να γίνει η επερχόμενη απεργία της 1ης Οκτώβρη μέρα αγώνα και σύγκρουσης με την επίθεση του συστήματος αλλά και με τη γραμμή της υποταγής που προωθείται απ' την «επίσημη» αριστερά. Μόνο έτσι μπορεί ν' ανοίξει ο δρόμος για τη διεκδίκηση ζωής και δουλειάς με δικαιώματα!

Συλλήψεις 560 μεταναστών εργατών στη Hyundai στις ΗΠΑ!

Σε μια απ' τις μεγαλύτερες επιδρομές των τελευταίων ετών, η ICE εισέβαλε στην Τζόρτζια σε εργοστάσιο κατασκευής μπαταριών ηλεκτρικών αυτοκινήτων, νοτιοκορεάτικη επένδυση δισεκατομμυρίων και προϊόν κοινοπραξίας της Hyundai και της LGES, συλλαμβάνοντας 560 εργάτες και τεχνικούς, 300 απ' τους οποίους είναι Νοτιοκορεάτες. Πράκτορες του υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας δήλωσαν απ' τη μία ότι «η επιχείρηση έγινε στο πλαίσιο δικαστικά εξουσιοδοτημένης έρευνας για παράνομες πρακτικές απασχόλησης» και απ' την άλλη ότι «αυτή η επιχείρηση υπογραμμίζει τη δέσμευσή μας για την εξασφάλιση θέσεων εργασίας για τους κατοίκους της Τζόρτζια και τους Αμερικανούς».

Αξιοποιήθηκε όλη η ρητορική μίσους περί επικίνδυνων παράνομων μεταναστών με παράτυπες κάρτες βίζα που «κλέβουν τις δουλειές», σημαία της αντιμεταναστευτικής πολιτικής και νομιμοποίησης των μαζικών απελάσεων της κυβέρνησης Τραμπ. Οι συλληφθέντες εργαζόμενοι, που πολλοί από αυτούς είχαν μεταβεί στις ΗΠΑ απ' την Κορέα για το συγκεκριμένο έργο, μεταφέρθηκαν με χειροπέδες σε κέντρο κράτησης της ICE.

Από εκεί απελευθερώθηκαν και επέστρεψαν στη Νότια Κορέα μόνο οι

300 υπήκοοί της, αφού η Νότια Κορέα αντιμετώπισε το γεγονός ως ρωγμή στη λυκοσυμμαχία της με το αμερικάνικο κεφάλαιο και ιμπεριαλισμό. Αυτή όμως είναι η MAGA. Οι μετανάστες που έστησαν την επένδυση-μαμούθ, τη μια μέρα ήταν απαραίτητοι και την επόμενη παράνομοι, επικίνδυνοι κι εγκληματίες. Οι μετανάστες «συμφέρουν» ως φτηνό και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό αλλά μετά αποτελούν «εθνική απειλή».

Με το πρόσχημα της ασφάλειας, οι ανάγκες του κεφαλαίου συναντούν την κρατική καταστολή, βία και τρομοκρα-

τία. Ο μετανάστης θεωρείται έρμαιο της εκμετάλλευσης και μπορεί ανά πάσα στιγμή να συλληφθεί, να φυλακιστεί, να απελαθεί. Καλλιεργείται το μίσος και η έχθρα μεταξύ ντόπιων και μεταναστών εργατών. Ταυτόχρονα, στέλνει το μήνυμα συνολικά στην εργατική τάξη ότι το μόνο great που επιφυλάσσει το αμερικάνικο κεφάλαιο γι' αυτήν είναι το ξεζούμισμα και η υποταγή. Κυρίως όμως δείχνει πόσο τρέμει το ενδεχόμενο ντόπιοι και μετανάστες εργάτες να παλέψουν από κοινού στη βάση των ταξικών τους συμφερόντων ενάντια του.

Για την προστασία της εργοδοσίας οι δήθεν «προστατευτικές» διατάξεις του αντεργατικού νομοσχεδίου

Στην προσπάθεια αποσυγκρότησης των εργαζομένων και ειδικά του αγώνα ενάντια στο νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που προωθεί η κυβέρνηση, μεγάλο κομμάτι της προπαγάνδας της αφιερώνεται σε δήθεν «προστατευτικές» διατάξεις που περιλαμβάνει. Στο επίκεντρο το μέρος που αναφέρεται στην υγιεινή και ασφάλεια, αλλά γίνονται αναφορές και στην κύρωση συμβάσεων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO), την Επιθεώρηση Εργασίας κ.ά. Πρόκειται για συγγνή προσπάθεια αντιστροφής της πραγματικότητας: ο στόχος της κυβέρνησης δεν είναι να προστατέψει τους εργαζόμενους, αλλά να διευκολύνει την προώθηση του νομοσχεδίου, ενώ παράλληλα προστατεύει την εργοδοσία από ό,τι μπορεί να την εκθέσει για πράξεις ή παραλήψεις της.

Το μέρος Β' του νομοσχεδίου, που υποστηρίζει σκοπεύει στην «ενίσχυση της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων», έχει ακριβώς τα παραπάνω στοιχεία. Εστιάζοντας στην επέκταση της χρήσης τεχνικών ασφαλείας, επιχειρεί να δώσει στην εργοδοσία εργαλεία διαχείρισης της τυπικής/νομικής πλευράς σε περίπτωση εργατικών «ατυχημάτων». Η κυβέρνηση, για λογαριασμό συνολικά του κεφαλαίου, αναγνωρίζει ότι η αντεργατική πολιτική της (σε συνέχεια όλων των προηγούμενων) έχει οδηγήσει σε διαρκή αύξηση των εργοδοτικών εγκλημάτων, αλλά και ότι η έντασή της θα τα αυξήσει ακόμα περισσότερο. Είναι άλλωστε αποδεδειγμένο ότι η αύξηση των ωρών δουλειάς, η μείωση του χρόνου ανάπαυσης, η ένταση των ρυθμών δουλειάς, όλα δηλαδή όσα προωθεί το αντεργατικό νομοσχέδιο, συμβάλλουν καθοριστικά στα εργατικά «ατυχήματα» και τις επαγγελματικές ασθένειες. Την ώρα

δηλαδή που η κυβέρνηση δημιουργεί ακόμα πιο επικίνδυνες συνθήκες για τους εργάτες και τις εργάτριες, παίρνει μέτρα προστασίας της εργοδοσίας απ' την ευθύνη της για τη διασφάλιση ουσιαστικής ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, ενώ επιδιώκει και να μειώσει το κόστος αυτών των μέτρων.

Στην κατεύθυνση αυτή, κατεβάζει το όριο των εργαζομένων που απασχολεί ένας εργοδότης ώστε να επιτρέπεται να ορίζει τον εαυτό του ως τεχνικό ασφαλείας, από 50 σε 20. Διευρύνει έτσι τις επιχειρήσεις που υποχρεώνονται να διαθέτουν τεχνικό ασφαλείας, είτε ορίζοντας κάποιον δικό τους εργαζόμενο είτε νοικιάζοντας υπηρεσίες τεχνικού ασφαλείας από κάποιον ελεύθερο επαγγελματία ή -ολοένα και περισσότερο πλέον- από μια επιχείρηση υπηρεσιών ΕΞΥΠΠ. Οι απαιτήσεις για τεχνικό ασφαλείας άλλωστε αλλάζουν από δραστηριό-

τητα σε δραστηριότητα και μόνο σε πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις προβλέπεται μόνιμη παρουσία του. Για τις περισσότερες επιχειρήσεις, ο τεχνικός ασφαλείας περνάει μια φορά στο τόσο και καταγράφει μερικές προτάσεις, χωρίς συνήθως να έχει περιθώριο ουσιαστικής εξοικείωσης με τον χώρο, πόσο μάλλον με τις διεργασίες και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στην καθημερινότητά τους.

Με το νομοσχέδιο, διευκολύνεται όλη η σχετική «αγορά» υπηρεσιών τεχνικού ασφαλείας που δημιουργείται. Διευρύνονται οι ειδικότητες που μπορούν να απασχολούνται ως τεχνικοί ασφαλείας και στους παρόχους τέτοιων υπηρεσιών προστίθενται το Ελληνικό Ινστιτούτο Υγιεινής και Ασφάλειας στην Εργασία (ΕΛΙΝΥΑΕ) («ο θεσμικός φορέας των κοινωνικών εταιριών» που ελέγχεται από ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ κτλ. και επίσημα, με τον νόμο Χατζηδάκη, «σύμβουλος της Πολιτείας σε θέματα υγείας και ασφάλειας»), τα πανεπιστήμια, καθώς και διάφορα ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα υπό κρατική εποπτεία (όπως το ΕΚΕΤΑ, ο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», το «Εθνικό Αστεροσκοπείο» κ.ά.). Παράλληλα, γίνεται προσπάθεια εντατικοποίησης της δουλειάς των τεχνικών ασφαλείας και μείωσης του κόστους τους, μέσω πχ. της δυνατότητας σε επιχειρήσεις που υποχρεούνται να έχουν 2 ή περισσότερους μόνιμους εσωτερικούς τεχνικούς ασφαλείας (όπως οι μεγάλες χημικές βιομηχανίες) να τους νοικιάζουν σε άλλες επιχειρήσεις ως ΕΞΥΠΠ, ή της αφαίρεσης απ' την αρμοδιότητα της Επιθεώρησης Εργασίας να ελέγχει το νομότυπο των συμβάσεων με ΕΞΥΠΠ και της ενημέρωσής της για «τυχόν απασχόλησή τους [σ.σ. των τεχνικών ασφαλείας] σε άλλη επιχείρηση, τον χρόνο απασχόλησής τους με τα καθήκοντα αυτά». Συνολικά, νομιμοποιείται αυτό που κυριαρχεί ήδη στην πράξη: η αντιμετώπιση όλων όσων σχετίζονται με τεχνικούς ασφαλείας σαν «τυπικούς». Το ίδιο ισχύει και για τα εργοτάξια, για τα οποία η κυβερνητική προπαγάνδα λέει ότι ο «συντονιστής ασφαλείας θα είναι μόνιμα παρών», ενώ το νομο-

σχέδιο το μόνο που προσθέτει είναι η παρουσία του και «κατά την έναρξη κατασκευής κελύφους και εσωτερικών διαρρυθμίσεων και κατά την έναρξη κατασκευής ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων» (πλάι στα «κατά την έναρξη των εργασιών και κατά την έναρξη της κατασκευής του φέροντα οργανισμού» που ισχύουν από παλιά).

Όσο αφορά, δε, τις επαγγελματικές ασθένειες, για τις οποίες υποτίθεται πως υπάρχουν και σχετικές ευρωπαϊκές οδηγίες, το μόνο που προβλέπεται στην πράξη είναι η υποχρέωση του γιατρού εργασίας να αναγγέλλει στην Επιθεώρηση Εργασίας ασθένειες που «οφείλονται στην εργασία» (ούτε καν σχετίζονται). Δεν περιλαμβάνονται δηλαδή γνωστές, αποδεδειγμένες συσχετίσεις, όπως των καρδιακών με τη μακροχρόνια νυχτερινή δουλειά ή οι καρκίνοι με τις ουσίες στην οποία εκτίθενται οι εργαζόμενοι στη χημική βιομηχανία. Το πόσο ενδιαφέρεται η κυβέρνηση για την υγεία όσων δουλεύουν στη βιομηχανία άλλωστε φαίνεται απ' την ειδική υποχρέωση μισής ώρας απλήρωτης δουλειάς πριν και μισής ώρας μετά τη βάρδια με το πρόσχημα της «προετοιμασίας».

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο η ολοφάνερη υποκρισία, όταν πχ. κυρώνονται οι συμβάσεις της ILO περί ασφαλείας και υγείας και περί υποχρεωτικής εργασίας στο ίδιο νομοσχέδιο που επιβάλλεται το 13ωρο. Είναι ότι ακόμα και διατάξεις που υποτίθεται προστατεύουν τους εργαζόμενους, στην πραγματικότητα υπονομεύουν το δικαίωμά τους στην ουσιαστική ασφάλεια. Αυτό συμβαίνει όταν η έμφαση δίνεται στην «τυπική ασφάλεια» με πολλή «ατομική ευθύνη», ώστε τελικά το ίδιο το θύμα να χρεώνεται την ευθύνη προκειμένου η εργοδοσία να τη βγάξει «καθαρή»: τόσο ποινικά όσο και για αποζημιώσεις κτλ. Αυτό που προστατεύεται είναι το καθεστώς εργοδοτικής αసుδοσίας, που αφήνει την υγεία και τη ζωή των εργαζομένων έρμαιο στις απαιτήσεις του κεφαλαίου. Ό,τι προωθεί δηλαδή συνολικά το αντεργατικό νομοσχέδιο.

Λονδίνο

Οι εργαζόμενοι στο μετρό απεργούν

Οι εργαζόμενοι στο μετρό του Λονδίνου, μέσα απ' το συνδικάτο RMT, προχώρησαν σε πολυήμερη απεργία, από τις 7/9 ως και τις 11/9, παραλύοντας τις υπόγειες συγκοινωνίες. Η συμμετοχή των εργαζομένων ήταν σχεδόν καθολική. Αιτία αποτελεί το γεγονός ότι οι εννιάμηνες διαπραγματεύσεις με τη διοίκηση του δημόσιου οργανισμού «Transport for London» για τη βελτίωση των συνθηκών δουλειάς και αυξήσεις στους μισθούς εξακολουθούν να μην οδηγούν πουθενά.

Οι απεργγοί διεκδικούν αλλαγή στα εξαντλητικά ωράρια των βαρδιών με σκοπό τη μείωση της κόπωσης που απειλεί την ασφάλειά τους, μείωση των ωρών εργασίας, αυξήσεις στους μισθούς. Ο TfL ήταν αμετακίνητος στο αίτημα της μείωσης των ωρών εργασίας επιμένοντας ότι είναι απρόσιτο οικονομικά και τεχνικά. Αμετακίνητος παρέμεινε και στην πρόταση για 3,4% αύξηση των μισθών, που θεωρεί «δίκαιη» και «ρεαλιστική» επικαλούμενος «δημοσιονομικούς περιορισμούς» και τις «αντοχές της οικονομίας».

Το δικαίωμα των εργαζομένων να δουλεύουν με ασφάλεια και με αξιοπρεπείς μισθούς δεν παζαρεύεται και δε μετριέται με τον «ρεαλισμό» του κεφαλαίου και τις «αντοχές της οικονομίας» του συλλογικού καπιταλιστή. Κερδήθηκε με ταξικούς αγώνες και αίμα. Όταν οι διοικήσεις μιλούν για τα δημοσιονομικά τους περιθώρια και τη «δικαιοσύνη», στην πραγματικότητα αρνούνται στους εργαζόμενους τα στοιχειώδη για τη δουλειά και ζωή τους και εννοούν ότι το κεφάλαιο πρέπει να συνεχίσει να κερδοφορεί στην πλάτη τους. Η ίδια οικονομία που «δεν αντέχει» για τους εργαζόμενους, «αντέχει» για τα εξοπλιστικά προγράμματα και για το μεγάλο κεφάλαιο.

Είναι μόνο η συλλογική και οργανωμένη πάλη των εργαζομένων στη βάση των ταξικών τους συμφερόντων που μπορεί να πιέσει το κεφάλαιο και να αποσπάσει νίκες. Γι' αυτό, η διοίκηση πείστηκε να προχωρήσει σε νέα διαπραγμάτευση μόνο όταν ο κλάδος συσπειρώθηκε και απέργησε στη συντριπτική του πλειοψηφία. Το συνδικάτο δηλώνει ότι θα συνεχίσει τις απεργίες αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματα των εργαζομένων και είναι κρίσιμο να το κάνει.

**Η Ταξική Πορεία καλεί σε συγκέντρωση
ενάντια στο νέο αντεργατικό νομοσχέδιο
το Σάββατο 20/9, στις 11:30
στην Πλατεία Σημηριώτη στη Νέα Ιωνία.**

Σκεδόν μία εβδομάδα οι σιωνιστές έχουν εξαπολύσει ανηλεή επίθεση στην πόλη της Γάζας. Διατάχθηκε η εκκένωση της πόλης και χιλιάδες πήραν τον δρόμο ενός ακόμα εκτοπισμού προς τον Νότο. Παρά τις ανακινώσεις, παραμένει η πλειοψηφία των κατοίκων είτε γιατί δεν αντέχουν τη δύσκολη πορεία, είτε γιατί δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, είτε γιατί δεν υπάρχει ασφαλές μέρος για να καταφύγουν. Είτε γιατί «*ακόμα κι αν μας θάψουνε εδώ πέρα, πάλι δεν θα φύγουμε. Αυτή είναι η γη μου*», όπως δήλωσε κάτοικος της Πόλης της Γάζας. Τα ξημερώματα της Τρίτης 16/9 ξεκίνησε η επιχείρηση «Άρματα του Γεδεών 2» στο «τελευταίο σημαντικό οχυρό της Χαμάς», όπως ισχυρίζεται ο στρατός των γενοκτόνων-διεθνών εγκληματιών. Τους βομβαρδισμούς διαδέχτηκε η κερσαία εισβολή. Λίγες ώρες πριν, είχε προηγηθεί η επίσκεψη του Αμερικανού ΥΠΕΞ, Ρούμπιο, ο οποίος διαβεβαίωσε την ακλόνητη στήριξη στον σύμμαχο Ισραήλ και άναψε το «πράσινο φως» για την εισβολή.

Ανάλογη διαβεβαίωση υποστήριξε έδωσε και ο πρέσβης των ΗΠΑ, Μάικ Χάκκαμπ. Συγκεκριμένα, δήλωσε πως αν το Ισραήλ αποφασίσει να προσαρτήσει τμήματα από τη Δυτική Όχθη, οι ΗΠΑ θα σεβαστούν αυτή την απόφαση και δεν θα επιβάλουν κυρώσεις. Πρόσφατα ο Νετανιάχου υπέγραψε το σχέδιο E1 για την κατα-

σκευή 3.400 κατοικιών εποίκων, που θα διχοτομήσει την κατεχόμενη Δυτική Όχθη και θα την αποκόψει από την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Παράλληλα με τις επιχειρήσεις εκτοπισμού στη Λωρίδα της Γάζας, ο ισραηλινός στρατός και οι έποικοι συνεχίζουν να συλλαμβάνουν αδιακρίτως όποιον βρίσκουν μπροστά τους, ακόμα και δημάρχους, να επιβάλλουν απαγόρευση κυκλοφορίας, σκοτώνουν ακόμα και ανάπηρους, γκρεμίζουν σπίτια, καίνε χωράφια, ξεριζώνουν δέντρα. Στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, μάλιστα, ανάγκασαν μια οικογένεια Παλαιστινίων να κατεδαφίσει το ίδιο της το σπίτι. Με πρόσχημα την επίθεση σε λεωφορείο στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, κα-

τά την οποία σκοτώθηκαν 6 και τραυματίστηκαν 20 Ισραηλινοί, οι κατοικικές δυνάμεις κατεδάφισαν σπίτια και ακύρωσαν άδειες εργασίας 750 συγγενών και συγχωριανών των δύο Παλαιστινίων δραστών ως συλλογική τιμωρία. Ο υπουργός Εθνικής Άμυνας, Μπεν Γκβίρ, δήλωσε ότι θα αυξηθεί ο αριθμός των εποίκων που θα μπορούν να οπλοφορούν.

Ο κύκλος αίματος δεν πρόκειται να κλείσει. Το αντίθετο, επεκτείνεται στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Το Ισραήλ συνεχίζει την επιθετικότητά του στον Λίβανο, όπου ανενόχλητο από τις «εγγυήτριες» δυνάμεις καταπατά τη συμφωνία «εκεχειρίας» του περασμένου Νοεμ-

βρίου. Εποφθαλμία εδάφη της Συρίας με πρόσχημα την «προστασία» των Δρούζων. Χτύπησε δύο φορές πλοία του Διεθνούς Στόλου Αλληλεγγύης Sumud, ενώ βρίσκονταν σε λιμάνι της Τυνησίας. Επιτίθεται συστηματικά εναντίον της Υεμένης, απειλώντας την με τις «10 πληγές του Φαραώ». Σε επίθεση κατά της πρωτεύουσας Σαναά σκότωσε τον πρωθυπουργό των Χούθι, Αχμεντ αλ Ραχάουι και άλλους 11 υψηλόβαθμους αξιωματούχους, ενώ παράλληλα με την εισβολή στην Πόλη της Γάζας, βομβάρδισε και το λιμάνι της Χοντέιντα.

Ιδιαίτερης σημασίας, όμως, είναι το χτύπημα στο κτίριο όπου γίνονταν η σύσκεψη ηγετικών στελεχών της Χαμάς στη Ντό-

χα του Κατάρ. Έξι μέλη της ομάδας διαπραγματεύσεων σκοτώθηκαν. Ο Χιμάμ Αλ Χάγια, υψηλόβαθμο και σημαίνον στέλεχος της οργάνωσης επέζησε, όχι όμως ο γιός του, Χαλίλ Αλ Χάγια. Τα μηνύματα πολλά και προς πολλές κατευθύνσεις. Πρώτα απ' όλα, για τον χαρακτήρα των διαπραγματεύσεων και πόση αξία δίνουν ΗΠΑ και Ισραήλ σ' αυτές (αλλά και στην ίδια την ειρήνη στην περιοχή). Το Κατάρ ήδη άρχισε να «πιέζει» τη Χαμάς να αποδεχτεί τους όρους που θέτουν οι ΗΠΑ. Για την εκφρασμένη πρόθεση του σιωνιστικού κράτους να πλήξει τη Χαμάς όπου κι αν βρίσκεται αποδεικνύεται πως για την υλοποίηση της, δεν στέκεται εμπόδιο κανένα πολιτικό ή διπλω-

ματικό όριο. Το καθεστώς της Αιγύπτου αναγκάστηκε για πρώτη φορά μετά από 50 χρόνια να χαρακτηρίσει το Ισραήλ «εχθρό» και προειδοποίησε πως «*οποιαδήποτε απόπειρα κατά ηγετών της Χαμάς σε αιγυπτιακό έδαφος θα θεωρηθεί ως παραβίαση της εδαφικής κυριαρχίας της Αιγύπτου και ως κήρυξη πολέμου και δεν θα διαστούμε να απαντήσουμε*», ενώ η Τουρκία ανέφερε με νόημα πως το Ισραήλ υιοθετεί «επεκτατική πολιτική και τρομοκρατία» ως κρατική πολιτική. Αυτό που δεν είπε είναι το μέχρι ποίου σημείου θα γίνει ανεκτό κάτι τέτοιο.

Η γαλλική Le Monde αναρωτιόταν πριν από δέκα ημέρες «*ποιος θα τολμήσει να επιβάλει τις αναγκαίες συνέπειες σε ένα Ισραήλ*

που υιοθετεί συμπεριφορά κράτους-χούλιγκαν». Ποιος, άραγε; Ο ΟΗΕ στη Γενική Συνέλευση τις επόμενες ημέρες στη Νέα Υόρκη, όπου θα συζητηθεί το αίτημα 147 κρατών για αναγνώριση ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους; Μια αναγνώριση που εξυπηρετεί δικά τους συμφέροντα και με όρους που θέλουν αυτά να επιβάλουν στους Παλαιστίνιους («χωρίς τη Χαμάς»). Η ΕΕ, που κατά τα λεγόμενα της Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, δεν μπορεί να ξεπεράσει τις διαφορές των μελών της και γι' αυτό δεν μπορεί να επιβάλει κυρώσεις στο Ισραήλ (...και τη Χαμάς); Από τον Οκτώβριο του 2023 το ένα σχέδιο εκτοπισμού διαδέχεται το άλλο, χιλιάδες έχουν σκοτωθεί από βομβαρδισμούς, ούτε ένα λεπτό!

κακουχίες, πείνα, ολόκληρη η Λωρίδα της Γάζας έχει κονιορτοποιηθεί και ανεξάρτητες ανθρωπιστικές οργανώσεις και ο ΟΗΕ ακόμα διενεργούν «έρευνες» για να αποφανθούν αν αυτό που διαπράττεται είναι γενοκτονία! Η συζήτηση ξεκινά από το δικαίωμα του Ισραήλ στην «αυτοάμυνα» και την κακή Χαμάς, που πρέπει να «εξαφανιστεί!». Άσχετα με την άποψη που μπορεί να έχει κανείς για τη Χαμάς, αυτό είναι κάτι που πρέπει να απασχολήσει πρώτα και κύρια τον Παλαιστινιακό λαό, όταν θα έρθει η ώρα να τον απασχολήσει. Προς το παρόν, πρόκειται η επιβίωση και η παραμονή στη γη του και οι λαοί του κόσμου στέκονται αλληλέγγυοι και υποστηρίζουν τον παλαιστινιακό λαό.

Όσο για το δεύτερο σκέλος του «προβληματισμού», περί αναγκαιών συνεπειών που «πρέπει» να επιβληθούν. Ο μυθικός Ηρακλής κατάφερε να σκοτώσει τη Λερναία Ύδρα κόβοντας το ένα «αθάνατο» κεφάλι της και όχι τα οκτώ θνητά της. Τα καθήκοντα, επομένως, των λαών όλου του κόσμου είναι πολυεπίπεδα και από την «απλή» καταδίκη της γενοκτονίας, την αλληλεγγύη προς τον Παλαιστινιακό λαό πρέπει να περάσουν στην πάλη ενάντια σ' αυτούς που θρέφουν το σιωνιστικό κράτος-δολοφόνο. Η διαρκής κινητοποίηση και πίεση για να σταματήσει το σχέδιο της «τελικής λύσης», δηλαδή η γενοκτονία των Παλαιστινίων, δεν πρέπει να σταματήσει ούτε ένα λεπτό!

GLOBAL SUMUD FLOTILLA

Πώς θα σπάσει ο αποκλεισμός στη Γάζα;

ή Ποιος θα τερματίσει τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού;

Είναι ερωτήματα που αμείλικτα βάζει η πραγματικότητα της σιωναζιστικής θηριωδίας του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ, που εξελίσσεται και κλιμακώνεται στη μαρτυρική και ηρωική Παλαιστίνη. Ερωτήματα που απασχολούν και κινητοποιούν μεγάλα τμήματα λαού και νεολαίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Ερωτήματα που αναγκάζουν πολιτικές δυνάμεις, κόμματα, οργανώσεις, συλλογικότητες να πάρουν θέση και να διατυπώσουν άποψη για την απάντησή τους.

Η απουσία δημόσιας πολιτικής συζήτησης για το ζήτημα της Παλαιστίνης από τη μεριά των αριστερών οργανώσεων στη χώρα μας, ένα μεγάλο έλλειμα και μια ανάγκη που την έχουμε διατυπώσει και ως πρόταση χωρίς ανταπόκριση, αντανακλά-

ται στην ένθερμη υποστήριξη και στοίχιση πίσω από το κίνημα Global Sumud Flotilla (GSF), στην άκριτη υιοθέτηση απόψεων που κυριαρχούν σε αυτό, καθώς και στη σιωπηλή αποδοχή ή και την προβολή της «λύσης των δυο κρατών». Είναι ζητήματα που τα θεωρούμε αρκετά σοβαρά και τουλάχιστον από τη μεριά μας δεν θέλουμε να τα προσπεράσουμε.

Η διεθνής ναυτιλιακή πρωτοβουλία GFS με στολίσκο 50 σκαφών από 44 χώρες-κάποια ξεκίνησαν ήδη καθώς και το ελληνικό πλοίο- διοργανώθηκε από τον Συνασπισμό του Στόλου της Ελευθερίας, το March to Gaza και τους στόλους Sumud Μαγκρέπ από Βόρεια Αφρική και Νουσαντάρα από Μαλαισία.

Είχαν προηγηθεί πολλές παρόμοιες

προσπάθειες μικρότερης εμβέλειας και από ξηρά και από θάλασσα, που δέχτηκαν όλες χτυπήματα, με το πιο σοβαρό τη δολοφονία 10 ακτιβιστών το 2010 από Ισραηλινούς κομάντος στο πλοίο Mavi Marmara. Ήδη, καθώς γράφονται αυτές οι γραμμές, πλοία του GSF έχουν κιάλας δεχτεί επίθεση από drones, δείχνοντας τη λύσσα των σιωνιστών, αλλά και τις «πλάτες» τους.

Η ταυτότητα

Στην ιστοσελίδα της κίνησης GSF παρουσιάζονται: «*Είμαστε ένας συνασπισμός καθημερινών ανθρώπων [...] είμαστε ανεξάρτητοι, διεθνείς και δεν συνδεόμαστε με καμία κυβέρνηση ή πολιτικό κόμμα*».

Παρακάτω διαβάζουμε ότι στη Διοικητική Επιτροπή πέρα από γνωστούς ακτιβιστές και τη διαφημισμένη Γκρέτα Τούνμπεργκ, βρίσκεται ειδικός απεσταλμένος στη Μέση Ανατολή από το υπουργείο Εξωτερικών της Μαλαισίας και ιδρυτής ΜΚΟ, καθώς και Αλγερινός πολιτικός, κοινοβουλευτικός σύμβουλος και πρόεδρος της Ακαδημίας Ηγεσίας και εκπαίδευσης πολιτικών ηγετών στην Αλγερία. Επίσης, έχει γίνει γνωστό ότι τα μαλαισιανά σκάφη χρηματοδοτούνται επίσημα από την κυβέρνηση της χώρας τους και η πρωτοβουλία έχει λάβει υποστήριξη από πολλούς αστούς πολιτικούς της Ευρώπης και όχι μόνο. Σαφέστατα γίνεται προσπάθεια να χρησι-

μοποιηθεί από συστημικούς παράγοντες για προβολή και πλασάρισμά τους με αφορμή τη «διαχείριση» του Παλαιστινιακού. Στη χώρα μας, εκτός από τις αριστερές οργανώσεις, υποστηρίζεται επίσημα από τον ΣΥΡΙΖΑ, τη Νέα Αριστερά και το ΜΕΡΑ 25.

Η πολιτική ταυτότητα ή 'Όταν ο κόσμος μένει σιωπηλός...

Με κεντρικό σύνθημα «*Όταν ο κόσμος μένει σιωπηλός, εμείς σαλπάρουμε*», το Global Sumud Flotilla δίνει το πολιτικό του στίγμα.

Ο κόσμος που «μένει σιωπηλός» είναι η αποκαλούμενη «διεθνής κοινότητα» που, ενώ παραβιάζεται το «διεθνές δίκαιο», οι κυβερνήσεις παρακολουθούν «ατάραχες» και δεν παίρνουν «*έμπρακτα μέτρα πολιτικής και οικονομικής πίεσης*», κυρίως εμπάργκο όπλων απέναντι στο Ισραήλ, όπως αναφέρεται επανειλημμένα σε ανακοινώσεις του BDS Greece και του March to Gaza Greece, τονίζοντας ότι:

«*Μόνο έτσι θα σπάσει η ασυλία του κράτους-δολοφόνου, μόνο έτσι θα σταματήσει η ασυδοσία του και θα μπει τέλος στη γενοκτονία*».

Πρόκειται για ένα πολιτικό πλαίσιο παρόμοιο με τις προτάσεις του ρεφορμισμού (βλπε πρωτοβουλία ΚΚΕ και κοινή επιστολή στον πρωθυπουργό με ΣΥΡΙΖΑ, ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ και ΠΛΕΥΣΗ τον Μάιο). Εξάλλου, η μόνη καραμέλα της «αναγνώρισης παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του '67» δεν είναι παρά η επιμονή και προώθηση του ρεφορμισμού στο να υπερασπι-

ζεται τις αστικές μανούβρες, καθώς και η αβάσταχτη ελαφρότητά του, ότι θα βρει κι αυτός μια θέση στο τραπέζι της αστικής διαχείρισης!

Παράλληλα και στο ίδιο μήκος κύματος χαρακτηρίζονται από το March to Gaza Greece νίκες κάποια μέτρα που έλαβαν η Ισπανία και η Ιρλανδία, όπως και η συζήτηση που έχει ανοίξει για την αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους από κυβερνήσεις.

Όλα τα μάτια στραμμένα στη Γάζα ή στις κυβερνήσεις;

Οι απόψεις αυτές, που χρωματίζουν πολιτικά το εγχείρημα, θεωρούμε ότι οδηγούν σε άλλη κατεύθυνση από αυτή που πρέπει να υπηρετηθεί τις χιλιάδες κόσμου αλληλέγγυου, που παρακολουθεί, συμμετέχει και έχει πραγματικές διαθέσεις ενίσχυσης της παλαιστινιακής Αντίστασης.

Η ίδια η πραγματικότητα έχει δείξει ότι η ύπαρξη της ένοπλης Αντίστασης αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα που κρατά «ανοικτό» το παλαιστινιακό ζήτημα, ορθώνεται ως ανυπέρβλητο εμπόδιο για την «τελική λύση» των σιωνιστών, φωτίζει την έμπνευση για τους λαούς, ενσπάρκνει τη δύναμή τους, τροφοδοτεί αλλά και παίρνει δύναμη από τα τεράστια κύματα αλληλεγγύης παγκοσμίως. Είναι η Αντίσταση που άντεξε και αντιτάχθηκε τη γραμμή του συμβιβασμού και συνηκολόγησής σε διάφορες φάσεις της πολύχρονης ιστορίας και διαδρομής της, γραμμή που εμφανιζόταν και επανερχόταν με διάφορες μορφές και ετοιμάζε προδοτικά χτυπήματα, με τα διάφορα σχέδια επί κάρτου «διευθέτησης» του Παλαιστινιακού.

Αλλά ποια είναι η γραμμή του Global

Sumud Flotilla; Είναι φανερό ότι στο GSF κυριαρχούν σε ηγετικό επίπεδο απόψεις που μετατοπίζουν το κέντρο βάρους από την πάλη των λαών ως πρωταγωνιστικό παράγοντα και το μεταθέτουν στη στάση που πρέπει να κρατήσουν αστικές κυβερνήσεις, αστικές πολιτικές δυνάμεις και αστικό θεσμό.

Στην αναζήτηση μιας άλλης πολιτικής εντός του συστήματος, που θα παίρνει σκληρά μέτρα, θα τιμωρεί, θα επιβάλλει κυρώσεις, εμπάργκο κ.λπ. και τελικά... δικαιοσύνη, εκεί απευθύνεται, προς τα και καλλιεργεί αναμονές και προσδοκίες. Ο ακτιβισμός και οι δράσεις συμβολικού χαρακτήρα βρίσκονται στο πρώτο πλάνο. Ο ρόλος των λαών είναι συμπληρωματικός και υποβοηθητικός αυτού του στόχου. Ακόμα χειρότερα: η υπόδειξη ότι «*μόνο έτσι θα σταματήσει η γενοκτονία*» εγκλωβίζει τα κινήματα αλληλεγγύης σε μια πολιτική κατεύθυνση που είναι αδιέξοδη, ανακυκλώνει αυταπάτες, παράγει συγχύσεις, αναμονές και βάζει πολιτικά εμπόδια στη μόνη πραγματική διέξοδο που θα ενισχύσει την παλαιστινιακή Αντίσταση και θα φέρει τη ΝΙΚΗ: την ανάπτυξη ισχυρού λαϊκού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος αλληλεγγύης.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟ!

Οι αστικές κυβερνήσεις και η ΕΕ ούτε «ατάραχες» είναι ούτε «παρακολουθούν σιωπηλές». Δέρνουν, συλλαμβάνουν, πνίγουν με χημικά διαδηλωτές, ποινικοποιούν

την κατοχή παλαιστινιακών συμβόλων και συνθημάτων (π.χ. από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα), χρησιμοποιούν όργια καταστολής και ποτάμια ξεπλύματος του Ισραήλ μέσα από χιλιάδες κανάλια. Στήριξαν, στηρίζουν και θα συνεχίσουν να στηρίζουν πολιτικά, οικονομικά και στρατιωτικά το κράτος-δολοφόνο, μέσω αμέτρητων τρόπων και μέσων, ακόμα κι αν επιβάλλουν εμπάργκο. Και δεν πρόκειται να αλλάξουν, γιατί εκεί βρίσκονται τα ταξικά τους συμφέροντα!

Η διαφημιζόμενη πρωτοβουλία της ιμπεριαλιστικής Γαλλίας και της Σαουδικής Αραβίας για αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους δεν είναι νίκη.

Γιατί αποκηρύσσει την Αντίσταση, ζητά την καταδίκη και τον αφοπλισμό της και τελικά την υποταγή του παλαιστινιακού λαού στους σφαγείς του, προβάλλοντας τη λύση των δυο κρατών, δηλαδή τη νομιμοποίηση της κατοχής και του κράτους-δολοφόνου.

Ποια είναι η θέση των λαών;

Στο πλευρό του παλαιστινιακού λαού μέχρι τη Νίκη! Για Λεύτερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο! Με ενίσχυση των μαζικών διαδηλώσεων, με συστράτευση απέναντι στους κοινούς εχθρούς,

αστικές κυβερνήσεις, NATO και ΕΕ, με πρωταγωνιστικό ρόλο και χειραφέτηση από τις αστικές επιρροές. Με κοινό μέτωπο ενάντια στον φασισμό, τον σιωνισμό και τον ιμπεριαλισμό!

Και όσον αφορά τη χώρα μας, αυτό σημαίνει αντιιμπεριαλιστικό κίνημα για διώξιμο των βάσεων και έξοδο από NATO και ΕΕ, για να σταματήσει κάθε εμπλοκή στον άδικο πόλεμο της Ουκρανίας και τη σφαγή του παλαιστινιακού λαού. Γιατί η Ελλάδα δεν είναι απλώς τουριστικός προορισμός για τους σιωνιστές και χώρος αναμυχής για τους στρατιώτες του IDF. Είναι πρωτίστως ορμητήριο των φονιάδων, πλατφόρμα εξόρμησης των πολεμικών επιχειρήσεων των ΑμερικανοΝΑΤΟικών στους γύρω λαούς! Και πόσο αναγκαίο και σπουδαίο θα ήταν ένα κάλεσμα για να διαδηλώσει ο λαός μαζικά έξω από τις βάσεις, βάζοντας στο στόχαστρο αυτή ακριβώς τη στρατιωτική παρουσία των επικυρίαρχων.

Ξεκάθαρα οι λαοί έχουν αποδείξει ότι μπορούν! Επιμένουμε ότι αυτός είναι ο μόνος δρόμος! Μόνο έτσι θα σπάσει ο αποκλεισμός! Μόνο έτσι θα σταματήσει η γενοκτονία!

(η εκτενέστερη μορφή του άρθρου στο www.kkemi.gr)

Ένταση της επίθεσης θα συνοδεύσει το άνοιγμα των σχολών

Στους συλλογικούς αγώνες η προοπτική των φοιτητών

Το υπουργείο Παιδείας, η κυβέρνηση και οι πολιτικές που εξυπηρετούν προχωρούν την επίθεση στην εκπαίδευση με γοργούς ρυθμούς. Πατώντας πάνω στη χρόνια αποσυγκρότηση του φοιτητικού κινήματος και προσπαθώντας να πάρουν τη ρεβάνς απέναντι στους φοιτητές που τόλμησαν να πραγματοποιήσουν γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και διαδηλώσεις το προηγούμενο διάστημα, ψηφίζουν και εφαρμόζουν νόμους που τσακίζουν το λαϊκό δικαίωμα στις σπουδές.

Οι διαγραφές φοιτητών αποτελούν τομή στην επίθεση στην εκπαίδευση

Κυβέρνηση, υπουργείο, πρυτανείες έχουν ήδη δρομολογήσει την εφαρμογή των πρώτων διαγραφών. Ο νόμος που ψηφίστηκε τον Ιούλιο εξειδικεύει και πάει παραπέρα τον νόμο Κεραμέως, θέτοντας τα τελευταία χρονικά περιθώρια μέχρι τις πρώτες διαγραφές, αλλά και την ενίσχυση των μέτρων ασφαλείας για την «πρόληψη των φαινομένων βίας»...

Οι διαγραφές δεν θα έρθουν για να «καθαρίσουν» οι λίστες με τα φοιτητικά μητρώα, αλλά για να συμβάλλουν στο περαιτέρω ταξικό φιλτράρισμα και να λειτουργήσουν παράλληλα ως μέσο καταστολής. Οι φοιτητές που θα προέρχονται από τα πιο φτωχά και λαϊκά στρώματα, αυτοί που θα πρέπει να εργάζονται παράλληλα με τις σπουδές τους δεν θα χωράνε στα πανεπιστήμια. Αυτοί που θα αντιδρούν στις πολιτικές τους, αυτοί που θα διαταράσσουν την «εύρυθμη ακαδημαϊκή λειτουργία» με γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και διαδηλώσεις θα έρχονται αντιμέτωποι με πειθαρχικές διώξεις, που θα μπορούν να καταλήξουν μέχρι και στη διαγραφή. Έχουμε, λοιπόν, απέναντί μας τον νόμο της καταστολής και των διαγραφών, που στοχεύει ευθέως το φοιτητικό κίνημα και θέλει να δυσκολέψει τους όρους συγκρότησής του.

Απέναντι σε αυτή την ομοβροντία επίθεσης, το φοιτητικό κίνημα μπορεί και πρέπει να δώσει απαντήσεις παλεύοντας:

- Για καμία διαγραφή φοιτητή. Χωρίς να αποδέχεται τη διάκριση «ενεργός-ανεργός φοιτητής», που έχει εισάγει το σύστημα και έχει υιοθετήσει σύσσωμη η ρεφορμιστική αριστερά. Είναι προφανές ότι τα ημίμετρα και οι διευκολύνσεις που έχει προτείνει το υπουργείο (οι πρώτες διαγραφές θα αφορούν αυτούς που έχουν υπερβεί το $v+v/2$) είναι απλά στάχτη στα μάτια και θα καταλήξουν σε διαγραφές και για πειθαρχικούς λόγους.

- Ενάντια στα μέτρα καταστολής. Διαγραφές και μέτρα καταστολής είναι άρρηκτα δεμένα. Η επιβολή των διαγραφών επιτάσσει ότι όποιος εναντιώνεται σε αυτές θα καταστέλλεται, αλλά και αντίστροφα. Τα λεγόμενα σχέδια ασφαλείας, οι μπάρες, η ελεγχόμενη είσοδος, οι παρεμβάσεις της αστυνομίας σε χώρους ασύλου θέλουν να τρομοκρατήσουν τους φοιτητές, να τους απομακρύνουν από το φοιτητικό κίνημα και τις διαδικασίες του.

- Ενάντια στις αυταπάτες ότι οι πρυτάνεις και οι καθηγητές θα πάρουν το μέρος μας. Η στάση τους και οι πρώτες τοποθετήσεις τους έχουν ήδη

αποδείξει ότι θα επιτελέσουν για μία ακόμα φορά τον ρόλο τους ως υλοποιητές της επίθεσης.

- Για συλλόγους στα χέρια των φοιτητών, όργανα πάλης σε αγωνιστική κατεύθυνση. Που θα αποτελούν τον χώρο έκφρασης και πάλης των φοιτητικών μαζών για να απαντάνε την επίθεση σε βάρος τους.

- Για την ανατροπή του νόμου Κεραμέως (2022) και του νόμου Ζαχαράκη (Ιούλιος 2025). Οι διαγραφές φοιτητών δεν είναι απλά μια διάταξη του νόμου Κεραμέως, όπως έχουν ισχυριστεί διάφορες δυνάμεις, αλλά ο νόμος Κεραμέως, που συμπληρώνεται από τον νόμο Ζαχαράκη, είναι ένα ενιαίο οικοδόμημα που τσακίζει τα φοιτητικά δικαιώματα και θέτει το καθήκον στο φοιτητικό κίνημα για τη συνολική ανατροπή τους.

Η ίδρυση των πρώτων ιδιωτικών πανεπιστημίων και η ανάγκη ανατροπής του ν. Πιερρακάκη

Το υπουργείο έχει ανακοινώσει την έγκρισή του για τη δημιουργία των πρώτων ιδιωτικών πανεπιστημίων, που θα ιδρυθούν με βάση τον νόμο Πιερρα-

κάκη. Οι προβληματισμοί που εκφράστηκαν ακόμα και στον αστικό τύπο, οι ενστάσεις της αντιπολίτευσης δεν έχουν και καμία σχέση με τις αγωνίες των φοιτητών, που βγήκαν στους δρόμους και διαδήλωσαν ενάντια στον νόμο Πιερρακάκη. Η ίδρυση των πρώτων ιδιωτικών πανεπιστημίων έρχεται για να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης στα δημόσια. Για να ενταθούν τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, για να επιβληθούν σταδιακά διδάκτρα και στα προπτυχιακά, για να ενισχύσουν την εντατικοποίηση, αλλά και για να αποστειρώσουν τα πανεπιστήμια και να περιορίσουν την πολιτική και συνδικαλιστική δράση. Οι διαθέσεις της κυβέρνησης για την αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι άλλωστε γνωστές από καιρό. Και σε αυτά τα σχέδια πρέπει οι φοιτητές να απαντήσουν συλλογικά και οργανωμένα.

Στο πλάι του λαού και των εργαζομένων βρίσκονται οι λύσεις

Οι φοιτητές σαν αναπόσπαστο κομμάτι του λαού βιώνουν και αυτοί τις επιπτώσεις της πολιτικής της εκμετάλλευσης και της εξαθλίωσης. Αφού περά-

σουν τα πολλαπλά ταξικά φίλτρα (πανελλαδικές εξετάσεις, ΕΒΕ...) θα μπουν σε ένα πανεπιστήμιο με ακόμα πιο εντατικοποιημένους ρυθμούς σπουδών, αφιλόξενο για τα παιδιά από τα φτωχότερα στρώματα, μας και η πολιτική της ακρίβειας παράλληλα με το τσάκισμα του δωρεάν πλέγματος (σίτιση-στέγαση-σύγγραμμα-μεταφορές) καθιστούν αβάσταχτες τις σπουδές. Καταλαβαίνουν ότι τους περιμένει μια αγορά εργασίας σε συνθήκες γαλέρας με 13ωρα, ελαστική και απλήρωτη εργασία. Καταλαβαίνουν ότι υπάρχει η πολεμική απειλή και ότι προορίζονται για κρέας στα κανόνια των πολέμων τους.

Στη μαύρη προοπτική που τους ετοιμάζουν, οι φοιτητές στηριζόμενοι στις δικές τους δυνάμεις, συλλογικά και οργανωμένα, στο πλάι του λαού και των εργαζομένων μπορούν να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους. Μπορούν να παλέψουν για την ανατροπή των ψηφισμένων νόμων, που χτυπάνε το λαϊκό δικαίωμα στις σπουδές. Χωρίς αυταπάτες και ξεχωρίζοντας τους εχθρούς από τους φίλους του φοιτητικού κινήματος, μπορούν να παλέψουν για ΚΑΜΙΑ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΦΟΙΤΗΤΗ, ενάντια στα αντιδραστικά μέτρα ασφαλείας, αλλά και να διεκδικήσουν σπουδές και ζωή με δικαιώματα.

Αξιολόγηση παντού (εκτός και αν ιδρύεις ιδιωτικά ΑΕΙ, τότε πάρε μία άδεια!)

Μετά την ψήφιση του νόμου Πιερρακάκη και την επικύρωση της «συνταγματικότητας» της ίδρυσης ιδιωτικών ΑΕΙ από το Συμβούλιο της Επικρατείας, έχει δοθεί το πράσινο φως για την εφαρμογή του απαράδεκτου νόμου που βάζει στο στόχαστρο το δικαίωμα σε δημόσιες δωρεάν σπουδές, αλλά και το ίδιο το άρθρο 16 του Συντάγματος που επιδέχεται παρακάμπτει.

Αφού λοιπόν ξεπεράστηκε το «παράμυθι» των πανεπιστημίων-κολοσσών που θα έρθουν να ιδρύσουν παραρτήματα στην Ελλάδα και αφού απορρίφθηκαν ορισμένα πανεπιστήμια του εξωτερικού, για να ενισχυθεί το αφήγημα των δήθεν αυστηρών κριτηρίων και προδιαγραφών που ορίζει το ΥΠΑΙΘ, ανακοινώθηκαν τα πρώτα τέσσερα πανεπιστήμια που θα ιδρύσουν σχολές στη χώρα.

University of Nicosia, University of Keele, The Open University και University of York είναι τα πρώτα Ιδρύματα που θα ιδρύσουν τα παραρτήματά τους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, με σχολές Ιατρικής, Νομικής, Οικονομικών, Διοίκησης κ.ά.

Πώς δόθηκαν όμως αυτές οι άδειες; Κάτω από τον εξονυχιστικό και ενδελεχή έλεγχο του ΥΠΑΙΘ για τη διαφύλαξη της «ποιότητας» και «αξιοπιστίας», όπως προσπαθούν να πείσουν, ή με «fast-track» διαδικασίες και τυπικά κριτήρια τα οποία αμβλύθηκαν ακόμα περισσότερο με τροπολογίες που πέρασαν κατακαλόκαιρο;

Είναι γεγονός πως ορισμένα ιδρύματα είχαν ξεκινήσει να... χτίζονται πριν καν ολοκληρωθεί η διαδικασία αδειοδότησης! Αντίστοιχα, τα προγράμματα σπουδών τους δεν είχαν καν περάσει από ακαδημαϊκή αξιολόγηση, η οποία ξεκίνησε αφού δόθηκαν οι άδειες.

Πόση εντύπωση κάνουν όλα αυτά, όταν ακόμα και η απόφαση του ΣτΕ για τη συνταγματικότητα του νόμου για τα ιδιωτικά ΑΕΙ εκδόθηκε «fast-track» αλλά δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί; Πόση εμπιστοσύνη μπορεί να έχει κανείς στους θεσμούς του ίδιου του κράτους και των κυβερνήσεών του ότι οι ίδιοι που υπηρετούν την πολιτική του τσακίσματος των δικαιωμάτων θα τα υπερασπιστούν για χάρη μας;

Η ίδρυση των ιδιωτικών ΑΕΙ δεν είναι εφαρμογή ακόμα ενός νόμου. Είναι υποταγή και στοίχιση στις υποδείξεις των ευρωπαίων και αμερικάνων ιμπεριαλιστών. Είναι ακόμα μία απόδειξη της εξαρτημένης φύσης της χώρας και μία έκφρασή της στα τεκταινόμενα στον χώρο της εκπαίδευσης. Η δημιουργία σχολών κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση αυτών στο εξωτερικό και η εξαλείψιση της «ανορθογραφίας» της Ελλάδας να διατηρεί την εκπαίδευση «δημόσια και δωρεάν» είναι χρόνια επιδίωξη του συστήματος και δεν χωράει αναμονές χάριν της «αξιοπιστίας». Στη βράση κολλάει το σίδερο και αυτό η κυβέρνηση το γνωρίζει πολύ καλά, κάθε φορά που ψηφίζει ή εφαρμόζει νόμους με ταχυδακτυλουργ-

γικά, ώστε να προλάβει τυχόν αντιδράσεις.

Κάτι επίσης ενδιαφέρον που έχει προκύψει γύρω από αυτή τη συζήτηση είναι τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται για να καταγγεληθεί αυτή η «εξπρές» διαδικασία αδειοδότησης, από το καθηγητικό κατεστημένο αλλά και δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς στα Πανεπιστήμια. «Ευτελισμός ανώτατης εκπαίδευσης», «υποβάθμιση δημόσιας παιδείας», «μειωμένες απαιτήσεις ποιότητας». Αλήθεια, το πρόβλημα γύρω από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι ότι θα έχουν ευκολότερα προγράμματα σπουδών όταν η εντατικοποίηση και η απάνθρωποι ρυθμοί σπουδών είναι κανόνας στα δημόσια ΑΕΙ; Ή μήπως ότι θα «υποβαθμίσουν» την «αναβαθμισμένη» δημόσια εκπαίδευση στη χώρα, με τα αμέτρητα κενά σε καθηγητές από την αρχή της σχολικής χρονιάς, με τα υπό κατάρρευση κτίρια που θέτουν σε κίνδυνο μαθητές και φοιτητές, το πετσοκομμένο δωρεάν πλέγμα και τη διαγραφή 300.000 φοιτητών που ετοιμάζουν;

Το ζητούμενο που οφείλει να απασχολεί, λοιπόν, δεν είναι το αν τα κριτήρια που θεσπίζονται διασφαλίζουν την «αξιοπιστία» αυτών των ΑΕΙ, αλλά τι σκοπό έρχονται να υπηρετήσουν. Αξιοπιστία ως προς τι; Τη λειτουργία τους με βάση τα ευρωπαϊκά μοντέλα; Το ρόλο τους στην πειθάρκηση των φοιτητών; Την πίεση που θα ασκούν στα δημόσια ΑΕΙ να λειτουργούν όπως αυτά, με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια,

Η νεολαία αυτού του κόσμου δεν χωρά στο μέλλον που της ετοιμάζουν

Οι εικόνες των τελευταίων ημερών φανερώουν την περίοδο στην οποία έχει μπει η ανθρωπότητα. Από τη μια, βομβαρδισμοί στο Κίεβο, drones και αναχαιτίσεις σε Πολωνία/Ρουμανία, συζητήσεις για τα Άρθρα 4 και 5 του ΝΑΤΟ και έναρξη νέου -πιο αιματηρού- κύκλου της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού στη Γάζα. Από την άλλη, χιλιάδες λαού βγαίνουν στους δρόμους, προσπαθώντας να αναζητήσουν απαντήσεις στη μαύρη πραγματικότητα που έχει διαμορφώσει το σύστημα. Από τους φτωχούς και εξαθλιωμένους στις ασιατικές χώρες μέχρι στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις της Δύσης, είναι φανερό ότι το σύστημα δεν έχει πλέον να δώσει κανένα αφήγημα στους λαούς. Σε αυτές τις μαζικές κινητοποιήσεις -που ορισμένες φορές παίρνουν και χαρακτήρα εξεγέρσεων- η νεολαία όχι απλώς δεν λείπει, αλλά καταφέρνει να βάλει το στίγμα της.

Στο **Νεπάλ**, χιλιάδες νεολαίοι κατακλύζουν το Κατμαντού και άλλες πόλεις, με αφορμή την κυβερνητική απόφαση να μπλοκάρει μια σειρά από πλατφόρμες μέσων κοινωνικής δικτύωσης, αντιμετωπίζοντας ακραία καταστολή, που οδηγεί σε πάνω από 70 νεκρούς. Οι προσπάθειες να προσεγγίσουν την εξέγερση ως στοιχείο αγανάκτησης της «διαδικτυακής Gen Z» κρύβουν τους ταξικούς όρους που οδήγησαν μια νεολαία με 22%

ανεργία και με 1 στους 5 πολίτες να είναι κάτω από το όριο της φτώχειας να **πυρπολεί το κοινοβούλιο και σπίτια πολιτικών, να στήνει οδοφράγματα και να μην υποχωρεί!**

Στο **Μπαγκλαντές**, το καλοκαίρι του 2024 η νεολαία που ασφυκτιά (πάνω από το 40% ζει με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα) οργανώνει φοιτητικές διαμαρτυρίες με βάση την κυβερνητική απόφαση για αλλαγή στις ποσοτώσεις για την προκήρυξη δημοσίων θέσεων, φέρνοντας **μαζικό ξεσηκωμό**, που οδήγησε την πρωθυπουργό Σεϊχ Χασίνα να φυγαδεύεται με ελικόπτερο στην Ινδία!

Στη **Γαλλία**, 200.000 διαδηλωτές κατακλύζουν τους δρόμους ενάντια στις πολιτικές του γαλλικού ιμπεριαλισμού. Το κίνημα «Block Everything» (Μπλοκάρετε τα πάντα) σε αντίθεση με τα «Κίτρινα Γιλέκα» στηρίζεται κυρίως σε μαθητές και φοιτητές. Οι 80.000 αστυνομικοί που επιστρατεύτηκαν δείχνουν το μέγεθος των κινητοποιήσεων. «**Οι νέοι είναι το μέλλον. Η παλιά γενιά μας άφησε έναν σάπιο κόσμο, μια σάπια κυβέρνηση. Εναπόκειται σε εμάς να παλέψουμε για να αλλάξουμε τα πράγματα και να χορέψουμε πάνω στα ερείπια του παλιού κόσμου**», δηλώνει μια Γαλλίδα φοιτήτρια στις κινητοποιήσεις.

Στην **Ιταλία**, πραγματοποιείται η μεγαλύτερη διαδήλωση στη Γένοβα μετά την εποχή του G8. 50.000 λαού και νεολαίας κατακλύζουν τους δρόμους, για να δείξουν την αλληλεγγύη τους στον Παλαιστινιακό λαό. Φοιτητές προειδοποιούν ότι θα προχωρήσουν σε καταλήψεις, σε περίπτωση που «καθούν τα ίχνη του Global Sumud Flotilla», ενώ στο πανεπιστήμιο της Πίζας προχωρούν σε **κατάληψη της αίθουσας που δίδασκε φιλοσυνιστής καθηγητής**.

Στην **Αγγλία**, χιλιάδες νεολαίοι συμμετέχουν στις πρόσφατες κινητοποιήσεις που καλεί η οργάνωση «Palestine Action», που έχει κηρυχτεί από τη βρετανική κυβέρνηση παράνομη ως «τρομοκρατική». Πρόσφατη έρευνα φανερώνει τα ζόρια που δημιούργησαν οι κινητοποιήσεις για την Παλαιστίνη στα πανεπιστήμια, όπου ιδρύματα όπως η Οξφόρδη, το Κέιμπριτζ και το Imperial College London αναγκάστηκαν να συντονίζονται με την αστυνομία και ιδιωτικές εταιρίες ασφάλειας για να αντιμετωπίσουν τους φοιτητές. 28 ιδρύματα μέχρι στιγμής έχουν εκκινήσει **πειθαρχικές διαδικασίες σε τουλάχιστον 113 φοιτητές**.

Στην **Αμερική**, οι φοιτητικές καταλήψεις στα πανεπιστήμια για την Παλαιστίνη φανερώνουν ότι ακόμα και στην καρδιά του ιμπεριαλισμού, με αυτόν τον συσχετισμό, υπάρχουν οι δυνατότητες να «ανθίσουν» αντιστάσεις. Η άγρια καταστολή, οι απειλές για διαγραφές φοιτητών, η επιστροφή όλων των Μέσων Μαζικής Εξάπλησης μέχρι και η «προσωπική εμμονή» του Τραμπ φανερώνουν όχι μόνο τις προσπάθειες στήριξης της γενοκτονίας, αλλά και τις **ανησυχίες για τους όρους με τους οποίους η νεολαία της Αμερικής αναζητά να εκφραστεί**.

Στη χώρα μας, η συμμετοχή μαθητών, φοιτητών και νεολαίων στις κινητοποιήσεις των Τεμπών αλλά και της Παλαιστίνης αποτελούν αντίστοιχες εικόνες της προσπάθειας έκφρασης των αναζητήσεων που υπάρχουν.

Τα παραπάνω αποτελούν μια μικρή μόνο εικόνα από την προσπάθεια της νεολαίας να βρει έναν άλλο δρόμο.

Μια αναζήτηση που η έλλειψη κομμουνιστικού κινήματος την αναγκάζει να μπερδεύεται ακόμα και σε λάθος μονοπάτια. Δεν παύει όμως να αναζητά ένα καλύτερο και δικαιότερο μέλλον. Αναζητά όχι «μόνο» απαντήσεις στα ζητήματα που γεννά η φτώχεια, ο πόλεμος και το χτύπημα στα δημοκρατικά δικαιώματά της. **Αναζητά μια προοπτική για μια κοινωνία στην οποία θα έχει ρόλο**. Για μια κοινωνία στην οποία θα μπορεί να ζήσει, να δουλέψει, να διασκεδάσει και να χτίσει σχέσεις με άλλους όρους. Οι όροι της ήττας και της αποσυγκρότησης σε ιδεολογικό-πολιτικό-οργανωτικό επίπεδο που έχει επιφέρει η ήττα του κομμουνιστικού-εργατικού-επαναστατικού κινήματος σε αυτή τη φάση χαρακτηρίζουν τα «όρια» της σημερινής αυτής κατάστασης. Αυτά τα όρια, όμως, δεν είναι αρκετά για να κάνουν τη νεολαία να «κάτσει

στα αυγά της».

Η οργή, ο θυμός, η αγανάκτηση που οδηγούν νεολαίους να βγαίνουν στους δρόμους με «αφορμή» ένα απλό κάλεσμα στο διαδίκτυο, να θυσιάζουν τις δουλειές τους, τη θέση τους στα πανεπιστήμια χρειάζεται να «βρεθούν» πιο κοντά στις κομμουνιστικές αντιλήψεις, που θα πάρουν τη σπίθα και θα τη μετατρέψουν σε πυρκαγιά. Που θα αναδείξουν την **ανάγκη σύνδεσης με την εργατική τάξη και τον λαό**, που θα βάλουν μπροστά την ανάγκη **οργάνωσης και πολιτικοποίησης** και θα μπορέσουν να δώσουν **μορφή και περιεχόμενο στην αναζήτηση της «άλλης κοινωνίας»**.

«*Γιατί να λέμε βίαια τα νερά ενός ποταμού και όχι τις όχθες που τα περιορίζουν;*»

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Πανεπιστήμια με... κλειστό κύκλωμα ασφαλείας

Οι κάμερες στα πανεπιστήμια τα τελευταία χρόνια δεν είναι απλά μια φήμη που πλανιέται στους Φοιτητικούς Συλλόγους. Χρόνο με τον χρόνο βλέπουμε την ανάρτηση συστημάτων παρακολούθησης σε πανεπιστήμια σε όλη την Ελλάδα. Ξεκίνησαν με κάμερες «ασφαλείας» σε λέσχες και βιβλιοθήκες (Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Πολυτεχνείο Κρήτης, Γιάννενα, Βόλος), πολλές από τις οποίες κατέβηκαν με αποφάσεις και κινητοποιήσεις Γενικών Συνελεύσεων. Τον τελευταίο χρόνο, όμως, τα πράγματα εντάθηκαν. Το σύστημα επέλεξε τις κλινικές της Κτηνιατρικής ΑΠΘ, κτήριο εκτός της πανεπιστημιούπολης να είναι η πρώτη «επίσημη» εφαρμογή του μέτρου, με δικαιολογία την «αποφυγή κλοπών». Δεν άργησαν και οι κάμερες στο Κάτω Πολυτεχνείο, αρχικά έξω από τις πόρτες και, πρόσφατα, σε όλο τον προαύλιο χώρο. Κάμερες και στο Πάνω Πολυτεχνείο σε ΗΜΜΥ, ΣΕΜΦΕ και Μεταλλειολόγους. Κίτρινες ταμπέλες με την ειδοποίηση ότι «ο χώρος επιτηρείται». Με αφετηρία τις σχολές της Θεσσαλονίκης και του κέντρου της Αθήνας, το σύστημα δοκιμάζει σιγά σιγά το νομικό του οπλοστάσιο.

Ο νόμος Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη έκανε την αρχή. Κατήργησε το άσυλο και έταξε το μπαλάκι στα ΑΕΙ να ετοιμάσουν προτάσεις για «σχέδια ασφαλείας», στο οποίο κάλεσμά σύντομα ανταποκρίθηκαν τα μεγαλύτερα ιδρύματα της χώρας. Και, φυσικά, το σύ-

στημα δεν έμεινε εκεί. Έφερε τον νέο νόμο Ζαχαράκη να επικυρώσει τόσο τις διαγραφές φοιτητών, όσο και την πάταξη της «βίας και της ανομίας» στα πανεπιστήμια, για να προστατεύσει τις σχολές από... τους φοιτητές τους. Οι κάμερες είναι μόνο η αρχή, σε μια πολιτική που θέλει πρώτα να στοχοποιεί τα κεφάλια που σηκώνονται και ύστερα να καταστέλλει. Γι' αυτό θέλουν να ελέγχουν τις εισόδους με τουρνικέ, γι' αυτό θέλουν τα πειθαρχικά συμβούλια που θα αποφασίζουν αναστολή φοίτησης ή και διαγραφή σε όσους δεν «πάνε με τα νερά» των διοικήσεων και του υπουργείου, γι' αυτό θέλουν πανεπιστημιακή αστυνομία που μπορεί ταυτόχρονα να ελέγχει, να τρομοκρατεί και να επιτίθεται στους αγώνες μας.

Όμως οι φοιτητές δεν πρόκειται να τους χαριστούν! Οι κάμερες, η ελεγχόμενη είσοδος, η πανεπιστημιακή αστυνομία και οι διαγραφές δεν χωράνε στους χώρους του ασύλου. Οι φοιτητές μπορούν να βγουν μπροστά και να απαντήσουν σε κάθε νέο μέτρο που βάζει στο στόχαστρο τόσο τους ίδιους, όσο και τον συνδικαλισμό και το κίνημα. Η μαζικότητα των γενικών συνελεύσεων, οι πορείες που θα καλεστούν και οι καταλήψεις που θα αποφασιστούν είναι αυτές που θα δώσουν συλλογικά και οργανωμένα την απάντηση στο σύστημα και τα «σχέδια ασφαλείας» του, στην αντιδραστική πολιτική της φασιστικοποίησης της δημόσιας και πολιτικής ζωής.

να παραμένουν αποστειρωμένα από κάθε πολιτική και συνδικαλιστική δράση;

Ως προς αυτά δεν αμφισβητείται ουδόλως η αξιοπιστία τους. Θα λειτουργούν πιστά στα πρότυπα που επιδιώκουν να επιβάλουν σε όλες τις δημόσιες σχολές με την εφαρμογή του νόμου Κεραμέως αλλά και του νόμου Ζαχαράκη που ψηφίστηκε το καλοκαίρι. Με όρια σπουδών, με πειθαρχικές διώξεις, με συστήματα παρακολούθησης.

Η διαφθορά και η έλλειψη διαφάνειας είναι δεδομένα για ένα σύστημα σάπιο που παράγει κάθε μέρα «σκάνδαλα» που δεν διαφέρουν από το πραγματικό του πρόσωπο. Οι άδειες που δόθηκαν με αμφίβολες προϋποθέσεις δεν είναι παρά ακόμα μία απόδειξη αυτού. Παρ' όλα αυτά, δεν αλλάζει τίποτα για τους φοιτητές των δημοσίων ΑΕΙ, αν αυτά τα κριτήρια αυστηροποιούνταν. Γιατί το επίδικο δεν είναι να ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια με «αξιόλογες» παροχές, αλλά να διασφαλιστεί το δικαίωμα σε ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΩΡΕΑΝ ΣΠΟΥΔΕΣ για τα παιδιά των πιο φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Να προστατευτεί το δικαίωμα της πολιτικής δράσης και του συνδικαλισμού, της συλλογικής οργάνωσης στις σχολές. Να μην υψωθούν άλλοι ταξικοί φραγμοί, και να ανατραπούν αυτοί οι νόμοι που δημιουργούν μια παιδεία για λίγους και εκλεκτούς.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια ΔΕΝ πρέπει να ιδρυθούν και αυτό περνάει μέσα από τον συλλογικό και οργανωμένο αγώνα για την ανατροπή του νόμου Πιερρακάκη, πλάι στον αγώνα που πρέπει να δοθεί ενάντια στις διαγραφές και τα μέτρα καταστολής.

ΗΠΑ Δολοφονία Τσάρλι Κερκ Τα «πριν» και τα «μετά»

Ο Τσάρλι Κερκ, ο 31χρονος «ακροδεξιός ακτιβιστής», σχολιαστής και σύμμαχος του προέδρου Τραμπ, δολοφονήθηκε τη 10η Σεπτεμβρίου στην πανεπιστημιούπολη της Γιούτα, ενώ μιλούσε σε πολυπληθές ακροατήριο νεολαίων. Θεωρείται ο άνθρωπος που συνέβαλε, όσο κανείς άλλος, να «χτιστεί η βάση» του Τραμπ σε ό,τι αφορά ψηφοφόρους νεότερης ηλικίας.

Από τη πρώτη στιγμή χαρακτηρίστηκε «πολιτική δολοφονία», ενώ ο Τραμπ αξιοποιεί επικοινωνιακά το γεγονός: κατηγορεί ευθέως τη «ριζοσπαστική αριστερά» για τη ρητορική της, «ως υπεύθυνη για την τρομοκρατία που βλέπουμε σήμερα στη χώρα», προαναγγέλλοντας εκστρατεία κατά της πολιτικής βίας, για την αντιμετώπιση της οποίας υποσχέθηκε δραστικές επεμβάσεις.

Πολύ σύντομα ανακοινώνεται η σύλληψη, του ακροδεξιού όπως αποκαλύφθηκε, Τάιλερ Ρόμπινσον (κάποιου νεαρού φοιτητή, που τα μητρώα του δείχνουν ότι δεν ανήκει σε κάποιο κόμμα, αλλά το περιβάλλον του υποστηρίζει τους Ρεπουμπλικάνους) ως βασικού υπόπτου. Πάντως, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχουν απαγγελθεί επίσημα κατηγορίες εναντίον του και συνεχίζεται η διερεύνηση των κινήτρων του και οι σχέσεις του με το περιβάλλον που κινούταν.

Ωστόσο, από την πλευρά των «παράδοσιακών» ΜΜΕ παρατηρείται συγκρατημένη και μετριοπαθής στάση στην κάλυψη των εξελίξεων σχετικά με τη δολοφονία, πράγμα που μάλλον υποκρύπτει πραγματικούς φόβους και ανησυχίες για την τροπή που μπορούν να πάρουν τα πράγματα...

Το ερώτημα είναι αν θα αποτελέσει σημείο καμπής στην πολιτική ΗΠΑ στη διεθνή σκηνή ή θα καταγραφεί ως ακόμα ένας κρίκος στην αλυσίδα της πολιτικής βίας στις ΗΠΑ, σε ένα ήδη έντονα πολωτικό περιβάλλον. Η δολοφονία έρχεται στο αποκορύφωμα μιας μεγάλης περιόδου πολιτικής βίας στις ΗΠΑ. Το Reuters έχει καταγράψει πάνω από 300 περιπτώσεις βίαιων ενεργειών, με «πολιτικό κίνητρο» και σε όλο το εύρος του ιδεολογικού φάσματος, από τα γεγονότα στο Καπιτώλιο στις 6 Ιανουαρίου 2021.

Ο Κερκ ανέπτυξε πλούσια δράση και είχε δική του οργάνωση στα πλαίσια του MAGA. Το 2012, μόλις 18 ετών, ίδρυσε στο Σικάγο την οργάνωση Turning Point USA, έναν υπερσυντηρητικό πολιτικό φορέα, προσωποπαγή, που άπλωσε ένα τεράστιο δίκτυο δράσης σε περισσότερα από 800 κολλέγια και πανεπιστήμια. Ανέπτυξε στενές σχέσεις με χρηματοδότες των Ρεπουμπλικάνων και πρωτοκλασάτα στελέχη. Η επιρροή του, ωστόσο, ξεπέρασε κατά πολύ αυτές τις σχέσεις υψηλού προφίλ και δεν δίσταζε να εκφράζει και αντι-τραμπικές θέσεις.

Σήμερα το MAGA, από σύνθημα του Τραμπ, είναι πλέον πολυπληθής οργάνωση βάσης, που ενοχλεί πολλούς στο ρεπουμπλικανικό κόμμα. Από εργαλείο διαμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού, σήμερα από πολλούς Ρεπουμπλικάνους θεωρείται εμπόδιο και πρόβλημα στην άσκηση μιας ρεαλιστικής πολιτικής. Και αυτό σίγουρα είναι ένα όριο που δεν πρέπει να ξεπεραστεί για το σύνολο σχε-

δόν της πολιτικής σκηνής.

Αυτό έγινε ακόμη πιο ορατό τους τελευταίους μήνες, αφού το MAGA παίρνει θέση όχι μόνο στα εσωτερικά ζητήματα (μετανάστες κ.λπ.), αλλά και κριτικής της εξωτερικής πολιτικής του Λ. Οίκου, φραστικά βέβαια πάντα υπέρ του Τραμπ. Τα «γεράκια» στους Ρεπουμπλικάνους αναγκάζονται να βρουν «τεχνάσματα», για να επανακάμψουν πιο ανοιχτά στην Ουκρανία. Ο γεροισιαστής Γκράχαμ θέλει να συνδέσει τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας στο επερχόμενο νομοσχέδιο για τη χρηματοδότηση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Πιέζει, επίσης, τους συναδέλφους του και την κυβέρνηση, εδώ και μήνες, να υιοθετήσουν μέτρα που θα επιβάλουν δευτερεύουσες κυρώσεις σε Ινδία και Κίνα, που ουσιαστικά στηρίζουν την οικονομία της Μόσχας όλο αυτό το διάστημα του πολέμου. Η ελπίδα του Γκράχαμ, για το νομοσχέδιο με τις κυρώσεις, προϋποθέτει τη συμβολή και των Ευρωπαίων σε αυτή τη σκληρή γραμμή. Όμως στο κατά πόσο οι Ευρωπαίοι θα πειστούν να την υιοθετήσουν είναι ένα αμφίβολο υπόχρημα. Ο Γκράχαμ, όπως και αρκετοί άλλοι Ρεπουμπλικάνοι, πιστεύει πως «ο ελεύθερος κόσμος πρέπει να δράσει και η Αμερική πρέπει να ηγηθεί».

Οι πρόσφατες διεθνείς εξελίξεις δείχνουν σημάδια διαμόρφωσης μιας κατάστασης με μη αναστρέψιμα χαρακτηριστικά για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Η ανατροπή στις παγκόσμιες και περιφερειακές ισορροπίες ενδέχεται να μην έχει προηγούμενο στα ιστορικά χρονικά. Η διαδρομή Αλάσκα-Τιαντζίν από χρονική άποψη μπορεί να είναι μικρή, αλλά τεράστια η γεωπολιτική της διάσταση. Οι εντυπώσεις αρχικά μπορεί να ήταν στην Αλάσκα, αλλά η ουσία μεταφέρθηκε στη σύνοδο του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης, που όπως διαπιστώθηκε, η διάσπαση του άξονα Κίνας-Ρωσίας δεν είναι το ευκολότερο πράγμα.

Για την Ουκρανία (που ποτέ δεν υπήρξε απεμπλοκή των ΗΠΑ), υπάρχουν εσωτερικές φωνές για δυναμικότερη εμπλοκή. Μπορεί να λέει ο Τραμπ ότι είναι

«έργο του Μπάιντεν», αλλά το πρόβλημα είναι συνολικά του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και γενικότερα της Δύσης.

Ο Τραμπ φέρεται ότι προωθεί μια συνολική εκκαθάριση εκκρεμοτήτων των διμερών σχέσεων ΗΠΑ με τη Ρωσία. Ωστόσο, ο Πούτιν υπενθυμίζει συχνά πυκνά τον «στρατηγικό» πλέον χαρακτήρα της διμερούς σχέσης Μόσχας-Πεκίνου.

Στη Μ. Ανατολή και στον ευρύτερο αραβικό χώρο, τα πράγματα για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό παίρνουν τη χειρότερη τροπή των τελευταίων πολλών δεκαετιών. Όπως παρατηρείται, ποτέ άλλοτε η αξιοπιστία των ΗΠΑ στην ευρύτερη Μ. Ανατολή δεν ήταν σε τόσο χαμηλό επίπεδο. Τα πράγματα οδηγούνται σχεδόν σε αμφισβήτηση της αμερικανικής κηδεμονίας (προστασίας). Το πρόσφατο χτύπημα στο Κατάρ μπορεί να χρεώνεται (και αυτό) στον Νετανιάχου, αλλά κανείς δεν πίστεψε ότι έγινε χωρίς την έγκριση και βοήθεια των ΗΠΑ. Μόλις πριν λίγους μήνες, ο Τραμπ είχε κάνει μια θριαμβευτική περιοδεία στην περιοχή με κέντρο το Κατάρ και αυτό το χτύπημα σχεδόν την ακυρώνει! Έτσι, η τυχοδιωκτική επίθεση στο Κατάρ πλήττει τις αμερικανοαραβικές σχέσεις, σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή, σαν να ήταν αυτός ο στόχος της! Σ. Αραβία, Αίγυπτος, Ιορδανία, Εμιράτα και Κατάρ, και γενικότερα ο αραβομουσουλμανικός κόσμος, έχουν κάθε λόγο να αμφισβητούν το πραγματικό αντίκρισμα των αμερικανικών εγγυήσεων, όπως φάνηκε στην έκτακτη σύσκεψη του Αραβικού Συνδέσμου και του Οργανισμού Ισλαμικών Χωρών στην Ντόχα, μετά την πρόσφατη επίθεση του Ισραήλ στο Κατάρ.

Τελικά, αυτό που φαίνεται να δρομολογούν οι ΗΠΑ (θεωρητικά και πρακτικά) σαν μια συνολική στρατηγική προσέγγιση, με ταυτόχρονη πίεση σε Ρωσία και Κίνα, δείχνει να μην προχωρά. Τα μέσα (κυρώσεις, δασμοί κ.λπ.) απέναντι σε κοινό μέτωπο Ρωσίας-Κίνας αναδεικνύουν τη συνολικότερη αδυναμία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στις προκλήσεις του σήμερα και στο ορατό μέλλον. Η διπλωματία των δασμών, που εγκαινίασε ο Τραμπ, δεν δείχνει μόνο στην

Ινδία ως ασφαλέστερη επιλογή την προσέγγιση με Μόσχα και Πεκίνο από μια πρόσδεση με τις ΗΠΑ. Το βλέπουν και πολλοί άλλοι «περιφερειακοί παίκτες».

Η διαχείριση όχι μόνο της δολοφονίας Κερκ, αλλά και του κοινωνικού διχασμού που διαμόρφωσε η γενικότερη δυστοκία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη διαμόρφωση ενιαίων στρατηγικών στόχων είναι το μείζον ζήτημα σήμερα των κέντρων εξουσίας των ΗΠΑ.

Και αυτό καλείται να «διαβάσει» η πολιτική και οικονομική ελίτ των ΗΠΑ. Προς το παρόν, η δολοφονία του Κερκ πυροδότησε μια «κακοφωνία καταδίκης και θλίψης» από ηγέτες όλου του πολιτικού φάσματος, αλλά εκείνο που λείπει, όπως επισημαίνουν οι NYT, είναι η φωνή ενός ενοποιητικού πολιτικού ηγέτη. «Λίγοι ξέρουν πώς να ράψουν ξανά τον κοινωνικό ιστό που φαίνεται ανεπανόρθωτα διαρρηγμένος. [...] Δεν υπάρχει κανείς που να τον εμπιστεύονται για να παίξει αυτόν τον ρόλο [...] προς το παρόν λίγοι Δημοκρατικοί και λιγότεροι Ρεπουμπλικάνοι δείχνουν έτοιμοι να αντιμετωπίσουν το ζήτημα, να πέσουν οι τόνοι».

Πληθαίνουν, ωστόσο, οι φωνές που θέτουν επιτακτικά το ζήτημα της ενιαίας στρατηγικής και της ευθυγράμμισης με αυτή όλων των θεσμικών φορέων. Βέβαια, τονίζεται η εσωτερική παράμετρος ισορροπίας, αλλά η απάντηση που απαιτούν δεν είναι μόνο, και κύρια, εσωτερικό ζήτημα. Και ο φόβος είναι ότι η πολιτική πόλωση ωθεί σε ένα ανεξέλεγκτο ντόμινο αποσταθεροποίησης, αφού το «κοκτέιλ» είναι εκρηκτικό.

Πάντως ο Κερκ (εκτός από άγαλμα που προτείνει ο Τραμπ) και η εξιδανικευσή του ως «μαρτύρα», ενδεχόμενα (όπως είπαμε στην αρχή του άρθρου) να αποτελέσει και ένα σημείο καμπής για την πολιτική των ΗΠΑ. Σε ποια κατεύθυνση είναι κάτι που θα φανεί σχετικά σύντομα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι η αμερικανική κοινωνία σήμερα είναι ήδη δραματικά διχασμένη και η δολοφονία Κερκ ρίχνει «λάδι στη φωτιά».

Ουκρανία Πάση θυσία κλιμάκωση

ΟΙ ΗΠΑ, και ενώ στο εσωτερικό τους ο διχασμός μεγαλώνει, αναζητούν αγωνιωδώς τρόπους να αλλάξουν τους όρους του πολέμου στην Ουκρανία, που στο πεδίο γίνονται ολοένα και πιο δυσμενείς για το καθεστώς του Κιέβου και τους δυτικούς προστάτες του. Η Ρωσία συνεχίζει την προέλασή της στα μέτωπα και οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές διεκδικούν θέση και ρόλο στην εμπόλεμη κατάσταση, κάτω πάντα από τη στρατηγική κάλυψη των ΗΠΑ. Έτσι οι εξελίξεις σπρώχνονται προς νέα και πιο επικίνδυνα μονοπάτια. Το επεισόδιο, κατά τη διάρκεια μιας ακόμη μεγάλης πυραυλικής επίθεσης της Ρωσίας στην Ουκρανία, τη νύχτα της Τρίτης προς την Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου, με τα drones που μπήκαν στον εναέριο χώρο της Πολωνίας ή καλύτερα το τι ακολούθησε αυτού του γεγονότος, είναι χαρακτηριστικό σημάδι για την τροχιά των εξελίξεων!

Επιθετικά drones από φελιζόλ

Αν διάβαζες ή άκουγες τις πρώτες ώρες τις ειδήσεις από τα δυτικά ΜΜΕ, θα πίστευες πως η Ρωσία εξαπέλυσε μαζική επίθεση στην Πολωνία! Αυτό που είχε συμβεί ήταν η είσοδος στην πολωνική επικράτεια δεκαεννιά drones, που για την αντιμετώπισή τους σηκώθηκε, από το NATO και την Πολωνία, ένα πλήθος από F-16, F-35, ένα ιταλικό σκάφος επιτήρησης, ενώ τέθηκε σε ετοιμότητα και ένα γερμανικό αντιπυραυλικό σύστημα Patriot! Τελικά, αποδείχθηκε ότι τα drones ήταν τύπου «Ζέρμπερα», δηλαδή drones-«δολώματα» για τον κορεσμό και την παραπλάνηση της αντιαεροπορικής άμυνας, φτιαγμένα από ξύλο και φελιζόλ και χωρίς φορτίο βομβών!

Πολεμικές ιαχές και πολεμική προπαρασκευή

Όμως «έτοιμοι από καιρό», οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, το καθεστώς του Κιέβου και η Πολωνία επιδόθηκαν σε πολεμικές ιαχές, όπως άλλωστε μας έχουν συνηθίσει το τελευταίο μεγάλο διάστημα. Κάποιοι, μάλιστα, ζήτησαν την ενεργοποίηση του άρθρου 5 του NATO, που δυνητικά θα μπορούσε να οδηγήσει σε πολεμική αναμέτρηση NATO-Ρωσίας! Η δυτικόφιλη και με πολλές φιλοδοξίες πολωνική ηγεσία «αρκέστηκε» στην ενεργοποίηση του άρθρου 4 του NATO. Έτσι η Πολωνία στέλνει 40.000 στρατιώτες στα κλειστά σύνορα με τη Λευκορωσία, ενώ σειρά NATOϊκών χωρών δηλώνουν πως θα στείλουν κι αυτοί στρατεύματα στην Πολωνία για βοήθεια. Το ίδιο το NATO ξεκίνησε, τρεις μέρες μετά, την επιχείρηση «Ανατολική Φρουρά» (Eastern Sentry), η οποία σύμφωνα με το ίδιο θα περιλαμβάνει μια σειρά μέσα που ενσωματώνουν αεροπορικές αλλά και βάσεις ξηράς και η οποία θα «είναι ευέλικτη και ευκίνητη, παρέχοντας ακόμα πιο στοχευμένη αποτροπή και άμυνα, ακριβώς όταν και όπου χρειάζεται». Σύμφωνα με τον γγ του NATO, Μ. Ρούτε, η επιχείρηση «Ανατολική Φρουρά» «θα ενισχύσει περαιτέρω τη θέση μας κατά μήκος της ανατολικής πτέρυγας μας».

Πολεμοκάπηλοι και «ειρηνοποιοί»

Στο σημείο αυτό οφείλουμε να υπογραμμίσουμε την αντίθεσή μας σε μια

υφέρπουσα δημοσιογραφική φιλολογία -από έως και πολύ διαφορετικές αφετηρίες- που θέλει τους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές πολεμοκάπηλους (που είναι!) και τις ΗΠΑ λίγο έως πολύ σαν «λευκή περιστέρα» (που δεν είναι!). Το νέο επιχείρημα στη φαρέτρα της φιλολογίας αυτής είναι πως σε αντίθεση με τους Ευρωπαίους, ο Τραμπ δήλωσε πως «τα drones μπορεί να μπήκαν (σ.δ. στην Πολωνία) κατά λάθος». Μόνο που δεν ήταν μόνο ο Τραμπ, αλλά και ο γγ του NATO, Ρούτε, και ο επικεφαλής στρατηγός του NATO στην Ευρώπη οι οποίοι προτίμησαν να δηλώσουν πως το γεγονός είναι προς διερεύνηση! Πρώτον γιατί διαφορετικά η διατύπωση μιας τέτοιας κατηγορίας από τους συγκεκριμένους και η οποία αποκτά άλλη βαρύτητα, θα έπρεπε αναπόφευκτα να συνοδεύεται με πράξεις τέτοιες για τις οποίες δεν είναι έτοιμοι. Κατά δεύτερον, γιατί οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές γνωρίζουν ότι όπως οι ίδιοι πιέζουν και εκβιάζουν τους Ευρωπαίους και τους έχουν αναγκάσει να γίνουν «βασιλικότεροι του βασιλέως» στην αντιρωσική γραμμή, έτσι και οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές το τελευταίο διάστημα πιέζουν με κάθε τρόπο ώστε να αποσπάσουν από τις ΗΠΑ μια σαφέστερη δική τους στήριξη και προστασία έναντι της «ρωσικής απειλής».

«Ο πόλεμος είναι η πολιτική με άλλα μέσα»

Από την πλευρά της, η Ρωσία δήλωσε πως δεν είχε πρόθεση να εμπλακεί σε οποιουσδήποτε στόχους μέσα στο πολωνικό έδαφος και είναι έτοιμη να διερευνήσει το συμβάν από κοινού με την Πολωνία. Καθώς έτρεχαν οι ώρες και οι μέρες, αποκαλύφθηκε επίσης πως η Λευκορωσία είχε ενημερώσει την Πολωνία πως ένας αριθμός ρωσικών drones που κατευθύνονταν στην Ουκρανία έχουν «τυφλωθεί» από τα μέσα ηλεκτρονικού πολέμου του Κιέβου και κατευθύνονται στην πολωνική επικράτεια, κάτι που σημαίνει ότι η πολωνική ηγεσία έλεγε ψέματα, όταν βεβαίωνε πως αιφνιδιάστηκε.

Εμείς, και επειδή δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι ακριβώς έγινε, θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε το εξής ερώτημα: ποιοι ήταν οι πολιτικοί λόγοι που ο ρωσικός ιμπεριαλισμός θα προέβαινε επίτηδες σε μια τέτοια κίνηση;

Μία χιονοστιβάδα δυτικών ΜΜΕ, μεταξύ αυτών και της χώρας μας -με απει-

ροελάχιστες εξαιρέσεις- επιδόθηκαν κι αυτά στη δημιουργία φιλοπόλεμου αντιρωσικού κλίματος. Εξ αυτών, οι πιο πειστικές αναλύσεις κατέληγαν στο ότι η Ρωσία με την κίνηση αυτή: α) δοκίμαζε τον χρόνο και την αποτελεσματικότητα της αντίδρασης του NATO, β) ανίχνευε την πολιτική συνοχή της «ατλαντικής συμμαχίας». Θα μπορούσε κάποιος να προσθέσει την αποστολή μηνύματος ειδικά στους πρόθυμους της «νέας Ευρώπης» (Πολωνία, Βαλτικές), αλλά εμμέσως και στους Γερμανούς, Γάλλους και Άγγλους ιμπεριαλιστές, πως με τις κινήσεις τους «παίζουν με τη φωτιά» και κινδυνεύουν να καούν οι ίδιοι.

Ωστόσο, υπάρχουν ισχυρά επιχειρήματα για το ανάποδο, για το ότι δηλαδή από πολιτικοστρατιωτική άποψη, ο ρωσικός ιμπεριαλισμός δεν είχε κανέναν λόγο να το κάνει ή και να είχε κάποιους λόγους, αυτοί δεν θα μπορούσαν να υπερκεράσουν τα μειονεκτήματα μιας τέτοιας κίνησης. Το βασικό και πιο μεγάλο μειονέκτημα μιας τέτοιας κίνησης είναι το γεγονός πως θα συσπείρωνε παραπέρα το NATO και θα κλιμάκωνε την αντιρωσική υστερία στη Δύση. Όπως και έγινε! Ο ρωσικός ιμπεριαλισμός, όμως, μας έχει συνηθίσει σε κινήσεις διάρρηξης της δυτικής συνοχής και όχι το ανάποδο!

Τα πεδία των μαχών και η «Δύση 2025»

Στα πεδία των μαχών οι ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις προελαύνουν αργά αλλά σταθερά σε ορισμένα κρίσιμα σημεία του μετώπου. Έχουν μπει στο Κουπιάνσκ και είναι στην περίμετρο πόλεων όπως η Κονσταντινίβκα και το Προκόφσκ. Στο μέτωπο της Ζαπορίζια, καταλαμβάνουν συνεχώς νέα εδάφη, προσπαθώντας να «ισιώνουν», όπως λέγεται, το αρκετά μεγάλο μέτωπο που υπάρχει εκεί, ώστε να αποφεύγουν τις πλαγιοκοπήσεις. Συνεχίζουν τη συστηματική καταστροφή υποδομών και κρίσιμων εργοστασίων του στρατιωτικο-βιομηχανικού συμπλέγματος της Ουκρανίας. Λίγες μέρες πριν το επεισόδιο με τα drones που πέρασαν στην Πολωνία, σε μια ακόμη πολύ μεγάλη ρωσική επίθεση εναντίον της Ουκρανίας με 805 drones και 13 πυραύλους, χτυπήθηκε και κυβερνητικό κτίριο, ως μήνυμα στο καθεστώς, που συνεχίζει τις επιθέσεις εντός της Ρωσίας. Η Ουκρανία από την πλευρά της προκάλεσε μία ακόμη ζημιά σε πετρελαϊκές υποδομές της Ρωσίας, στοχοποιών-

τας τον αγωγό Ντρούζμπα, που μεταφέρει ρωσικό αργό πετρέλαιο σε Ουγγαρία και Σλοβακία και ο οποίος παίζει σημαντικό ρόλο στην ενεργειακή τροφοδοσία της Ευρώπης. Ακόμη, στις 12/9 ανέλαβε την επίθεση με drones που επηρέασαν δύο σημαντικά ρωσικά πετρελαϊκά κέντρα στις ακτές της Βαλτικής.

Σ' αυτή τη διαρκώς κλιμακούμενη κατάσταση, οι κοινές στρατιωτικές ασκήσεις Ρωσίας-Λευκορωσίας στο λευκορωσικό έδαφος με την ονομασία «Zaprad 2025», που όπως ανέφερε το Κρεμλίνο είναι η «απάντηση στην εχθρότητα προς τη Ρωσία», προΐδεάζουν για ακόμη μεγαλύτερη όξυνση της αντιπαράθεσης. Η τελευταία φορά που έγιναν κοινές ασκήσεις Ρωσίας-Λευκορωσίας ήταν λίγους μήνες πριν την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία.

Αμερικανοευρωπαϊκές αντεγκλήσεις και στο βάθος όξυνση

Σε ένα ακόμη επεισόδιο μεταξύ ΗΠΑ και Ευρωπαίων, όσον αφορά το γεγονός ότι η Ουάσιγκτον καθυστερεί τις αντιρωσικές κυρώσεις, η διοίκηση Τραμπ ήταν σαφέστατη: είναι έτοιμη για σημαντικές κυρώσεις, εάν το πράξουν πρώτα όλα τα μέλη του NATO και επιπλέον σταματήσουν τις αγορές ρωσικού αργού! Μάλιστα, τόνισε ότι «αυτό σε συνδυασμό με το NATO, ως ομάδα, να επιβάλλει δασμούς 50% έως 100% στην Κίνα, οι οποίοι θα καταργηθούν μετά το τέλος του πολέμου, θα συμβάλλει επίσης στον τερματισμό αυτού του θανατηφόρου, αλλά και γελοίου πολέμου». Ο Τραμπ, με την μάσκα του ειρηνοποιού, προσπαθεί να διευρύνει το ευρωρωσικό ρήγμα και ταυτόχρονα να δημιουργήσει νέο στις σχέσεις ΕΕ-Κίνας, ενώ συνολικά επιχειρεί να βάλει τους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές πίσω από το άρμα των αμερικανικών γεωστρατηγικών στοχεύσεων.

Ταυτόχρονα, η αμερικανική πολεμική βιομηχανία κλείνει νέα πρότζεκτς με το Κίεβο, η γερμανική πολεμική βιομηχανία εκτινάσσει στα ύψη τις επενδύσεις της και τα εργοστάσια όπλων στην ΕΕ επεκτείνονται με τριπλάσια ταχύτητα σε σχέση με την πριν την εισβολή στην Ουκρανία περίοδο, ώστε να αντιμετωπίσουν την ξέφρενα αναπτυσσόμενη ρωσική πολεμική βιομηχανία! Όλα δείχνουν... όξυνση!

Νεπάλ, εξέγερση

Οι ρίζες του θυμού και των κοινωνικών αδιεξόδων

Τα εγκαίνια του Χίλτον, του πιο καινούριου ψηλότερου ξενοδοχείου από τα υπόλοιπα πεντάστερα στο Κατμαντού, έγινε μέσα σε πανηγυρικό κλίμα από τον πρωθυπουργό Κ.Π. Σάρμα Όλι, πέρυσι τον Ιούλιο. Από τότε και μέχρι πρόσφατα, ο Όλι με σιγουριά απέκλειε σε κάθε ευκαιρία το ενδεχόμενο πολιτικής αναταραχής στη χώρα, απορρίπτοντας σχετικές προειδοποιήσεις. Μετά τη διήμερη, οργισμένη λαϊκή έκρηξη, ο ίδιος αναγκάστηκε να παραιτηθεί κακήν-κακώς, καταφεύγοντας σε στρατόπεδο για να σωθεί και το Χίλτον, που πυρπολήθηκε από τους διαδηλωτές, στέκει πλέον καμένο κουφάρι στο κέντρο της πόλης. Το Νεπάλ επέστρεψε σε μια ανήσυχη ηρεμία, ύστερα από την κάθοδο του στρατού στους δρόμους, όπως περίπου ήταν πριν το ξέσπασμα της σύντομης εξέγερσης.

Το πνεύμα της πρόσκλησης για το πρωινό ραντεβού των νεαρών διαδηλωτών, τη Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου στη Μαντάλα Μαϊτιγκάρ, ένα κεντρικό σταυροδρόμι στο οποίο ξεχωρίζει το ανθοστόλι στο με βουδιστικά σύμβολα μνημείο, δεν προμήνυε την αιματηρή συνέχεια. Απευθυνόμενη στην Genji, στην αποκαλούμενη γενιά Z, καλούσε σε ειρηνική και αξιοπρεπή διαμαρτυρία για την κυβερνητική απόφαση για κλείσιμο 26 διαδικτυακών εφαρμογών «κοινωνικής δικτύωσης» (μεταξύ άλλων και των πιο δημοφιλών), ενάντια στην αδικία και τη διαφθορά. Όταν οι πρώτες χιλιάδες διαδηλωτές, αρκετοί από αυτούς φοιτητές και μαθητές με τις σχολικές στολές, προχώρησαν προς το κτίριο του κοινοβουλίου και προσπάθησαν να περάσουν τα οδοφράγματα, η αστυνομία επιτέθηκε με αγριότητα. Τις πλαστικές σφαίρες και τα χημικά ακολούθησαν γρήγορα αληθινά πυρά. Σε λίγο ο απολογισμός μετρούσε 17 νεκρούς (κατόπιν προστέθηκαν ακόμη 2 στην Ιταχάρι, μια πόλη στα ανατολικά) και εκατοντάδες τραυματίες. Η ανθρωπιστική συγκλονιστική Νεπαλέζους, οι οποίοι αντί να φοβηθούν βγήκαν πιο αποφασιστικά στους δρόμους την επόμενη ημέρα. Ακόμη και για εκείνους που είχαν ζήσει βίαιες διαδηλώσεις παλιότερων εποχών, όσα ακολούθησαν κατά την 9η Σεπτεμβρίου ήταν πρωτόγνωρα. Χιλιάδες θυμωμένοι διαδηλωτές στο Κατμαντού και σε άλλες μεγάλες πόλεις επιτέθηκαν σε κυβερνητικά κτίρια, εγκαταστάσεις μεγάλων εταιριών, τράπεζες, σουπερ-μάρκετ και σε γραφεία και σπίτια των καθεστωτικών κομμάτων, υπουργών και πολιτικών. Το κτίριο του κοινοβουλίου, το Παλάτι του Λιονταριού, ιστορικό κτίριο στο οποίο στεγάζονται υπουργεία και κρατικές υπηρεσίες, το Ανώτατο Δικαστήριο, το σπίτι του πρωθυπουργού και τα γραφεία της Καντιπούρ, της μεγαλύτερης εταιρίας Μέσων Ενημέρωσης παραδόθηκαν στις φλόγες. Επιθέσεις και εμπρησμοί έγιναν σε σπίτια των πρώην πρωθυπουργών Τζαλανάθ Κανάλ (ΕΜΛ), η γυναίκα του οποίου πέθανε από τα εγκαύματα, του Σερ Μπαχαντούρ Ντέουμπα (Νεπαλέζικο Κογκρέσο), που ξυλοκοπήθηκε άγρια, του Πρατσάντα (Μαοϊκό Κέντρο) και του Μπαταράι (πρώην ηγετικό στέλεχος των Μαοϊκών). Ξυλοδαρμούς και διαπομπεύσεις υπέστησαν επίσης αρκετοί υπουργοί και πολιτικοί. Παρά τη βιαστική παραίτηση του υπουργού Εσωτερικών και την άρση της απαγόρευσης των Μέσων, η εξέγερση δεν σταμάτησε παρά μόνο όταν βγήκε ο στρατός στους δρόμους, ύστερα από την παραίτηση του

Όλι και τη διάλυση της κυβέρνησής του. Μέχρι και τις 14 Σεπτεμβρίου, ο αριθμός των νεκρών επίσημα έφτασε τους 72.

Αν και οι περισσότεροι από όσους θεωρούνται Γενιά Z δεν βίωσαν άμεσα τη διάψευση των ελπίδων που γέννησε ο δεκαετής επαναστατικός αγώνας και η ανατροπή της μοναρχίας, η οπισθοδρόμηση που ακολούθησε ως αποτέλεσμα της αποτυχίας να προχωρήσουν κοινωνικοί μετασχηματισμοί έχει επηρεάσει καθοριστικά τη συλλογική συνείδηση στη χώρα, αλλά και τους ταξικούς συσχετισμούς. Ενώ υπήρξαν προοδευτικές αλλαγές στον τομέα των δημοκρατικών και πολιτικών δικαιωμάτων, στη θέση των γυναικών και των μειονοτήτων κ.λπ., δεν υπήρξαν αντίστοιχα βήματα για να αντιμετωπιστούν τα μεγάλα δομικά και κοινωνικά προβλήματα που απασχολούν τους Νεπαλέζους: η χρόνια υπανάπτυξη, η εξάρτηση από την ξένη βοήθεια, οι μεγάλες ανισότητες, ο έλεγχος της οικονομίας από μια μικρή μειοψηφία, η διαφθορά στον κρατικό μηχανισμό, η ανάμιξη και η επιρροή της Ινδίας. Ένας στους πέντε Νεπαλέζους ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας. Πάνω από το 20% των 30 εκατομμυρίων διαβιών σε αυτές τις συνθήκες, σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, ενώ η ανεργία μεταξύ των νέων ηλικίας 15-24 ετών ξεπέρασε το 2023 το 22%. Το πλουσιότερο 10% κερδίζει περισσότερο από τρεις φορές το εισόδημα του φτωχότερου 40%, με το πρώτο να επιδεικνύει προκλητικά τη χλιδή και τη σπατάλη. Ο νεποτισμός αποτελεί ενδημικό φαινόμενο στα κρατικά, κυβερνητικά και κομματικά αξιώματα. Ως διέξοδο οι νέοι καταφεύγουν στη μετανάστευση στη γειτονική Ινδία, στη ΝΑ Ασία, ιδιαίτερα στη Μαλαισία, στον Περσικό Κόλπο και αλλού, για να μετατραπούν σε φθινό εργατικό δυναμικό. Μέχρι και η Ιαπωνία, που διακρίνεται για την αυστηρή μεταναστευτική πολιτική της, έχει υποδεχτεί περισσότερους από 200 χιλιάδες Νεπαλέζους μετανάστες! Σύμφωνα με μια πρόσφατη μελέτη του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης, ανάμεσα στο 2019-2023 ο αριθμός των Νεπαλέζων που μετανάστευσαν στο εξωτερικό αυξήθηκε κατά 102%. Αποτέλεσμα αυτής της εξέλιξης είναι το 30% του ΑΕΠ της χώρας να προέρχεται από τα μεταναστευτικά εμβάσματα. Περισσότερο από το 70% των νοικοκυριών και σχεδόν το 1/3 του συνολικού εισοδήματός τους εξαρτάται από αυτά, σαφής ένδειξη της γενικής οικονομικής επιδείνωσης που επιταχύνθηκε στα χρόνια της πανδημίας.

Στη διευρυνόμενη κοινωνική ανέχεια προστέθηκε με τον καιρό η ανυποληψία των μεγάλων πολιτικών κομμάτων, τα

οποία με τις άνευ αρχών συμμαχίες τους ενίσχυσαν την πεποίθηση των Νεπαλέζων, πως μοναδικός τους σκοπός είναι η νομή της εξουσίας. Διαδοχικές ρήξεις και κυβερνητικές συμμαχίες, αλληλοκατηγορίες για διαφθορά, καταγγελίες για σκάνδαλα και ληλασία σε κρατικά έργα υποδομής ήταν μια συνηθισμένη κατάσταση στο Νεπάλ τα τελευταία χρόνια. Η μοναδική αλλαγή ήταν η αντικατάσταση του παλαιού (κατά κάποιο τρόπο) δικομματικού συστήματος που λειτούργησε στα τελευταία χρόνια της μοναρχίας με το κόμμα του Κογκρέσου και το ΚΚ-Ενωμένο ΜΛ (δύο καθεστωτικά σοσιαλδημοκρατικού τύπου κόμματα) με έναν τρικομματισμό. Προστέθηκε το ΚΚ-Μαοϊκό Κέντρο, με επικεφαλής τον Πρατσάντα και με όσα στελέχη απέμειναν μετά τις διασπάσεις του παλιού ΚΚ Νεπάλ (Μαοϊκού) προς τα αριστερά και τα δεξιά. Η τελευταία ψηφοφορία στο κοινοβούλιο τον Ιούλιο του 2024, που αντικατέστησε από πρωθυπουργό τον Πρατσάντα με τον Όλι, ήταν το τελευταίο επεισόδιο στο διαδοχικό παιχνίδι εξουσίας μεταξύ των τριών μεγάλων κομμάτων, που επιβάρυνε κι άλλο το πολιτικό κλίμα. Η κρίση εκπροσώπησης μεγάλωσε, η απαξίωση του πολιτικού συστήματος ενισχύθηκε, ιδιαίτερα στη νέα γενιά, και άλλες δυνάμεις (παλιές και νέες) προσπάθησαν να καλύψουν το κενό. Από τη μια, οι μοναρχικοί σήκωσαν κεφάλι, πολλαπλασίασαν τις δημόσιες εμφανίσεις και προκλήσεις, με τον ανατραπέντα Βασιλιά να κάνει πριν μερικούς μήνες θριαμβευτική είσοδο στην πρωτεύουσα. Από την άλλη οι υποστηριζόμενες από τη Δύση ΜΚΟ, οι οποίες ποτέ δεν έπαψαν να δραστηριοποιούνται σε πολλούς τομείς της νεπαλέζικης κοινωνίας, ανέλαβαν ενεργή δράση, επικεντρώνοντας στα φαινόμενα της διαφθοράς και του νεποτισμού. Τα λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα οποία στο Νεπάλ εκτός των άλλων αποτελούν ζωτικό μέσο επικοινωνίας με τις κοινότητες των μεταναστών στο εξωτερικό αλλά και με τα απομακρυσμένα δύσβατα σημεία της υπαίθρου, χρησιμοποιήθηκαν για να μεταδοθούν μαζικά πολιτικά μηνύματα και καταγγελίες. Η κυβερνητική απόφαση για το κλείσιμό τους με σκοπό να συμμορφωθούν με τις νομικές υποχρεώσεις θεωρήθηκε ως επιβεβαίωση των καταγγελιών και λειτούργησε ως θρυαλίδα.

Όταν οι σχέσεις της Ινδίας με την Κίνα επιδεινώνονται, το Νεπάλ πιέζεται να επιλέξει πλευρά. Όταν συνεργάζονται, το Νεπάλ κινδυνεύει να παραγκωνιστεί εντελώς, έγραφε ένας αναλυτής, αναφερόμενος και στην πρόσφατη συμφωνία Κίνας και Ινδίας να ανοίξουν μεταξύ

τους το πέρασμα Λιπουλέχ στα Ιμαλάια, περιοχή που το Νεπάλ θεωρεί πως ανήκει στην κυριαρχία του. Παγιδευμένο ανάμεσα σε δύο γίγαντες και με μια οικονομική και πολιτική ελίτ που χωρίζεται κατά καιρούς ανάμεσα στις δύο επιρροές, το Νεπάλ αντιμετωπίζει τις μεγάλες γεωπολιτικές αλλαγές με το άγχος μιας αναμέτρησης των ισχυρών γειτόνων του, αλλά και του παραδοσιακού ινδικού επεκτατισμού. Αν και δεν έγινε εμφανές πως τα τελευταία γεγονότα προκλήθηκαν άμεσα από κάποια από τις δύο εξωτερικές δυνάμεις, παρότι ορισμένοι έκαναν συνειρμούς με τη φιλοκινέζικη στάση και το ταξίδι του Όλι στη σύνοδο της Σαγκάης, το Νεπάλ δεν είναι μυστικό πως λόγω της θέσης του αποτελεί ένα διαρκές επίδικο. Τόσο για το Πεκίνο και το Δελχί, όσο και την μακρινή Ουάσιγκτον, η οποία δεν σταμάτησε ποτέ να ενδιαφέρεται να ενισχύσει την επιρροή της στις εσωτερικές εξελίξεις.

Τόσο η τυφλή βία μερίδας των εξεγερμένων όσο και η στάση της ηγεσίας τους να διαπραγματευτούν με την ηγεσία του στρατού για να βρεθεί νέος «αδιάφορος» πρωθυπουργός και κυβέρνηση υποδεικνύουν τα όρια του παρόντος κινήματος της γενιάς Z. Αφού αναζητήσαν τη λύση στο πρόσωπο του δημάρχου της πρωτεύουσας, πρώην ράπερ, Μπαλέντρα Σαχ, συναίνεσαν (μέσω και μιας ηλεκτρονικής ψηφοφορίας στην πλατφόρμα Discord) στη λύση της Σουσίλα Κάρκι, μιας δικαστικού, ως της πρώτης γυναίκας πρωθυπουργού στην ιστορία της χώρας. Στην επιλογή της Κάρκι από τον πρόεδρο του Νεπάλ φαίνεται να συναίνεσαν σχεδόν όλες οι καθεστωτικές δυνάμεις, παρά τη γκρίνια για τη διάλυση του κοινοβουλίου, ως μοναδική λύση στη δύσκολη στιγμή. Η τελευταία ήδη σχηματίζει κυβέρνηση από τεχνοκράτες και υποτίθεται αδιάφορους παλιούς πολιτικούς και ανακοίνωσε εκλογές για τις αρχές Μαρτίου του 2026. Μέχρι τότε, είναι σχεδόν σίγουρο πως θα υπάρξουν πολλές ανακατατάξεις στο πολιτικό σκηνικό στο Νεπάλ, όπως επίσης και κοινωνικές διεργασίες που πυροδότησε επιπλέον η ολιγοήμερη εξέγερση. Το ερώτημα που αιωρείται για μια ακόμη φορά είναι αν οι δυνάμεις που παρέμειναν πιστές, εν μέσω διαψεύσεων, υποχωρήσεων και αποστασιών, στον επαναστατικό δρόμο θα μπορέσουν να παρέμβουν ουσιαστικά σε αυτές τις διεργασίες. Μέχρι τώρα, πάντως, οι εξελίξεις δείχνουν πως αστικές και αντιδραστικές δυνάμεις, άλλοτε μεταμφιεσμένες και άλλοτε όχι, διατηρούν ως έναν βαθμό επιρροή στην κίνηση των οργισμένων μαζών.

Γαλλία

Παραίτηση Μπαϊρού - Απεργίες και διαδηλώσεις για το νέο μνημόνιο! Με άγρια καταστολή απαντά ο Μακρόν!

Στις 8 Σεπτεμβρίου η Γαλλία «αποχαιρέτησε» ακόμα έναν πρωθυπουργό του Μακρόν. Στην ψηφοφορία για τον προϋπολογισμό δεν συγκεντρώθηκε η απαιτούμενη πλειοψηφία! Αυτήν τη φορά ήταν ο Μπαϊρού «η Ιφιγένεια» που θυσιάστηκε, για να περάσει το μνημονιακό πακέτο των 44 δις., αλλά όμως δεν τα κατάφερε! Η καταψήφιση του προϋπολογισμού ήταν σχεδόν βέβαιη, μέρες πριν, καθώς η αριστερή αντιπολίτευση αλλά και η ακροδεξιά τον καταψήφισαν.

Ο Μακρόν, όπως αναμενόταν, προχώρησε την επόμενη κιόλας μέρα στον διορισμό ενός νέου πρωθυπουργού. Αυτή τη φορά σειρά είχε ένας στενός συνεργάτης του, ο υπουργός Άμυνας, **Λεκορνί**. Μάλιστα, ο Λεκορνί διατήρησε και το χαρτοφυλάκιο του υπουργείου Άμυνας, (όπου θεωρείται ότι είχε πετυχημένη πορεία), θέλοντας να προχωρήσει ταυτόχρονα το νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα. Το **γαλλικό εξοπλιστικό πρόγραμμα**, μέρος του σχεδίου **RE-ARM EU**, κόστους αρκετών δις. ευρώ, εννοείται ότι δεν περιλαμβάνεται στις περικοπές που πρέπει να γίνουν για να μην «τιναχθεί στον αέρα» η οικονομία της Γαλλίας. Έχει δοθεί ειδική άδεια από την Κομισιόν, σε όλες τις χώρες, να υπερβούν το έλλειμμα του 3,5%, αν οι δαπάνες σχετίζονται με τις παραγγελίες των στρατιωτικών εξοπλισμών.

Η κίνηση του Μακρόν, με την άμεση αντικατάσταση του πρωθυπουργού, ήταν μια προσπάθεια να μην φανεί έντονα το πολιτικό πρόβλημα που ταλανίζει καιρό τώρα το σύστημα εξουσίας στη Γαλλία. Αντιμέτωπος με μια σειρά γεωπολιτικά αδιέξοδα, ο Μακρόν, δεν επιθυμεί επιπλέον προβλήματα με την οικονομική διαχείριση του χρέους! Όταν, μάλιστα, η Γαλλία βρίσκεται σε μια **γεωστρατηγική συγκύρια κρίση**, με ανοικτό το ζήτημα της Ουκρανίας και τις υπερατλαντικές πιέσεις να είναι συνεχείς! Παράλληλα, ήθελε να προλάβει και τις λαϊκές και κοινωνικές διαμαρτυρίες που είχαν ήδη εξαγγελθεί. Τα συνδικάτα πολύ πριν τις 8 Σεπτέμβρη είχαν προειδοποιήσει ότι αν κατατεθεί ο μνημονιακός προϋπολογισμός θα κατέλθουν σε απεργίες. Η καταψήφιση του Μπαϊρού και η παραίτηση του έβγαλε πολλούς Γάλλους την ίδια μέρα (8/9) στον δρόμο για πανηγυρισμούς! Την ίδια στιγμή, η αστυνομία έπαιρνε μέτρα τρομοκρατίας, με κινητοποίηση μεγάλου αριθμού δυνάμεων!

Η πρώτη κοινωνική αντίδραση στον νέο ελιγμό του Μακρόν ήρθε στις 10 Σεπτέμβρη.

Με σύνθημα το «**Bloquons Tout**», «**Ας μπλοκάρουμε τα πάντα!**», ένα διαδικτυακό κάλεσμα από τα τέλη Αυγούστου που καλούσε σε διαμαρτυρίες αποτέλεσε τη βάση για βγουν τη 10η Σεπτέμβρη χιλιάδες διαδηλωτές στον δρόμο και να διοργανωθούν κινητοποιήσεις (κύρια με μπλοκαρίσματα οδικών αρτηριών) στο Παρίσι και σε δεκάδες πόλεις σε όλη τη γαλλική επικράτεια.

Η μαζικότητα αυτών των κινητοποιήσεων, που αντιμετωπίστηκαν με αρκετή αστυνομική καταστολή και βία, καθώς μόνο στην περιοχή του Παρισιού έγιναν εκατοντάδες συλλήψεις, βασίστηκε στην οργή που κρυφοβράζει στη γαλλική κοινωνία, εξαιτίας της πολιτι-

κής λιτότητας που χρόνια τώρα πριονίζει δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών, ενώ τα είδη πρώτης ανάγκης και το κόστος ζωής συνεχώς ακριβαίνουν.

Οι περικοπές που περιλαμβάνονται στον νέο προϋπολογισμό έρχονται να προστεθούν σε όλα τα προηγούμενα μέτρα και απλά δεν γίνονται αποδεκτές από τους Γάλλους πολίτες! Μην ξεχνάμε και τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό, το οποίο πέρασε ο Μακρόν με πραξικόπημα.

Ακολουθεί μια σύντομη περιγραφή από στοιχεία στο διαδίκτυο:

«**Στην Καέν**, οι διαμαρτυρόμενοι άναψαν οδοφράγματα και αποσυναρμολόγησαν εμπόδια στον περιφερειακό δρόμο. Στη **Ρεν**, ένα λεωφορείο έπιασε φωτιά και αναπτύχθηκαν τεθωρακισμένα οχήματα. Στο **Παρίσι**, μαθητές λυκείου κάλυψαν την αστυνομία με σκουπίδια, τα μπλόκα πολλαπλασιάστηκαν γύρω από την πρωτεύουσα και στις κεντρικές λεωφόρους, ένα πλήθος προσπάθησε να εισβάλει στον σταθμό **Gare du Nord**. Στη **Βρέστη**, την **Τουλούζ**, το **Στρασβούργο**, τη **Λιλ** και τη **Λυών**, πραγματοποιήθηκαν πολυάριθμοι αποκλεισμοί παρά τα δακρυγόνα. Μεγάλες διαδηλώσεις στο **Μπορντό** και τη **Μασσαλία**. Ένας κυκλικός κόμβος αποκλείστηκε από ποδήλατα στο **Σαμπερί**, ένας σιδηροδρομικός σταθμός αποκλείστηκε στη **Βαλένς**... Παντού, τα **λύκεια έκλεισαν**, στα πανεπιστήμια πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις και αυτοσχέδιες δράσεις και χειρονομίες ανυπακοής».

Την Πέμπτη 18 Σεπτέμβρη είχαμε τις νέες απεργιακές κινητοποιήσεις από τα συνδικάτα σε πανεθνικό επίπε-

δο και όπως αναμενόταν η συμμετοχή ήταν μεγάλη.

Ήδη ο Λεκορνί έκανε την πρώτη κίνηση εξευμενισμού των Γάλλων εργαζομένων, εξαγγέλλοντας πως δεν θα καταργήσει τις 2 εθνικές αργίες, που ο προκάτοχός του, Μπαϊρού, είχε σαν σημαία! Παράλληλα, ανακοίνωσε πως είναι έτοιμος να συζητήσει με την αριστερά νέα μέτρα, που θα μοιράζουν τα βάρη της λιτότητας πιο δίκαια! Ξεκαθάρισε, όμως, πως αποκλείεται το **ενδεχόμενο νέας διαβούλευσης για τις συντάξεις!** Από την άλλη, επισήμανε πως η συζήτηση για φορολόγηση των βιομηχάνων και του μεγάλου κεφαλαίου είναι πιθανό να αποθαρρύνει τις επενδύσεις, άρα και την προσφορά θέσεων εργασίας!

Ακολουθούν τελευταίες αναφορές για την απεργία της 18ης Σεπτέμβρη.

Πάνω από 1 εκατομμύριο διαδηλωτές αναφέρουν τα ΜΜΕ, περισσότερους και από τις κινητοποιήσεις του 2023 για το συνταξιοδοτικό που θεωρήθηκαν ιστορικές.

- Η **συνδικαλιστική ένωση Sud-Rail** (υπόγεια τρένα) έχει εξαγγείλει «γενική απεργία», με αποτέλεσμα να αναμένονται ακυρώσεις χιλιάδων δρομολογίων της SNCF. Στην ευρύτερη περιοχή του Παρισιού, τα RER και Transilien κινούνται με περιορισμένα δρομολόγια, ενώ και τα τρένα υψηλής ταχύτητας προβλέπεται να υποστούν σημαντικές καθυστερήσεις. Κλειστοί είναι και πολλοί σταθμοί του μετρό.

- Απεργούν **μαζί** οι εκπαιδευτικοί και **πολλά σχολεία είναι κλειστά**, ενώ αλλά έχουν αποκλειστεί ή καταληφθεί

από τους μαθητές.

- Η **SNCTA** (ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας) αποφάσισε να **αναστείλει το κάλεσμα για απεργία** που είχε προγραμματιστεί για τις 18 Σεπτεμβρίου στα αεροδρόμια. Ωστόσο, η προκήρυξη **αναβλήθηκε για τις 7, 8 και 9 Οκτωβρίου 2025**. Αλλά τα μικρότερα συνδικάτα διατηρούν την κινητοποίησή τους για αυτή την ημέρα εθνικής απεργίας.

- Πολλά **φαρμακεία είναι κλειστά** στο πλαίσιο της απεργίας, ενώ είναι πιθανό η απεργία των φαρμακοποιών να συνεχιστεί τις επόμενες μέρες!

- Μεγάλη είναι και η **συμμετοχή των υγειονομικών στην απεργία**, καθώς η υγεία είναι από τις κοινωνικές παροχές που πλήττονται εδώ και χρόνια, με περικοπές κονδυλίων και συγχωνεύσεις νοσοκομείων!

- Ο **περιφερειακός δρόμος του Παρισιού** και οι κύριοι αυτοκινητόδρομοι στην περιοχή **Île-de-France** (ευρύτερη περιφέρεια του Παρισιού) έχουν διακοπεί σήμερα (18/9) κατά διαστήματα. Τα συνδικάτα και το κίνημα «**Bloquons tout**» («**Ας μπλοκάρουμε τα πάντα**») έχουν κάνει αποκλεισμούς στο πλαίσιο της διακλαδικής απεργιακής κινητοποίησης!

- Τέλος, **μαζική είναι και αστυνομική παρουσία**, καθώς έχουν κινητοποιηθεί δεκάδες χιλιάδες αστυνομικοί, που τρομοκρατούν και συλλαμβάνουν διαδηλωτές και απεργούς.

Κλείνουμε αυτή την αναφορά με αισιοδοξία, βλέποντας τις **φωτογραφίες των μαθητών έξω από τα κλειστά σχολεία** και δίπλα τους τις **παλαιστινιακές σημαίες!**

Από παντού αναδύεται η οσμή του πολέμου!

Με όλο και πιο επικίνδυνο τρόπο εξελίσσονται τα πράγματα στην παγκόσμια σκηνή και η οσμή του πολέμου αναδύεται πιο έντονη από ποτέ.

Δεν πείθουν κανέναν οι διαβεβαιώσεις Τραμπ ότι «εργάζεται για την ειρήνη». Όπως δεν πείθουν κανέναν οι επανειλημμένες αναφορές του στους έξι-εφτά (και βάλλε) πολέμους που δήθεν έχει σταματήσει κατά τη διάρκεια της θητείας του. Και πώς θα μπορούσαν να πείσουν τέτοιου είδους δηλώσεις όταν οι κινήσεις των ΗΠΑ αποδεικνύουν το ακριβώς αντίθετο.

Όταν συνεχίζεται ο εξοπλισμός του καθεστώτος Ζελένσκι.

Όταν στηρίζεται ανοιχτά η γενοκτονική δράση των σιωνιστών του Ισραήλ σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού. (Ένα ακόμη βέτο –το έκτο στη σειρά– άσκησαν οι ΗΠΑ σε σχέδιο ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ που ζητούσε την άμεση, άνευ όρων και οριστική κατάπαυση πυρός στη Γάζα, και απαιτούσε επίσης από το Ισραήλ να άρει όλους τους περιορισμούς στην παράδοση ανθρωπιστικής βοήθειας.)

Όταν οι ΗΠΑ απαίτησαν και πέτυχαν από τις χώρες του ΝΑΤΟ την αύξηση των πολεμικών-εξοπλιστικών δαπανών στο 5% του ΑΕΠ έως το 2035.

Όταν πυροδοτούν ξανά την ένταση στη Λατινική Αμερική, αυτή τη φορά σε βάρος της Βενεζουέλας.

Όταν αναβαθμίζουν τη στρατιωτική τους παρουσία σε μια σειρά περιοχές του πλανήτη και ενισχύουν τις στρατιωτικές βάσεις τους. Είναι ενδεικτικό ότι ο Τραμπ δήλωσε πως οι ΗΠΑ επιδιώκουν την επιστροφή τους στην βάση του Μπαγκράμ στο Αφγανιστάν!

Όπως δεν πείθουν κανέναν πλέον (ούτε και τον ίδιο) οι διαβεβαιώσεις Τραμπ –που κατάντησαν ανέκδοτο– ότι θα σταματήσει σύντομα τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Η πολεμική τροχιά στην οποία έχουν μπει οι εξελίξεις παγκόσμια δεν είναι προσωπική υπόθεση. Δεν τροποποιείται με βάση προσωπικές επιλογές. Υπαγορεύεται από τα αδιέξοδα του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος. Από την κρίση του, που όλο βαθιάνει και σε όλα τα επίπεδα, και την ανάδειξη του ζητήματος της αναδιανομής του κόσμου. Από τις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές, που τροφοδοτούνται από την κρίση και, με τη σειρά τους, την ανατροφοδοτούν. Από τη σχετική αποδυνάμωση των ΗΠΑ και την αμφισβήτηση της ηγεμονίας τους.

Η πρόσφατη ένταση που προκλήθηκε από την παρουσία ρωσικών ντρόουν στον εναέριο χώρο της Πολωνίας και της Ρουμανίας –και ανεξάρτητα από τη βαρύτητα που έδωσαν οι διάφορες πλευρές– είναι χαρακτηριστική των πολεμικών κινδύνων που εγκυμονεί για

Οι πολεμικές συγκρούσεις και το βάρβαρο αιματοκύλισμα των λαών είναι πλέον πρωτοσέλιδο. Ο πόλεμος –και μάλιστα στην πιο ακραία του μορφή, στην γενικευμένη πυρηνική σύγκρουση– είναι πλέον στα χείλη όλων των αστών αναλυτών.

τους λαούς το μέτωπο της Ουκρανίας. Μέτωπο το οποίο συνεχίζει να δίνει εκατόμβες νεκρών και το οποίο οξύνεται ασταμάτητα. Εκατοντάδες ντρόουν εκτοξεύονται εκατέρωθεν. Το Κίεβο έχει γίνει μόνιμος στόχος των Ρώσων, ενώ και οι Ουκρανοί –στηριγμένοι από ΗΠΑ και Ευρώπη– βάζουν στόχους βαθιά στο εσωτερικό της Ρωσίας.

Οι πολεμικές συγκρούσεις και το βάρβαρο αιματοκύλισμα των λαών είναι πλέον πρωτοσέλιδο. Ο πόλεμος –και μάλιστα στην πιο ακραία του μορφή, στην γενικευμένη πυρηνική σύγκρουση– είναι πλέον στα χείλη όλων των αστών αναλυτών. Όσο κι αν προσπαθούν να ξερκίσουν το κακό, όσο κι αν προσπαθούν να ανιχνεύσουν διεξόδους, αδυνατούν. Οι προσπάθειες για διαπραγματεύσεις στην Ουκρανία αναδεικνύουν διαρκώς το μέγεθος του αδιεξόδου και το βάθος των αντιθέσεων. Ακόμη και οι πλέον αισιόδοξοι δι-απιστώνουν πια ότι ακόμη κι αν υπάρξει κάποιου είδους συμφωνία θα είναι εύθραυστη και προσωρινή. Στη Μέση Ανατολή η ένταση παροξύνεται και το ενδεχόμενο διπλωματικής «λήψης» τινάχτηκε κυριολεκτικά στον αέρα, με τον βομβαρδισμό του Ισραήλ στην Ντόχα του Κατάρ. Μια κίνηση που συνοδεύτηκε από ευθείες απειλές των Ισραηλινών

και προς άλλες χώρες (όπως η Αίγυπτος και η Τουρκία, με το πρόσχημα της υπό-θαλψης στελεχών της Χαμάς) και που κινδυνεύει να βάλλει φωτιά σε όλη την περιοχή της Μέσης Ανατολής. Και φυσικά, μια κίνηση που συμβαδίζει πλήρως με την ευρύτερη προκλητική πολιτική του «μεγάλου αφεντικού», των ΗΠΑ.

Άμεση είναι η αντανάκλαση των αδιεξόδων των ιμπεριαλιστών και στο εσωτερικό των χωρών τους. Στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, στην καρδιά του σύγχρονου καπιταλισμού, τα φαινόμενα της κρίσης εκδηλώνονται σε όλα τα επίπεδα. Οι αστικοί πολιτικοί σχηματισμοί αδυνατούν να συγκροτήσουν συμπαγείς κυβερνητικές λύσεις. Στη Γαλλία και στην Αγγλία ο ένας πρωθυπουργός διαδέχεται τον άλλο. Στη Γερμανία η κυβέρνηση Μερτς βρίσκεται αντιμέτωπη με την οικονομική κρίση (χιλιάδες απολύσεις στην αυτοκινητοβιομηχανία, νέα μέτρα λιτότητας ενόψει), αλλά και την αδυναμία της Γερμανίας να ανταγωνιστεί στρατιωτικά τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστές, ενώ οι φασίστες του AfD παίρνουν συνεχώς κεφάλι (όπως και το κόμμα της Λεπέν στη Γαλλία). Στις δε ΗΠΑ, το εμφυλιοπολεμικό κλίμα κλιμακώνεται διαρκώς και με ακραίες μορφές.

Κανείς δεν μπορεί να μείνει έξω από την πολεμική προετοιμασία, αλλά και κανείς δεν μπορεί να διασφαλίσει τους όρους με τους οποίους θα μπει στον επερχόμενο πόλεμο. Όμως για όλους τους είναι απαραίτητη η υποταγή των εργαζόμενων και λαϊκών μαζών, η επίθεση στα λαϊκά και εργατικά δικαιώματα. Επίθεση με σαρωτικά χαρακτηριστικά και δραματικές συνέπειες. Επίθεση που εκμεταλλεύεται και θέλει να διευρύνει την αποσυγκρότηση της εργατικής τάξης. Επίθεση που εκμεταλλεύεται την πολιτική και ιδεολογική κυριαρχία των δυνάμεων του συστήματος. Που παραδίδει μαθήματα «πολεμικής προετοιμασίας» και υποταγής στα σχολεία. Που φοράει ξανά την ξεφτισμένη μάσκα της «δημοκρατικής» Δύσης.

Επίθεση η οποία, όμως, βρίσκει απέναντί της μαζικούς αγώνες, εκφράσεις της συσσωρευμένης οργής και της απροθυμίας των λαών να γίνουν βορά στα αδηφάγα σχέδια των κυρίαρχων. Από τη Γαλλία και τη Βρετανία μέχρι την Ελλάδα, και από την Αργεντινή μέχρι το Νεπάλ, οι μάζες –και με ιδιαίτερη την παρουσία της νεολαίας– βγαίνουν στους δρόμους, αντιστέκονται και διεκδικούν, εντείνοντας τις δυσκολίες και τα πολιτικά αδιέξοδα των αστικών τάξεων. Αγώνες που συναντιούνται με τα κύματα αλληλεγγύης στον λαό της Παλαιστίνης. Αγώνες που μεγαλώνουν τα πολιτικά προβλήματα των αστικών τάξεων.

Αγώνες που, όμως, αναζητούν τη δική τους πολιτική διέξοδο και που αναδεικνύουν περισσότερο από ποτέ την έλλειψη του επαναστατικού πολιτικού υποκειμένου. Που θα θέτει το καθήκον της συγκρότησης αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Που θα αναδεικνύει τις ευθύνες όλων των ιμπεριαλιστών και δεν θα τρέφει αυταπάτες για τον ρόλο τους. Και που θα παραδίδει τα δικά του «μαθήματα»: μαθήματα συλλογικής αντίστασης και πάλης, για την ανατροπή της επερχόμενης βαρβαρότητας.

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονόκοσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Υπέρ «ορατών τε και... αοράτων» εργαζόμενων της τεχνητής νοημοσύνης

Ο Σεργκέι Μπριν, συνιδρυτής της Google

Την άνοιξη του 2024, όπως αναφέρει ο Guardian, η Ρέιτσελ Σόγιερ, τεχνική συγγραφέας από το Τέξας, έλαβε ένα μήνυμα στο LinkedIn για θέση «αναλύτριας κειμένων», περιμένοντας δουλειά σχετική με δημιουργία περιεχομένου· όμως, από την πρώτη ημέρα ανακάλυψε ότι ο ρόλος της ήταν να αξιολογεί και να μετριάξει περιεχόμενο παραγόμενο από την **τεχνητή νοημοσύνη** της Google. Σύντομα κατάλαβε ότι το αντικείμενό της ήταν ακραίο σεξιστικά και με βίαιο περιεχόμενο.

«Σοκαρίστηκα που η δουλειά μου περιλάμβανε την ενασχόληση με τόσο δυσάρεστο περιεχόμενο», δήλωσε στον Guardian η Σόγιερ, η οποία εργάζεται ως «γενική αξιολογήτρια» για τα προϊόντα τεχνητής νοημοσύνης της Google από το Μάρτιο του 2024. «Όχι μόνο επειδή δεν μου δόθηκε καμία προειδοποίηση και δεν μου ζητήθηκε ποτέ να υπογράψω καμία φόρμα συγκατάθεσης κατά την πρόσληψη, αλλά επειδή ούτε ο τίτλος της θέσης ούτε η περιγραφή της ανέφεραν ποτέ την εποπτεία περιεχομένου».

Η πίεση να ολοκληρώνει δεκάδες από αυτές τις εργασίες κάθε μέρα, η καθημία μέσα σε 10 λεπτά, **έχει οδηγήσει τη Σόγιερ σε κύκλους άγχους και κρίσεις πανικού, όπως λέει - χωρίς ψυχολογική υποστήριξη από τον εργοδότη της.**

Η Σόγιερ είναι μία από τις χιλιάδες εργαζόμενους που προσλαμβάνονται μέσω της ιαπωνικής εταιρείας Hitachi GlobalLogic για να αξιολογούν το περιεχόμενο των προϊόντων AI της Google, όπως το Gemini και τα AI Overviews στις αναζητήσεις. Αντίστοιχα συμβόλαια η Google έχει και με την Accenture και στο παρελθόν με την Appen.

Καθώς η Google προσπαθεί να καλύψει το χαμένο έδαφος στον ανταγωνισμό με την OpenAI, οι αξιολογητές είναι αυτοί που εξασφαλίζουν ότι οι απαντήσεις των chatbot είναι σωστές και «ασφαλείς» για το χρήστη. Παρά την τεράστια συμβολή τους, οι εργαζόμενοι αυτοί παραμένουν αθέατοι και υποαξιωματικοί.

«Η τεχνητή νοημοσύνη δεν είναι μαγεία· είναι μια πυραμίδα ανθρώπινης εργασίας», λέει ο ερευνητής Άντιο Ντίνικα από το Ινστιτούτο DI Research στη Βρέμν. «Οι αξιολογητές είναι το μεσαίο σκαλί: αόρατοι, απαραίτητοι, αλλά αναλώσιμοι».

Στην GlobalLogic οι αμοιβές ξεκινούν από 16 δολάρια την ώρα για «γενικούς αξιολογητές» και 21 για «super raters». Ωστόσο, οι εργαζόμενοι περιγράφουν έντονες πιέσεις χρόνου, ασαφείς οδηγίες και συνεχή αλλαγή πολιτικών. Πολλοί καταλήγουν σε άγχος, πανικούς και αμφισβήτηση της αξιοπιστίας του ίδιου του προϊόντος. Παράλληλα, καταγγέλλουν χαλάρωση των κανόνων ασφάλειας: από το 2024 επιτρέπεται πλέον στα μοντέλα να επαναλαμβάνουν ρατσιστικούς όρους, σεξιστικά σχόλια ή πορνογραφικό υλικό αν αυτά εισαχθούν από το χρήστη.

Οι συχνές απολύσεις, η έλλειψη διαφάνειας και η αίσθηση ότι «χτίζουν» προϊόντα επικίνδυνα για το κοινό έχουν οδηγήσει πολλούς να μην εμπιστεύονται πλέον ούτε οι ίδιοι την τεχνητή νοημοσύνη. «Το AI πωλείται σαν μαγεία - γι' αυτό και το σύμβολο με τη λάμψη δίπλα στις απαντήσεις», λέει η Σόγιερ. «Αλλά δεν είναι. Χτίζεται στις πλάτες εξαντλημένων και κακοπληρωμένων ανθρώπων». Αυτές τις πληροφορίες τις άντλησε από την αγγλόφωνη

έκδοση του Guardian το κάθε άλλο παρά αντισυστημικό Athens Voice.

Είναι πολύ πρόσφατη η απαίτηση του συνιδρυτή της Google να εργάζονται οι εργαζόμενοι 60 ώρες την εβδομάδα προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο ανταγωνισμός από το OPEN AI και όχι μόνο. Σε εσωτερικό σημείωμα που «διέρρευσε», ο Μπριν χαρακτήρισε τις 60 ώρες **«ιδανικό επίπεδο παραγωγικότητας»**. Όπως αναφέρει το cronista.com, η πρόταση αυτή ισοδυναμεί με 12ωρη εργασία από Δευτέρα έως Παρασκευή ή με εργασία επτά ημέρες την εβδομάδα, αφήνοντας ελάχιστο χρόνο για προσωπική ζωή. Επιπλέον, κατηγορήσε όσους εργάζονται λιγότερο ως «ανεπαρκείς και αποθαρρυντικούς».

Αποδεικνύεται ότι η ζωντανή εργασία, η εργατική ή εργασιακή δύναμη, έχει ένα πολύ μεγάλο «ατού»: Εξακολουθεί να μπορεί να «υποτιμάται» όταν οι περιστάσεις της διευρυμένης συσσώρευσης κεφαλαίων το απαιτούν. Εξάλλου, όλα τα τεχνικά επιτεύγματα, αυτά τουλάχιστον που μπορούν να εφαρμοστούν στην παραγωγή, είναι πάλι προϊόντα αυτής της εργασιακής δύναμης που μπορεί να έχει όλο και πιο διευρυμένα όρια υποτίμησης και εκμετάλλευσης.

Μία άλλη έρευνα που κινείται παράλληλα αυτών των προβληματισμών δείχνει να επιβεβαιώνει αυτή την αλήθεια και στατιστικά: «Η έρευνα εκτιμά ότι μόνο το 23% των εργαζομένων, μετρημένο σε όρους μισθών σε δολάρια, θα μπορούσε να αντικατασταθεί αποτελεσματικά. Σε άλλες περιπτώσεις, επειδή η οπτική αναγνώριση με τη βοήθεια AI είναι ακριβή στην εγκατάσταση και τη λειτουργία, οι άνθρωποι έκαναν τη δουλειά πιο οικονομικά».

Στο ίδιο άρθρο στο in.gr, που φέρει τον άκρως ενδιαφέροντα τίτλο «Τεχνητή νοημοσύνη και όμως οι υπάλληλοι παραμένουν φθηνότεροι ως υπάλληλοι», διατυπώθηκε από το Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης το γενικό συμπέρασμα ότι η τεχνητή νοημοσύνη δεν μπορεί να αντικαταστήσει την πλειονότητα των υφιστάμενων σήμερα θέσεων εργασίας με οικονομικά αποδοτικούς όρους σε μελέτη που πραγματοποίησε σε αμερικάνικες βιομηχανικές επιχειρήσεις. Η μελέτη χρηματοδοτήθηκε από το MIT-IBM Watson AI Lab και χρησιμοποίησε διαδικτυακές έρευνες για τη συλλογή

Το κεφάλαιο φαίνεται να είναι αυτοπαγιδευμένο σε αυτή την αντίφαση που αφορά τις «τεχνολογικές καινοτομίες», οπότε η διέξοδός του δεν μπορεί να είναι παρά η ένταση της εκμετάλλευσης της ζωντανής εργατικής δύναμης.

δεδομένων για περίπου 1.000 οπτικά υποβοηθούμενες εργασίες σε 800 επαγγέλματα.

Οπωσδήποτε, τομείς όπως η υγεία, το λιανικό εμπόριο, οι μεταφορές και η αποθήκευση κατέδειξαν μία εμφανή διαφορά στη σχέση κόστους-οφέλους από τη χρήση ρομπότ και οθονών σε σχέση με τις «ζωντανές» θέσεις εργασίας που «εξοικονομούνται», όμως στους τομείς των κατασκευών, των ακινήτων και ενός μεγάλου μέρους της μεταποίησης και της εξαγωγής πρώτων υλών η αυτοματοποίηση θα είναι πολύ μικρότερη. Κι αυτό γιατί «η εξοικονόμηση χρόνου και μισθών από την εφαρμογή καμερών και ενός συστήματος τεχνητής νοημοσύνης απέχει ακόμα πολύ από το κόστος μιας τέτοιας τεχνολογικής αναβάθμισης». Ακριβώς γιατί η εργατική δύναμη είναι πολύ φτηνή στην -να το πούμε- άμεση, ζωντανή χρήση της συγκρινόμενη με την εργατική δύναμη που ενσωματώνεται στις μηχανές αν δεν διανυθούν τουλάχιστον κάποιες κύκλοι χρήσης αυτής της αξίας στην παραγωγή, περάσματός της στην κατανάλωση εκ νέου κ.λπ. Με κριτήριο την ταχύτητα που γίνεται αυτό το πέρασμα ή τα περάσματα που οι αστοί αποκαλούν «απόσβεση», μπορεί να φτηνύνουν οι τεχνικές καινοτομίες σε βάθος χρόνου. Αλλά επειδή μας ενδιαφέρει η αξία που παράγεται στον παρόντα χρόνο, έχει σημασία τι γίνεται σήμερα!

Μην ξεχνάμε πως κριτήριο εφαρμογής από το κεφάλαιο της τεχνολογικής καινοτομίας (κάθε είδους) είναι όχι τόσο αν εξοικονομεί θέσεις εργασίας (αυτό αποτελεί το φαινόμενο και όχι την ουσία, αν και υποστηρίζεται ως τέτοιο) αλλά κατά πόσο μειώνει το λεγόμενο «κόστος εργασίας» και τους χρόνους πραγμάτωσης και συσσώρευσης. Να το πούμε πιο μαρξιστικά (και εν τέλει και πιο... απλά), αν και σε ποια επίπεδα ρίχνει την τιμή της εργατικής δύναμης για να αυξήσει το μέρος της εργασιακής αξίας που πηγαίνει ως υπεραξία στον καπιταλιστή και που μπορεί να εισπραχτεί ως τέτοιο.

Το κεφάλαιο φαίνεται να είναι αυτοπαγιδευμένο σε αυτή την αντίφαση που αφορά τις «τεχνολογικές καινοτομίες», οπότε η διέξοδός του δεν μπορεί να είναι παρά η ένταση της εκμετάλλευσης της ζωντανής εργατικής δύναμης. Μάλιστα, αν και δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι σε κάποια επίπεδα η AI θα καταργήσει θέσεις εργασίας, ο προβληματισμός (από τα ίδια τα αστικά επιτελεία) φαίνεται να επικεντρώνεται στο πόσο θα επιδεινωθούν οι όροι εκμετάλλευσης με αναφορά την AI. Ο συνιδρυτής της Google φαίνεται να έπιασε το νόημα...

Μπιενάλε της Γάζας

Μια καλλιτεχνική προσέγγιση πολύ αναγκαία στις μέρες μας

Μπορεί το φαγητό στη Γάζα να είναι σπάνιο σαν χρυσός (και τόσο να κοστίζει). Μπορεί οι ανθρώπινες ζωές να χάνονται η μία μετά την άλλη (με απόσταση παρά λεπτών) από τις σιωνιστικές βόμβες. Μπορεί τα κτίρια, τα νοσοκομεία, τα σχολεία, οι χώροι λατρείας να θάβουν μέσα τα συντρίμια τους τον ίδιο τον πολιτισμό των Παλαιστινίων. Όμως η Παλαιστίνη έχει αποδείξει εδώ και έναν αιώνα, πολύ πριν τη Νάκμπα, ήδη από τα πρώτα κύματα του εποίκισμού, ότι διατηρεί μια ταυτότητα τέτοια, που, είτε στη διασπορά, είτε στη γη των ελαιόδεντρων και πορτοκαλιών, αντέχει στον χρόνο. Και στις βόμβες ανά λεπτό, που με κάθε ευκαιρία το Ισραήλ εξαπολύει στο ματωμένο σώμα της.

Απόδειξη αυτού, μία από τις πολλές τέλος πάντων, είναι η έκθεση «Στη ζώνη του πυρός. Θαύματα μέσα στα ερείπια — Μπιενάλε της Γάζας». Πρόκειται για μια «αποκεντρωμένη παγκόσμια έκθεση», δηλαδή μια έκθεση που λαμβάνει χώρα σε 14 σημεία της γης, παρουσιάζοντας έργα Γαζάνων του εξωτερικού αλλά και της Γάζας, που ζουν και εργάζονται κάτω από το καθημερινό σφυροκόπημα των όπλων.

Το Περίπτερο της Ελλάδας άνοιξε τις πόρτες του την Πέμπτη, 18 Σεπτέμβρη με τα εγκαίνια στις 7:30 μμ και θα διαρκέσει ως τις 4 Νοέμβρη. Θα λειτουργεί Τετάρτες ως και Κυριακές, από τις 6 μμ ως τις 9 μμ, στην οδό Βελβενδού 39, στην Κυψέλη.

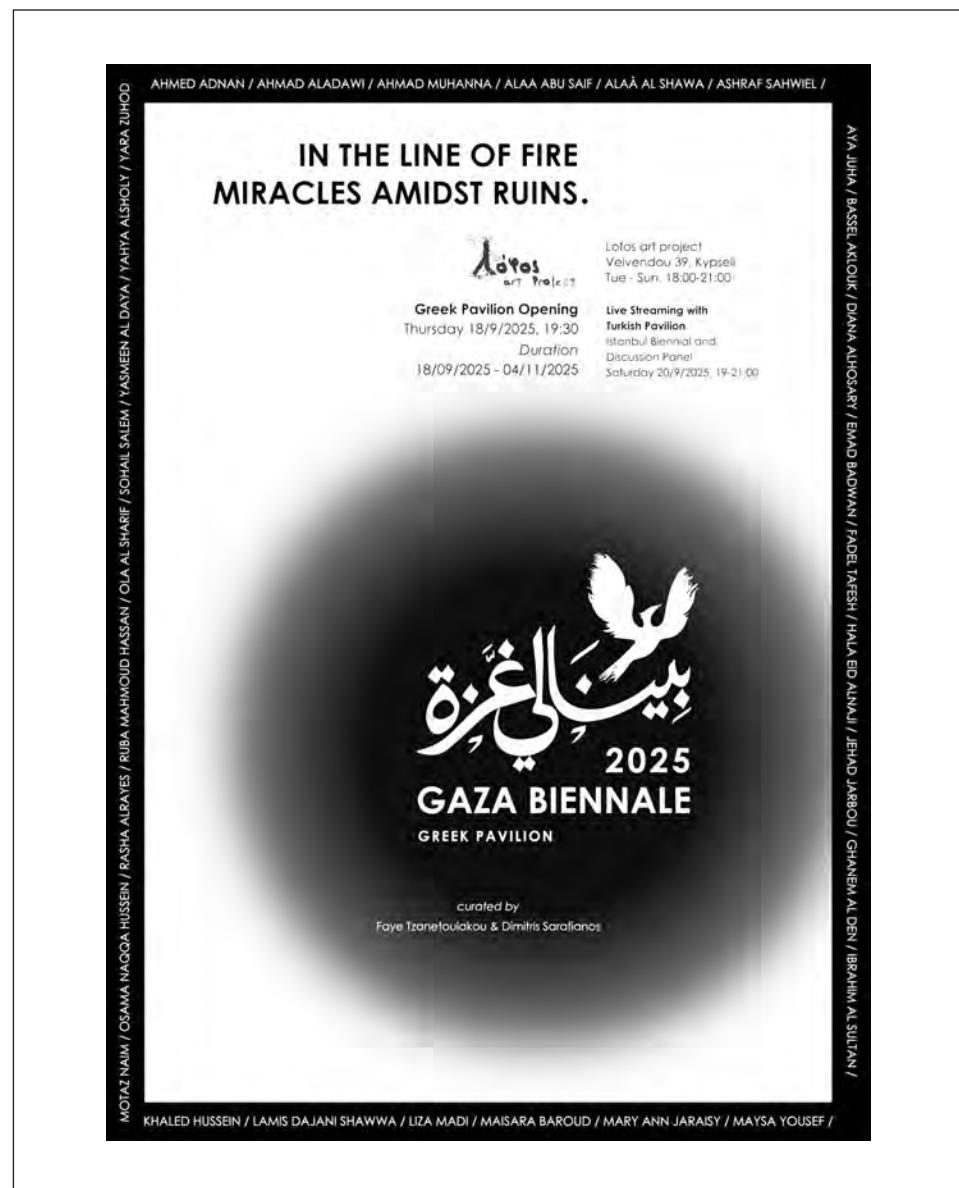
Απόψε, μάλιστα, στις 7μμ θα υπάρξει συζήτηση με παρουσία καλλιτεχνών που συμμετέχουν στην έκθεση και ταυτόχρονη σύνδεση με το Περίπτερο της Τουρκίας στην Κωνσταντινούπολη. Είναι ακόμα μία απόδειξη πως οι λαοί, όχι μόνο στις δύο πλευρές του Αιγαίου, αλλά και

παγκόσμια, δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν, μόνο να κερδίσουν την ελευθερία τους από τον ιμπεριαλισμό και τους κατά τόπους υπασπιστές του.

Με μια ματιά και μόνο στα εκτιθέμενα έργα, αντιλαμβάνεται κανείς ότι πρόκειται για έργα επηρεασμένα από την παγκόσμια τέχνη, έργα σύγχρονα στη μορφή και το περιεχόμενο, απόδειξη πως η ζωή συνεχίζεται στα χαλάσματα, όσο συνεχίζεται και η αντίσταση στη σιωνιστική κατοχή, κι έτσι και η τέχνη συνεχίζει την αλληλεπίδρασή της με τα διεθνή ρεύματα, συνεχίζει να συνομιλεί με τον υπόλοιπο κόσμο.

Η Παλαιστίνη δεν διατηρεί μόνο το δικαίωμα στην ύπαρξη και την ελευθερία. Διατηρεί το δικαίωμα επίσης στην καλλιτεχνική έκφραση, στοιχείο διαλεκτικά συνδεδεμένο με την ίδια της την ύπαρξη, αλλά και με τον αγώνα που της εξασφαλίζει όλα αυτά. Είναι το συλλογικό και ιστορικό τραύμα, είναι η εθνική της ταυτότητα, είναι η καθημερινή επιβίωση, είναι η αντίσταση που ανθίζει μέσα στα χαλάσματα, είναι η απώλεια αγαπημένων που έχει «μαγειρέψει» την έκφρασή της. Κι ακριβώς επειδή αποτελεί βίωμα πολλών άλλων λαών διεθνώς, με την ανάλογη δοσολογία, φυσικά, κάνει την τέχνη της παγκόσμια και τον αγώνα της στοιχείο φιλίας και αλληλεγγύης με τους λαούς όλου του κόσμου.

Το άπλωμα της παλαιστινιακής τέχνης σε όλο τον κόσμο είναι ρήγμα στα τείχη που περισφίγγουν τη Γάζα και σαθρά θεμέλια στα κτίρια των εποίκιστών σε όλη την ιστορική της γη. Δεν είναι τυχαίο, παρά τις πολυάριθμες εκδόσεις βιβλίων στη χώρα μας εδώ και δεκαετίες, ότι τόσο η έκθεση αυτή, όσο και η παλαιστινιακή μουσική του σήμερα, αλλά και το πλήθος των νέων εκδόσεων απο-

κτούν νέο ενδιαφέρον από τον κόσμο. Λαμβάνουν, άλλωστε, χώρα σε μια περίοδο που διδάσκει σε όλη την ανθρω-

πότητα πώς κατακτιέται η ελευθερία από την κατοχή.

Η Ομάδα Αλήθειας στην υπηρεσία του σύγχρονου αντικομμουνισμού

«**Τ**α εγκλήματα της αριστεράς στην Ελλάδα» είναι το θέμα ενός από τα τελευταία βίντεο της Ομάδας Αλληθειας της ΝΔ. Με τίτλο που δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από ακροδεξιά-φασιστικά άρθρα, οι δύο πρωταγωνιστές της Ο.Α. μέσα σε πέντε λεπτά συνοψίζουν όλη την αντικομμουνιστική υστερία και ιστορική διαστρέβλωση και αντιστροφή των φασιστών, που βασίστηκαν βέβαια σε όλη τη «φιλολογία» της μετεμ-

φυλιακής κυρίαρχης ιδεολογίας.

Απ' όλα έχει ο μπαξές: «*Το προδοτικό ΚΚΕ που ήθελε ανεξάρτητη Μακεδονία-Θράκη*» και που πάλευε για εθνική αποκατάσταση των Σλαβομακεδόνων. Αποκατάσταση που ήρθε, σύμφωνα με την Ο.Α., με τη Συμφωνία των Πρεσπών το 2019, επί ΣΥΡΙΖΑ. «*Το ΚΚΕ δεν ήταν ελληνικό, αλλά διεθνιστικό*» (προδοσία για την Ο.Α.), επειδή ήταν ενάντια στη μικρασιατική εκστρατεία. Την τιμητική τους έχουν

όλες οι μοναρχοφασιστικές μπουρδες για την περίοδο της αντίστασης και του εμφυλίου, που αναπαράγονται μέχρι σήμερα: Οι «σφαγές από τους κομμουνιστές», τα κονσερβοκούτια, η κόκκινη τρομοκρατία, οι «δολοφονίες αγωνιστών-πατριωτών από το ΚΚΕ», η «σφαγή αθώων αμάχων του Μετλιγιά», το «παιδομάζωμα του ΔΣΕ» και άλλα φαιδρά. Φυσικά, αφού βρήκαμε παπά, ας θάψουμε πέντε-έξι. Οπότε τη σειρά στη λασπολογία παίρνουν οι «κομμουνιστές και το ΑΚΕΛ στην Κύπρο που ήταν με τους Άγγλους» και η «17 Νοέμβρη» που «δείχνει τη συνέχεια της ακροαριστερής τρομοκρατίας στην Ελλάδα».

Η Ο.Α. σταχυολόγησε από όλες τις κρίσιμες περιόδους της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Αλλά κατά βάση όλες τις ιστορικές διαστροφές και παραχαράξεις που έκαναν οι φασίστες, το μοναρχοφασιστικό μετεμφυλιακό κράτος, οι κουντικοί, αλλά και οι σύγχρονοι απόγονοί τους.

Μάλλον δεν είναι τυχαίο ότι τα ιντερνετικά πρωτοπαλικάρα της ΝΔ αποφασίσαν να κάνουν αυτό το βίντεο. Διότι μετά το «τέλος της ιστορίας», μετά από τόσο αντικομμουνιστικό μελάνι που έχει κυθεί, τόσες ιστορικές παρα-

χάρες, θα αναρωτιόταν κανείς: Μα καλά, ο κομμουνισμός δεν πέθανε; Τι φοβάται σήμερα η Ο.Α.; Ξέρουν τίποτα που δεν ξέρουμε;

Πρόσφατα, έρευνα ανάμεσα σε Αμερικανούς(!!!) ηλικίας 18 29 ετών, έδειξε ότι το 62% έχει θετική γνώμη για το σοσιαλισμό. Απ' ό,τι φαίνεται, και ζει ο κομμουνισμός και τον φοβάται η Ο.Α., η ΝΔ και συνολικά το σύστημα.

Είναι τέτοια η επίθεση του συστήματος ενάντια στους λαούς παγκόσμια, που έχει παράξει και θα παράγει αντιστάσεις σε όλες τις μεριές του πλανήτη. Όταν μάλιστα τέτοιες μεγάλες κινητοποιήσεις ανά τον κόσμο ξεσπούνται ακόμα κι από τον Τραμπ ως ακροαριστερές, όταν και στην Ελλάδα οι μαζικές συγκεντρώσεις, όπως αυτές για τα Τέμπη, για την Παλαιστίνη και άλλες κατεβάζουν χιλιάδες μέχρι εκατομμύρια λαού στο δρόμο, είναι και ανοικτό το «ενδεχόμενο» συνάντησής τους με τους κομμουνιστές και με την επαναστατική αντίληψη. Αυτό είναι που φοβάται και ξορκίζει καθημερινά το σύστημα. Γι' αυτό και σπαταλάει τόνους μελάνι και «content» για τη λασπολόγηση και παραχάραξη των κομμουνιστικών ιδεών και την πάλη των λαών.

Ηράκλειο, Αύγουστος 1935

Μια απεργία που εξελίχθηκε σε εξέγερση

Ο Μεσοπόλεμος για την Ελλάδα είναι μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα περίοδος εξαιτίας κυρίως της ανόδου του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, με Ιδιώνυμο, δικτατορίες, ανελέητο κυνήγι πρωτοπόρων εργατών και κομμουνιστών, φυλακίσεις και εξορίες. Παράλληλα, η αστική τάξη προώθησε τη δημιουργία φασιστικών ομάδων που συμπληρώναν την επίσημη πολιτική κρατικής τρομοκρατίας. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις που ξεσπούσαν σε κάθε γωνιά της χώρας αντιμετωπίζονταν με υπέρμετρη βία και πρωτόγνωρη καταστολή, με αποτέλεσμα, σε πολλές περιπτώσεις, η εργατιά να θρηνεί νεκρούς. Μια τέτοια περίπτωση είναι και η απεργία των σταφιδεργατών του Ηρακλείου το 1935, που πνίγηκε στο αίμα.

Η δεκαετία του '30 σηματοδεύτηκε από συχνές εναλλαγές στις κυβερνήσεις και απανωτά πραξικοπήματα. Μετά το αποτυχημένο βενιζελικό πραξικόπημα της 1ης Μάρτη του 1935, ο Π. Τσαλδάρης προχώρησε σε εκκαθαρίσεις στο στράτευμα και τον κρατικό μηχανισμό, καταδικάζοντας σε φυλάκιση με αναστολή τους πολιτικούς του αντιπάλους (Παπαναστασίου, Καφαντάρης). Η αποχή του Βενιζέλου από τις εκλογές της 9ης Ιούνη έδωσε τη δυνατότητα στους Τσαλδάρη-Κονδύλη να πάρουν την εξουσία με ποσοστό 65%. Παρά τη φαινομενική παντοδυναμία της κυβέρνησης, το εργατικό και αγροτικό κίνημα συνέχισε να βγαίνει στο προσκήνιο, θέτοντας επιτακτικά το ζήτημα των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Η νέα κυβέρνηση αναγκάστηκε να καταφύγει πολλές φορές στην καταστολή, ανοίγοντας το δρόμο -μαζί με τις επόμενες κυβερνήσεις- στη δικτατορία του Μεταξά τον Αύγουστο του 1936.

Οι κινητοποιήσεις των σταφιδεργατών του Ηρακλείου ξεκίνησαν από τον Ιούλιο με δύο απεργίες που είχαν ως αιτήματα αυξήσεις στα μεροκάματα, την εφαρμογή ωραρίου και πλήρεις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Όταν οι σταφιδέμποροι και η κυβέρνηση αρνήθηκαν να τα ικανοποιήσουν, οι εργάτες κήρυξαν απεργία διαρκείας στις 4 Αυγούστου. Ταυτόχρονα, το Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου κήρυξε απεργία αλληλεγγύης την ίδια μέρα.

Ο «Ριζοσπάστης» (6/8/1935) εξηγεί: «Ιδιαίτερα οι σταφιδεργάτες και οι σταφιδεργάτριες ζούσαν μια φριχτή ζωή πείνας και σκλαβιάς. Δεκάδες φορές απευθύνθηκαν με ψηφίσματα και υπομνήματα στις αρχές. Κι όμως, ο επόπτης εργασίας, ο Νομάρχης, το υπουργείο, η κυβέρνηση δεν έδωσαν καμιά προσοχή».

Η συμμετοχή ήταν πολύ μεγάλη και η

απεργιακή συγκέντρωση ξεπέρασε τις 3 χιλιάδες. Με μια εντελώς απρόκλητη ενέργεια από τη μεριά των αρχών, ο νομάρχης μαζί με τον διοικητή της αστυνομίας επικεφαλής χωροφυλάκων και στρατού επιτέθηκαν με τους υποκόπωνους εργάτες την ώρα που γίνονταν οι ομιλίες των μελών του ΔΣ του Εργατικού Κέντρου με σκοπό να τους διαλύσουν.

Οι συγκεντρωμένοι απεργοί αντέδρασαν δυναμικά και οι συγκρούσεις γενικήθηκαν. Η οργή των εργατών ήταν τέτοια, που ανάγκασε τους χωροφυλάκες να τραπούν σε φυγή, αφήνοντας ακόμα και τα όπλα τους στο δρόμο.

Το βράδυ της ίδια μέρας, και ενώ οι εργάτες περίμεναν μετά από υπόσχεση του νομάρχη την αποδοχή των αιτημάτων τους, ο στρατός επιτέθηκε ξανά και μάλιστα αυτή τη φορά χρησιμοποίησε πολυβόλα.

«Ερρίφθησαν 10.000 πυροβολισμοί περίπου. Ολόκληρη η πόλη αναστατώθηκε. Ο κόσμος που βρισκόταν στην πλατεία πανικοβλήθηκε. Οι εργάτες διαλύθηκαν. Πολλές σφαίρες πέσανε και μέσα στα καταστήματα και στα καφενεία, όπως στο καφενείο Χανιωτάκη κι αλλού. Από τους πυροβολισμούς αυτούς τραυματίστηκαν 25 περίπου. Από αυτούς, τρεις ξεψύχησαν αργότερα. Πολλοί από τους τραυματίες ήταν ανήξεροι διαβάτες, όπως ο Πρεβελάκης, υπάλληλος της Εμπορικής Τράπεζας. Τους τραυματίες τους μάζευαν οι εργάτες, αλλά οι χωροφυλάκες τους κυνηγούσαν κι αυτούς. Ενώ το πλήθος διαλυόταν και έτρεχε προς την πλατεία Νικηφόρου Φωκά, καινούρια ομοβροντία πυροβολισμών ρίχτηκε από το αστυνομικό τμήμα» («Ριζοσπάστης» 9/8/1935).

«Οι πυροβολισμοί κατά του άοπλου εργατικού κόσμου και το άγριο ματοκύλισμα των απεργών προκάλεσαν το ξέσπασμα της αγανάκτησης του λαού του Ηρακλείου. Αμέσως άρχισαν να χτυπάν οι καμπάνες και στις συνοικίες και στους δρόμους άρχισαν να συγκροτούνται δια-

δηλώσεις διαμαρτυρίας. Παρά τις απεργιακές επιθέσεις των ένοπλων κρατικών οργάνων, οι εργάτες έγιναν κύριοι των δρόμων» («Ριζοσπάστης» 6/8/1935).

Η απεργία και οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν και την επόμενη μέρα (5/8/1935). Στο Ηράκλειο μεταφέρθηκε στρατός και από άλλες περιοχές της Κρήτης. Στη νέα συγκέντρωση των απεργών, που ήταν ακόμα μεγαλύτερη, οι στρατιώτες χρησιμοποίησαν και πάλι τα όπλα. Όμως, γρήγορα αποπλίστηκαν από τους εργάτες και τράπηκαν σε φυγή. Στήθηκαν οδοφράγματα και άρχισε πλέον κανονικός πόλεμος. Οι νεκροί πλέον είναι και από τις δύο πλευρές. Η κυβέρνηση πανικοβλήθηκε και αποφάσισε να διαλύσει με κάθε τρόπο τους εξεγερμένους εργάτες.

Ο «Ριζοσπάστης» (6/8/1935) αναφέρει χαρακτηριστικά: «Η κυβέρνηση απαντά στην απεργία των εργατών που διεκδικούν τα στοιχειώδη δικαιώματά τους με την αποστολή στρατού, δύο αντιτορπιλικών και ομήνους βομβαρδιστικών αεροπλάνων και με την κήρυξη στρατιωτικού νόμου. [...] Χθες στις 11 το πρωί έγινε στα γραφεία του Γενικού Επιτελείου Στρατού σύσκεψη [...] Κατά τη σύσκεψη αυτή ο υπουργός των εσωτερικών ανακοίνωσε ότι τα τηλεγραφήματα από το Ηράκλειο δείχνουν ότι η απεργία πήρε χαρακτήρα επαναστατικό».

Η κυβέρνηση έκανε λόγο για ένοπλη εξέγερση και κήρυξε στο Ηράκλειο στρατιωτικό νόμο. Η απόφαση να βομβαρδιστεί η πόλη με αεροπλάνα και πλοία ακυρώθηκε την τελευταία στιγμή, όταν τα πλοία «Υδρα» και «Σπέτσαι» βρίσκονταν ήδη κοντά στη Μήλο.

Όμως, τελικά ο στρατός, με τη βοήθεια ομάδων φασιστών που πυροβολούσαν από τις στέγες των κτηρίων, κατάφερε να επικρατήσει και να επιβάλει την «τάξη» και ένα κλίμα τρομοκρατίας με δεκάδες συλλήψεις πρωτοπόρων εργατών, οι οποίοι στάλθηκαν στην εξορία. Επίσημα ανακοινώθηκε ότι δολοφο-

«Ο λόγος του σ. Τορέζ αρχηγού του Κομμ. Κόμματος της Γαλλίας στο 7ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς».

Καβάλα στις 23 του Ιουλίου και το Ηράκλειο στις 4 του Αυγούστου Γενική απεργία εργατών, υπαλλήλων, όλων γενικά των εργαζομένων. Παράσταση των Εθν. ΛΑΤ ΤΩ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΩ, ΚΑΝΕΛΑΣ ΔΕΚ ΕΞΕΙ ΤΗ ΔΙΑΝΗΝ Ν' ΑΝΤΙΣΤΑΙΕΙ ΚΑΙ ΑΝ ΘΕΛΑΙΕΙ ΘΑ ΤΕΛΕΙΣΕΙ, Ο ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ ΘΑ ΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΣΤΑ ΣΚΕΛΑ ΚΑΙ ΘΑ ΕΣΑΘΑΝΙΣΕΙ.

Να τίς προτείνουμε μαζί στην κρίσιμη στιγμή αυτή. Μερικοί δ Κονδύλης να τακτοποιή γι' αυτό γι' αυτό φασίστες. Να δίνε φοβόμαστε! ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ ΕΚΛΕΤΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΦΩΝΕΣ ΤΟ ΣΥΝΗΜΜΑ ΜΑΣ ΘΑ ΤΟ ΕΠΙΜΑΛΛΑΒΟΥΝ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ!

Αισιό, δεν εκπαιδεύεται διαπονητό. Όταν θα πρέπει να μας τραβήξουν τα έξω και οι όπλα της τακτικής λυσισ. Όταν ταυμάσουμε αποστασιαστικά οι όπλα θα είναι ελαφινές. Και όσες κι αν είναι θα είναι χιλιάδες φορές περισσότερες από τις δυνάμεις στην Έλλαδα και η επιβολή του όπλου και οι μεθόδους μονοπολισμού. Η κατάσταση είναι πολύ κρίσιμη. Και στις γέφυρες της στήλης φαίνεται οι προετοιμασίες ήγαςες του λαού! Όσοις δεν κάνει σημαία το ελατήριο αυτό κολλη τον του θα πέσουν σαν πρόσδετες του λαού!

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ ΤΟΝ ΑΠΕΙΛΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΕΤΟΙΑ ΠΟΥ ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΔΕΝ ΠΙΘΩΡΙΖΕ ΔΕΙΤΑ ΤΑΡΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ.

Ας κρίνι την κατάσταση μπορεί να τον σώσει μόνο ο συνειδητός λαός να αναποδογείρει - διαπραγματευόμενος δύναμεις του φόβου. Η άμεση δημιουργία του παρταβλικού κέντρου του συνειδητού λαού είναι σήμερα η πρώτη και η τελευταία δουλειά. Το διακρίνουμε γι' αυτό με άλλους φράς. Αλλά ίσως θα είναι άσπ. Αυτό δεν θα μας εμποδίζει. Αλλά και μόνο μας. με κάποιον το κρητικό μας έθνοςταξιακό στο λαό ΣΕ ΣΥΝΑΓΕΜΟΙ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ!

νήθηκαν 7 εργάτες και δεκάδες τραυματίστηκαν. Πιθανό, όμως, οι νεκροί εργάτες να είναι περισσότεροι, αφού υπήρχαν πολλοί αγνοούμενοι. Αναφέρεται ότι πολλά πτώματα εργατών πετάχτηκαν στα παλιά μνήματα της πόλης.

Επίσης, έγινε γνωστό ότι από τις 31 Ιουλίου, δηλαδή πριν ξεκινήσει η απεργία, ο νομάρχης με σημείωμά του προετοίμαζε ειδικά μέτρα για την αντιμετώπισή της:

«Ειδικά μέτρα ασφαλείας: α) Από Σύνηταγμα 150 άνδρες με επί κεφαλής λοχαγόν. β) Χωροφυλακή: 1) Αποκλεισμός λιμένος. 2) Φύλαξις των δύο πυλών και του Κούλε. Εις κάθε πύλην θα τοποθετηθούν 20 άνδρες. Εις Κούλε 39. 3) Επιφυλακή εις Διοίκησιν Χωροφυλακής με 50 άνδρες. 4) Περίπολοι εκ 15 ανδρών με επί κεφαλής αξιωματικών.

Κατά της απεργίας: 1) Σύλληψις προληπτικώς των υπό απέλασιν κομμουνιστών. 2) Εξεύρεσις απεργοσπαστών και προστασία των. 3) Συνεννόησις μετά εργοδωτών και παραγωγών, οι οποίοι δύνανται προσφέρουν απεργοσπάστας.

Εν Ηρακλείω 31 Ιουλίου 1935
Ο Νομάρχης
Σπ. Θεοτόκης»
(«Ριζοσπάστης» 9/8/1935)

Τις επόμενες μέρες πραγματοποιήθηκαν απεργίες και διαδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα ως απάντηση στην καταστολή και την τρομοκρατία. Η κυβέρνηση προσπάθησε να παρουσιάσει την εξέγερση των εργατών ως μια προσπάθεια των βενιζελικών για νέο πραξικόπημα. Στην πραγματικότητα, όμως, όλες οι κινήσεις της κυβέρνησης, η άγρια καταστολή, η εφαρμογή στρατιωτικού νόμου, η κινητοποίηση στρατού, ναυτικού και αεροπορίας εντάσσονταν μέσα στα γενικότερα σχέδια της αστικής τάξης για επιβολή δικτατορίας. Κάτι που θα γίνει πράξη ακριβώς ένα χρόνο μετά με τον Μεταξά.

Σ.Σ.
Πηγές
Ριζοσπάστης 25/7/1935, 6/8/1935, 7/8/1935, 9/8/1935

σχολία

Με προσοχή

«Το Κατάρ είναι πολύ καλός σύμμαχος. Το Ισραήλ κι όλοι οι άλλοι πρέπει να προσέχουν. Όταν επιτιθέμεθα σε κόσμο, πρέπει να προσέχουμε», είπε σε δημοσιογράφους ο Τραμπ, που δήλωσε «πολύ δυσαρεστημένος» για τους βομβαρδισμούς του Ισραήλ στο εμιράτο του Κόλπου. Να προσέχουν τις βάσεις του εκεί κοντά.

Έξω I

Εκτός φυλακής βρίσκεται, πλέον, ο πρωτόδικα καταδικασμένος σε ποινή κάθειρξης 13 ετών και 6 μηνών αρχηγός της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή, Νίκος Μικαλολιάκος. Να αναπληρώσει τον Κερκ Τσάρλι.

Έξω II

Ο Νίκος Μικαλολιάκος θα εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του κατ' οίκον, ενώ του έχει επιβληθεί και ο περιοριστικός όρος να δίνει το «παρών» σε αστυνομικό τμήμα κάθε μήνα για τα επόμενα τρία χρόνια. Στέγη και αναψυχή.

Οικισμοί

Ο ακροδεξιός υπουργός Εθνικής Ασφάλειας του Ισραήλ προανήγγειλε την κατασκευή παραθαλάσσιου οικισμού για αστυνομικούς στη Γάζα. «Θα χτίσουμε μια καταπληκτική παραλιακή γειτονιά αστυνομικών εδώ, με ψηλά κτίρια και σύγχρονο σχεδιασμό. Με τη βοήθεια του Θεού θα νικήσουμε». Όπως και στο υπόλοιπο Ισραήλ.

Έγγραφο

Αποσύρθηκε έγγραφο για τη βία της ακροδεξιάς στις ΗΠΑ από τον ιστότοπο του υπουργείου Δικαιοσύνης. Το έγγραφο, συνταγμένο από το National Institute of Justice, τμήμα του υπουργείου, υπογράμμιζε ότι «εξτρεμιστές της Άκρας Δεξιάς έχουν διαπράξει πολύ περισσότερες δολοφονίες με ιδεολογικά κίνητρα απ' ό,τι εξτρεμιστές της Άκρας Αριστεράς και ισλαμιστές εξτρεμιστές», από το 1990 ως σήμερα. Οι ακροδεξιοί δεν ονομάζονται πια εξτρεμιστές, αλλά κυβέρνηση.

Αισθήματα

Η τραγουδίστρια Γλυκερία αναφερόμενη στις δια-

μαρτυρίες σχετικά με τη συναυλία της στο Ισραήλ τόνισε πως αυτές δεν ήταν αυθόρμητες, αλλά υποκινούμενες. «Το Ισραήλ είναι ένας λαός που περιβάλλεται από άλλους λαούς, που ίσως να μην έχουν τα καλύτερα αισθήματα για εκείνους. Κι αυτό που κάνουν είναι για να προστατεύσουν τον εαυτό τους και το κράτος τους». Να με συμπαθάς, θα σε βομβαρδίσω.

Εκπομπή I

Ο παρουσιαστής της εκπομπής «Fox & Friends» στις ΗΠΑ, Μπράιαν Κλίμιντ, δήλωσε σε ζωντανή μετάδοση ότι οι ψυχικά ασθενείς άστεγοι θα πρέπει να λαμβάνουν θανατηφόρες ενέσεις. Γεμάτες φασιστικό δηλητήριο.

Συνέρχεται

Στη σύλληψη ενός διαδηλωτή παρουσία των παιδιών του προχώρησε η αστυνομία στην Άνδρο στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψης του Προέδρου της Δημοκρατίας Κώστα Τασούλα στο νησί, αφού εκείνος μαζί με άλλους ντόπιους φώναξαν απευθυνόμενοι στον κ. Τασούλα «Δεν ξεχνάμε, δεν συγχωρούμε το έγκλημα των Τεμπών». Πάνω από πέντε λέξεις θεωρείται φωνασκία.

Εκπομπή II

Σε αναστολή τέθηκε από το κανάλι ABC η εκπομπή του Jimmy Kimmel, ενός από τους πιο γνωστούς παρουσιαστές στην αμερικανική τηλεόραση, με την εκπομπή του «Jimmy Kimmel Live!» να συμπληρώνει 22 συνεχόμενα χρόνια στον αέρα, καθώς ανοικτά κατηγόρησε την αμερικανική δεξιά και την κυβέρνηση Τραμπ πως προσπαθεί να καρπωθεί το μέγιστο πολιτικό όφελος από τη δολοφονία του ακροδεξιού Τσάρλι Κερκ. Στην ώρα του θα προβάλλεται το «Fox & Friends».

Αντιμέτωποι με την κανονικοποίηση της ακροδεξιάς ρητορικής

«Το υπουργείο Μετανάστευσης δεν είναι ξενοδοχείο. Δεν είναι "μπήκα παράνομα, έκανα αίτηση ασύλου, τρώω, πίνω, κοιμάμαι και παίρνω 75 ευρώ το μήνα πέρα από τη σίτισή μου". Αυτός που θα πάρει άσυλο και του δίνεται η διεθνής προστασία να πάει να βρει δουλειά».

Οι νέες άθλιες δηλώσεις του... καταλληλότερου υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, Θ. Πλεύρη, εντάσσονται στα νέα μέτρα που ανακοίνωσε στη Βουλή ο πρωθυπουργός για την αντιμετώπιση των μεταναστευτικών ροών. Είναι εμπνευσμένα, όπως φαίνεται, από την εγκληματική λογική Νετανιάχου και του κράτους-δολοφόνου, που επιβάλλει λιμό (και τώρα τον ολοκληρωτικό βομβαρδισμό τύπου Γκουέρνικα) για την εκδίωξη των Παλαιστινίων από τα εδάφη τους. Η κυβέρνηση νομοθετεί μείωση της τροφής και απάνθρωπες συνθήκες κράτησης, για να αποτρέψει την, έτσι κι αλλιώς ασταμάτητη, ροή των προσφύγων και μεταναστών. Κι όπως ο Νετανιάχου επικαλείται την «ενημέρωση του Τραμπ» για τα εγκλήματα κατά των Παλαιστινίων και της ανθρωπότητας, έτσι κι ο Πλεύρης δηλώνει ότι «είναι ενήμερος και ο αρμόδιος Επίτροπος της ΕΕ», ότι οι πρόσφυγες και μετανάστες θα αντιμετωπίζονται χειρότερα και από κοινούς εγκληματίες. Σε ενιαία γραμμή η «διεθνής» της βαρβαρότητας.

Σε μια «άλλη υπόθεση» συναντάμε την ίδια μεθοδολογία. «Όποιος επιδιώκει τον διορισμό του σε δημόσιο λειτούργημα, πρέπει να είναι αποφασισμένος και να το ασκήσει. Αν δεν του αρέσουν οι συνθήκες -αν θέλει, για παράδειγμα, να επιλέγει ο ίδιος πού και πότε θα υπηρετήσει (δηλαδή, το δικαίωμα αδειών και της αίτησης προτίμησης τοποθέτησης)- τότε δεν μπορεί να απολαμβάνει τα προνόμια της μονιμότητας, αλλά και τις αμοιβές, που μάλιστα προέρχονται από τους φόρους των πολιτών. Η δημόσια εκπαίδευση σε καμία περίπτωση δεν είναι καθάτζα». Αυτά, σε κεντρικό κατά παραγγελία άρθρο στην «Καθημερινή» για τους εκπαιδευτικούς, που... τρώνε, πίνουν, κοιμούνται, παίρνουν μισθό και διαμαρτύρονται για τις συνθήκες διάλυσης δι-

καιωμάτων εκπαιδευτικών και μαθητών.

Στον ίδιο τόνο, η υπουργός Παιδείας (και Θρησκευμάτων και Αθλητισμού) βρήκε στις εγκυμονούσες και μωρομάνες, που παίρνουν άδειες κύησης, επαπειλούμενης κύησης ή ανατροφής τέκνου μετά τον διορισμό, την αιτία για τις ελλείψεις εκπαιδευτικών στα σχολεία. Και γεννάνε και θέλουν διορισμό, δηλαδή! «Κάνουν παιδιά για να παίρνουν επιδόματα» δεν έλεγαν για τους Ρομά; «Τέλος το παραμύθι με τις μωρομάνες», μας πληροφορεί ο Θ. Πλεύρης, σε σχέση με την παροχή ασύλου. Λέτε και τέλος διορισμού για τις εγκυμονούσες; Η λογική της στοχοποίησης, πάντως, είναι εμφανής.

Σε άλλο παραμύθι φταίει το δημογραφικό για το κλείσιμο σχολείων και τη συγχώνευση τμημάτων, όπου στοιβάζονται 27-28-29 παιδιά. Ωστόσο, «το δημογραφικό θα λυθεί με κίνητρα στις ελληνικές οικογένειες για περισσότερες γεννήσεις», σύμφωνα με τον υπουργό... Παιδείας, Μετανάστευσης και Ασύλου, Θ. Πλεύρη. Αρκεί να μην θέλουν μετά διορισμό. Γιατί «το δημογραφικό δεν μπορεί να επιλυθεί μέσω μετανάστευσης» και «η λογική ανταλλαγής πληθυσμού είναι επικίνδυνη», τόσο για τη χώρα, όσο και για τα σχολεία. Εκτός κι να πρόκειται για τη Γάζα και τη Δυτική Όχθη. Άλλωστε, η εθνικιστική-ρατσιστική θεωρία της «ανταλλαγής πληθυσμού» είναι πολυεργαλείο.

Το μπέρδεμα, λοιπόν, είναι μεγάλο. Πότε μιλάει ο ακροδεξιός και κρυφοναζιστής Πλεύρης και πότε η «ευαίσθητη συναδέλφισσα» Ζαχαράκη; Το «μπέρδεμα» επαναλαμβάνεται και με το υπουργείο Εργασίας, όπου ο «εθελοντισμός και η ελευθερία» των κολασμένων κανονικοποιείται παραπέρα. Οι «εθελοντές του 13ωρου», που θεσπίζει ο νόμος «Δίκαιη Εργασία για Όλους» (τέτοιο δούλεμα), πρέπει να ξέρουν ότι τους προσφέρει μια προσαύξηση μισθού ο εργασιακός εγκλεισμός τους από τον εργοδότη, καθώς και μια ραγδαία κλιμάκωση εργατικών δολοφονιών στον χώρο εργασίας. Οι «εθελοντές» πρόσφυγες και μετανάστες πρέπει, επίσης, να ξέρουν ότι τους περιμένει φυλάκιση και μειωμένη τροφή, μια «μεγαλύτερη κόλαση από αυτή που θέλουν

να ξεφύγουν», όπως έλεγε με σφιγμένα, αλλά έξω από τα δόντια ο «πολύ μάγκας» υπουργός.

Ακροδεξιά πολιτική, φυσικά, χωρίς αντικομμουνισμό δεν νοείται. Κι αν η κακόμοιρη και ειδικευμένη στα ψέματα «Ομάδα Αλήθειας» της ΝΔ φιλοδοξεί να πετύχει «ερασιτεχνικά» εκεί που απέτυχε «επαγγελματικά» το δίδυμο Καλύβα-Μαραντζίδη, με τα μοναρχοφασιστικά μυθεύματα για «ιστορικά εγκλήματα του κομμουνισμού», ήδη ο Τραμπ εκπέμπει παγκόσμιο αντικομμουνιστικό σήμα ενάντια στην «απάνθρωπη» Αριστερά, την οποία κατηγορεί για τη δολοφονία του ακροδεξιού Κερκ και «γιορτάζει τον θάνατό του». Την ίδια στιγμή που στηρίζει τη γενοκτονία των Παλαιστινίων. Μια γενοκτονία που δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς τη βοήθεια των ΗΠΑ.

Η βαρβαρότητα απλώνεται και παρουσιάζεται σαν κάτι το φυσιολογικό και σωστό. Η αδιαμφισβήτητη ομοιότητα επιχειρημάτων από φασίστες-ακροδεξιούς-«ακραίο κέντρο»-κεντροδεξιούς-κεντροαριστερούς (ή όπως αλλιώς ονομάζονται οι απολογητές του ιμπεριαλισμού-καπιταλισμού) δεν αφορά μόνο στο ύφος, αλλά και στη μεθοδολογία. Σε συνθήκες αξεπέραστης κρίσης και προετοιμασίας ενός γενικευμένου πολέμου, ο ιμπεριαλισμός-καπιταλισμός «ανακαλύπτει» ξανά τις αρετές του φασιστικού λόγου. Δεν πρόκειται για ένα ξαφνικό φαινόμενο, ούτε ένα για ιστορικό ατύχημα, αλλά μια υφέρπουσα και σταθερή διαδικασία, που συχνά ξεκινά διακριτικά, με λόγια και συμπεριφορές, ακόμη και με την επίκληση του δικαίωματος στην ελευθερία του (δικού τους) λόγου.

«Οι άνθρωποι πρέπει να συζητάνε μεταξύ τους, αλλιώς θα κυριαρχήσει η βία», έλεγε ο δολοφονημένος οπαδός του Τραμπ και ακροδεξιός Κερκ. «Δεν άντεχα άλλο τα κηρύγματα μίσους του», φέρεται να είπε ο φερόμενος δολοφόνος. Η διασπορά της σύγχυσης είναι αποτελεσματικό όπλο σε συνθήκες υποχώρησης του εργατικού-λαϊκού κινήματος και της κομμουνιστικής Αριστεράς. Κι αυτές τις συνθήκες υποχώρησης οφείλουμε να αλλάξουμε, αν θέλουμε να κυριαρχήσει η αλήθεια και το «ανθρώπινο μέτρο».

προσεγγίσεις